1 ΜΑΡΤΙΟΥ 2026
† Κυριακὴ Α΄ Νηστειῶν.
(ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ).
«Ἀνάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843).
† Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος (†160-170), Μαρκέλλου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων.

Ἦχος πλ. α΄. Ἑωθινὸν ε΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. δ Κε

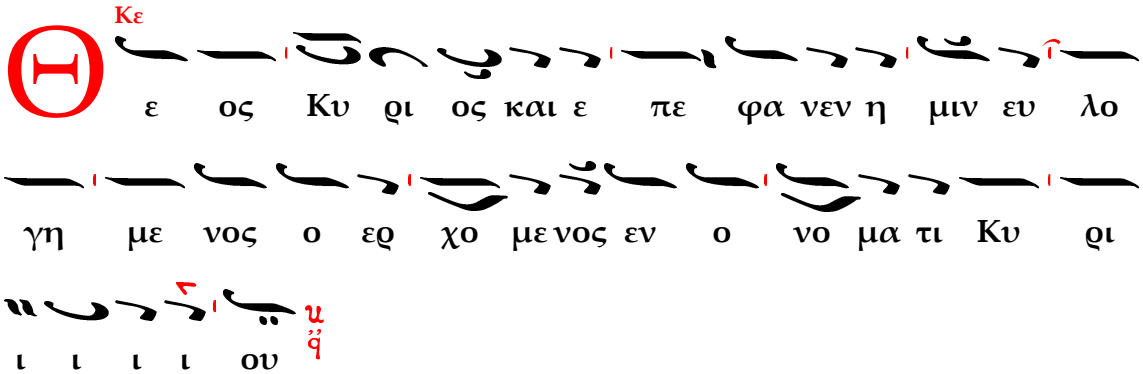

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

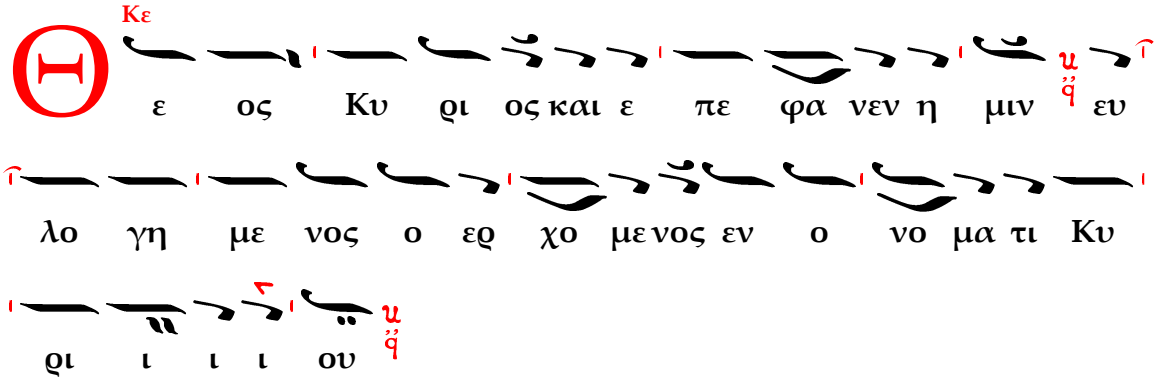

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

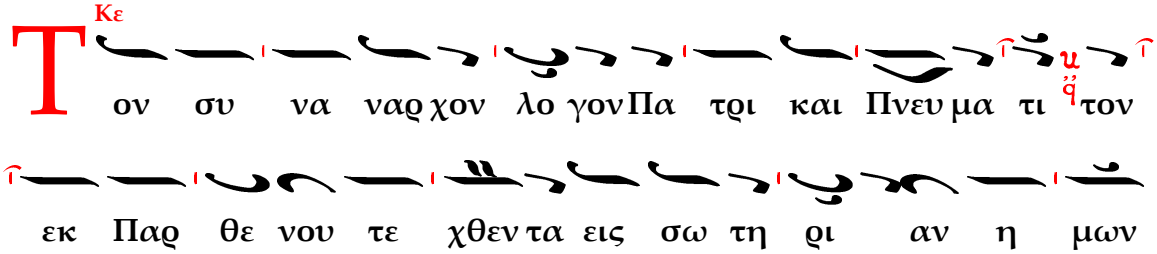

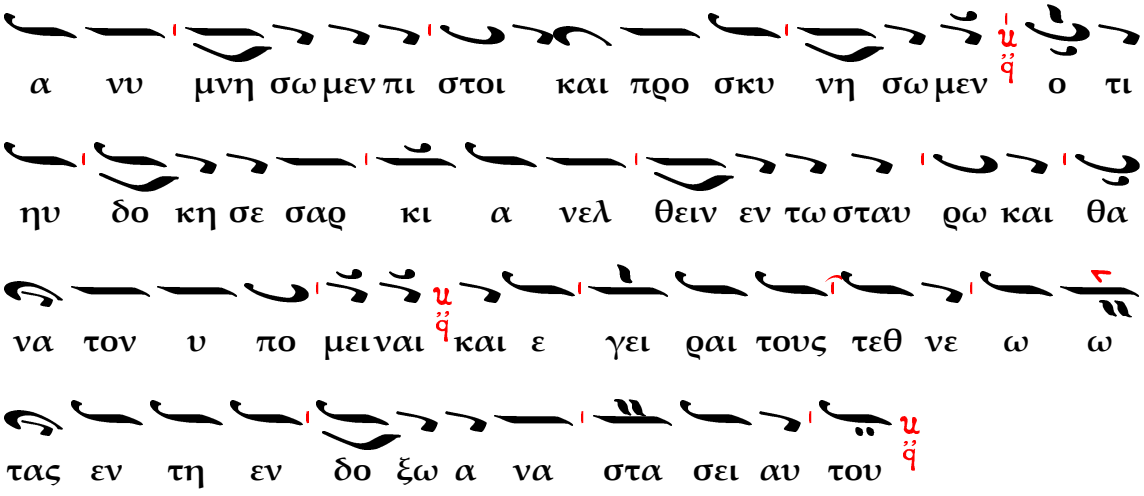

Δόξα. Τοῦ Τριῳδίου.

Ἦχος δεύτερος Δι

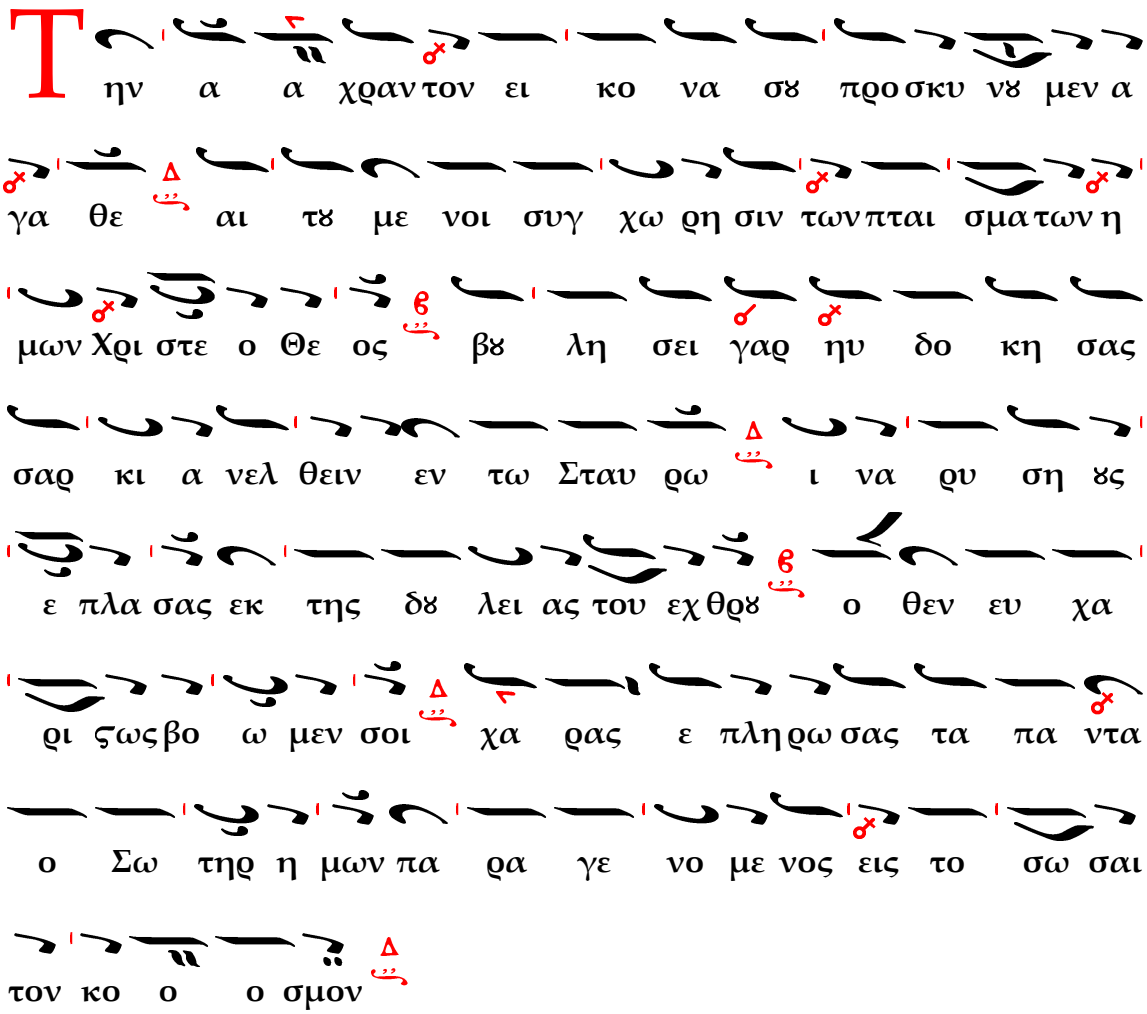

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

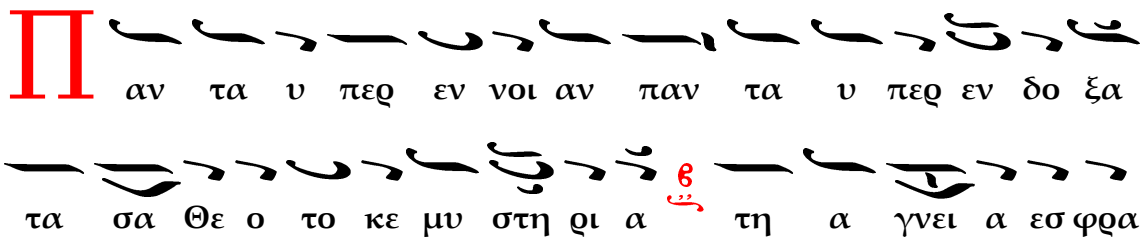

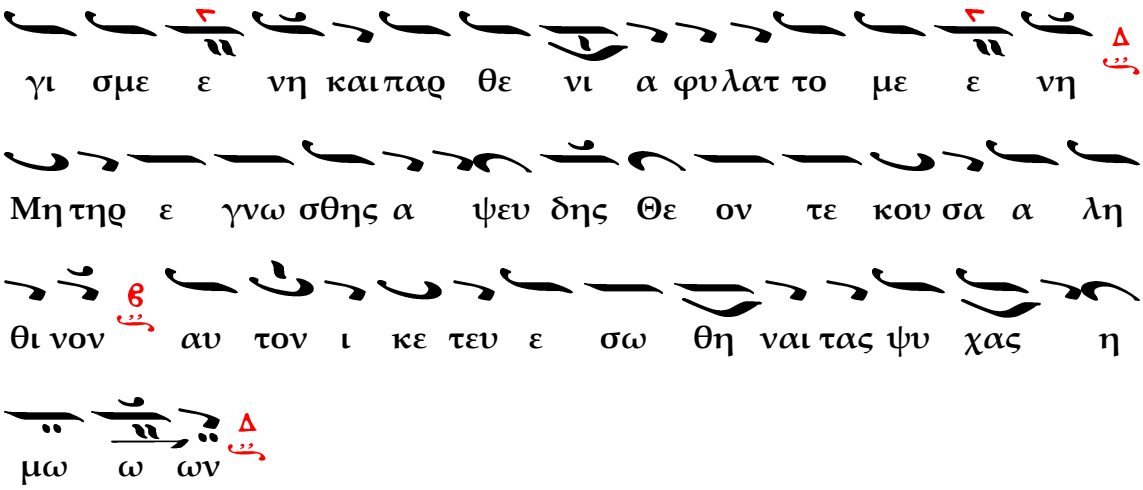

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄ Κε ρ

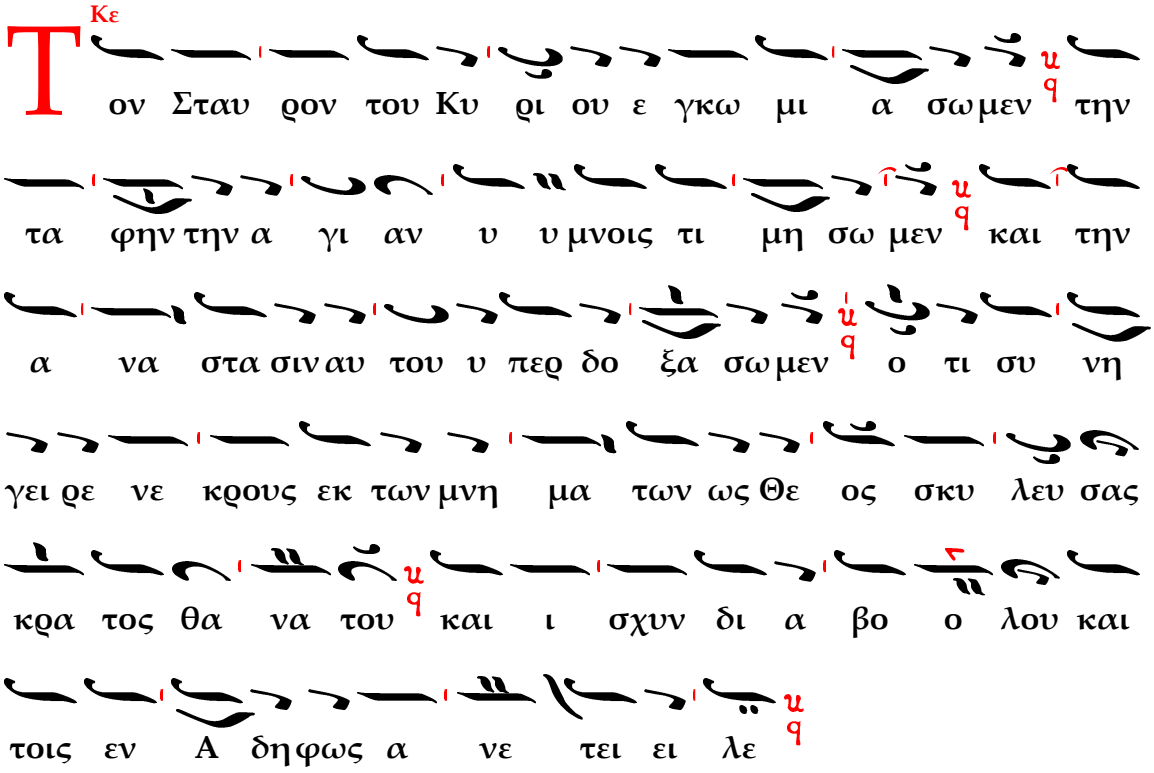

Δόξα.

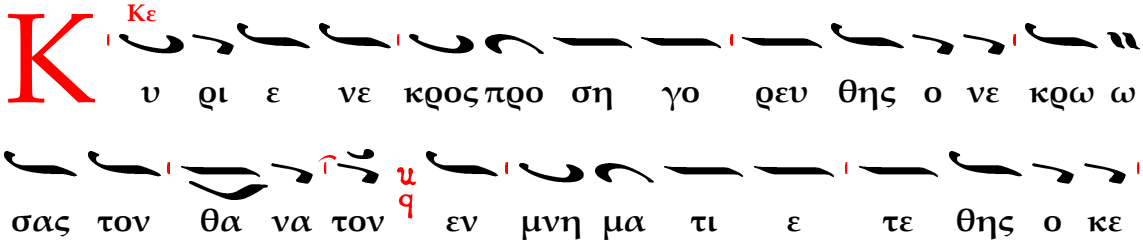

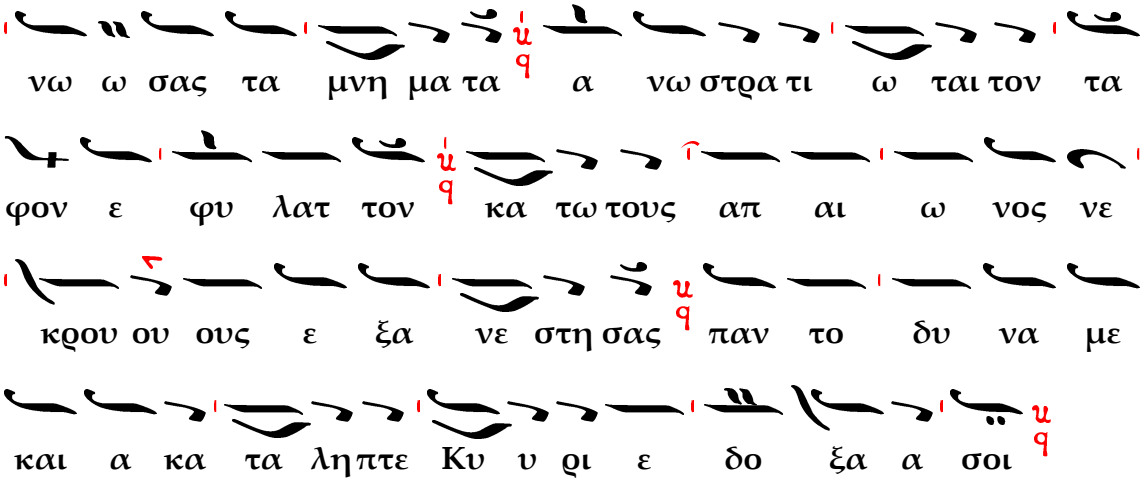

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

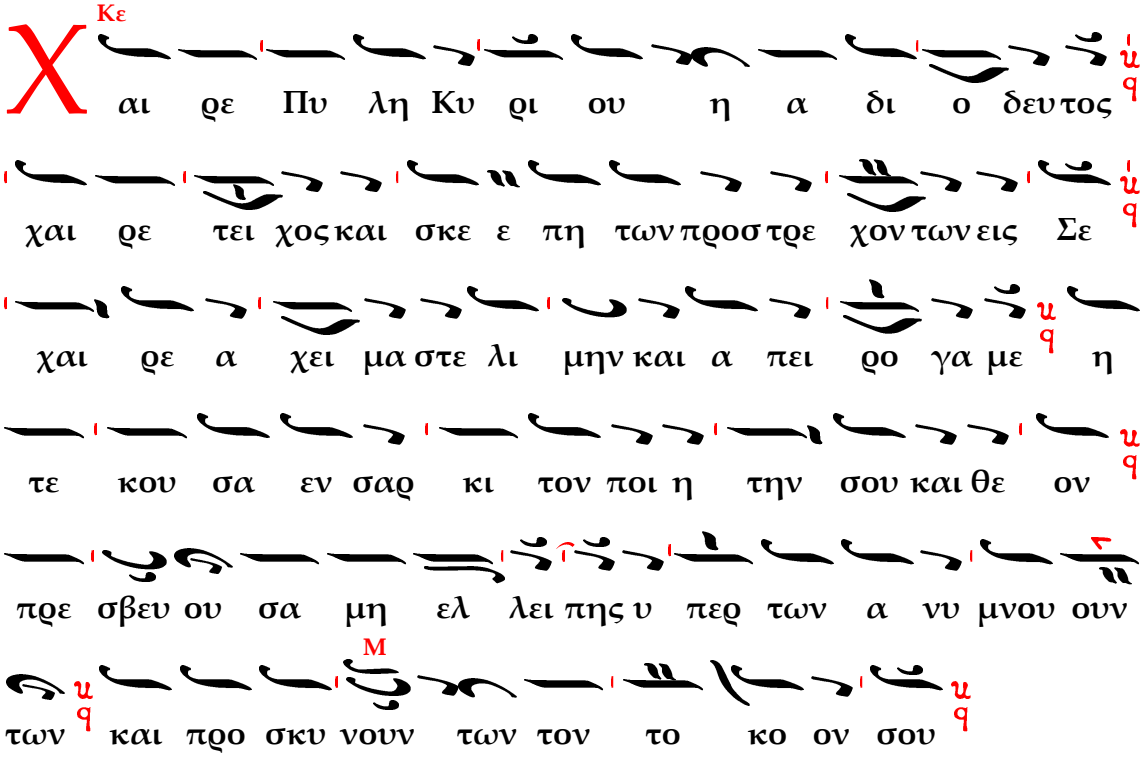

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ Κε ρ

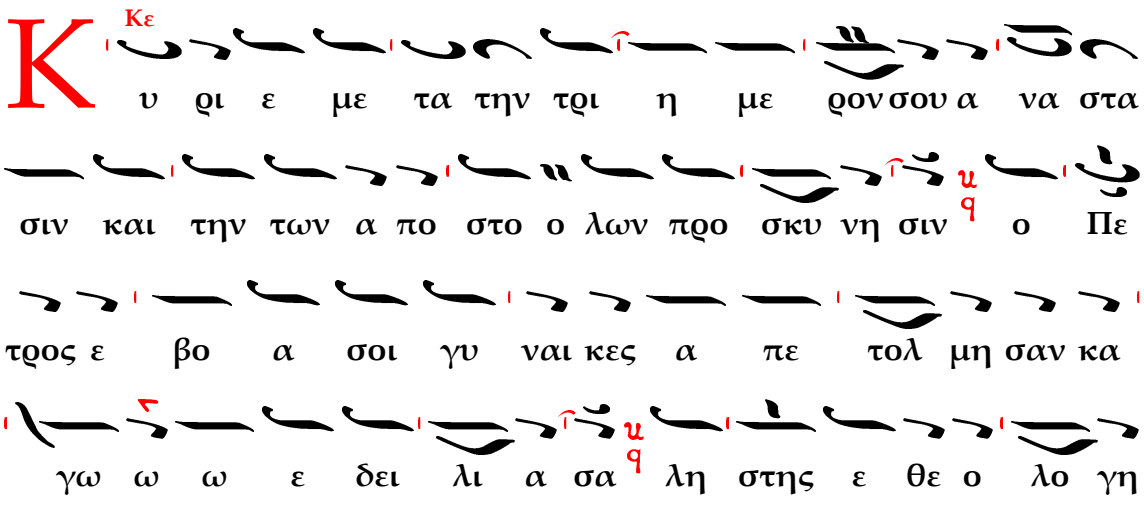

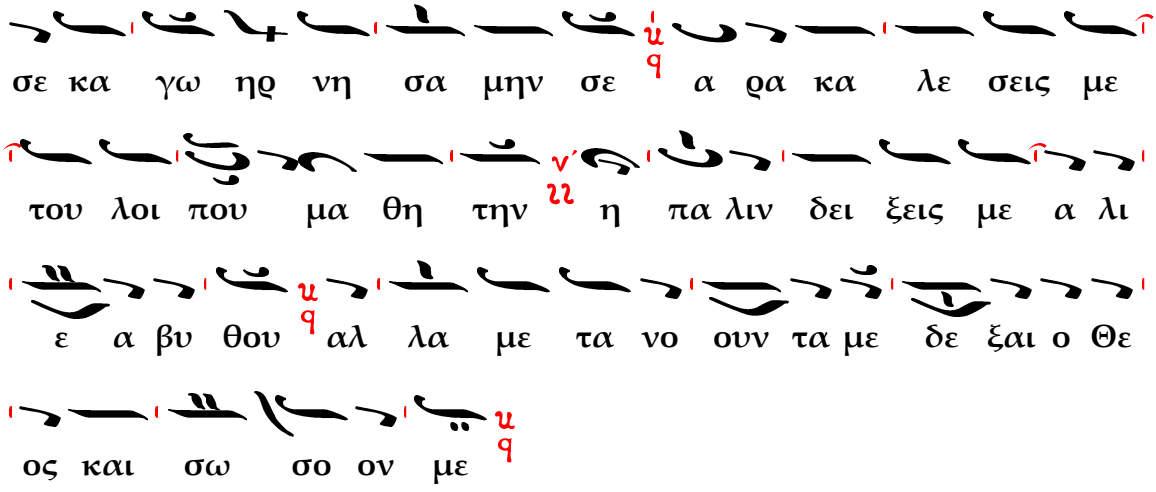

Δόξα.

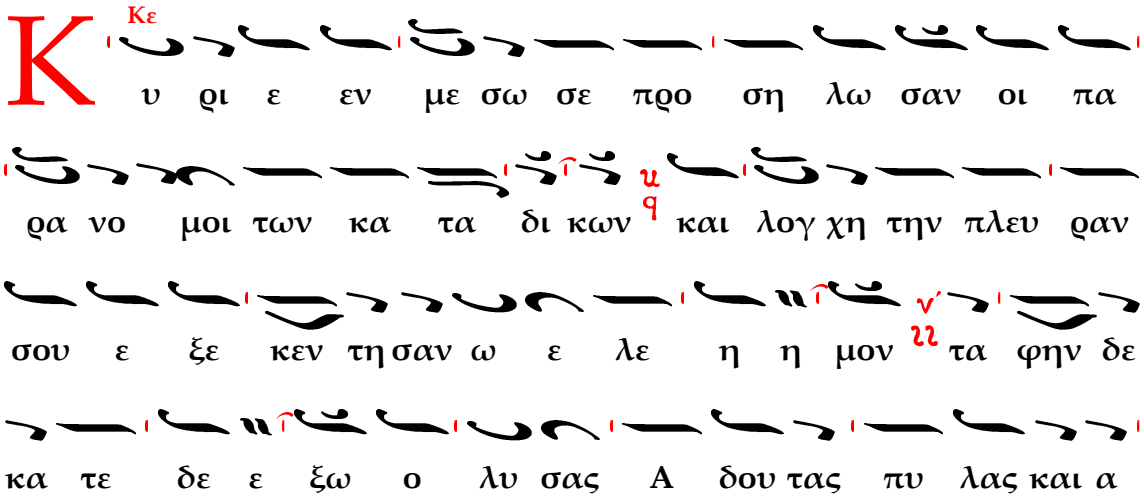

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

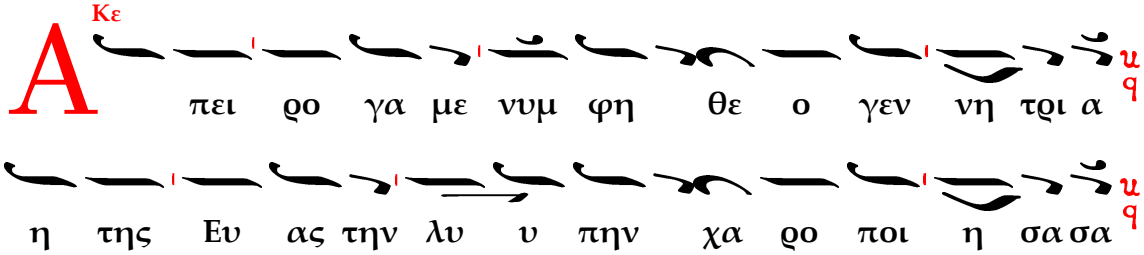

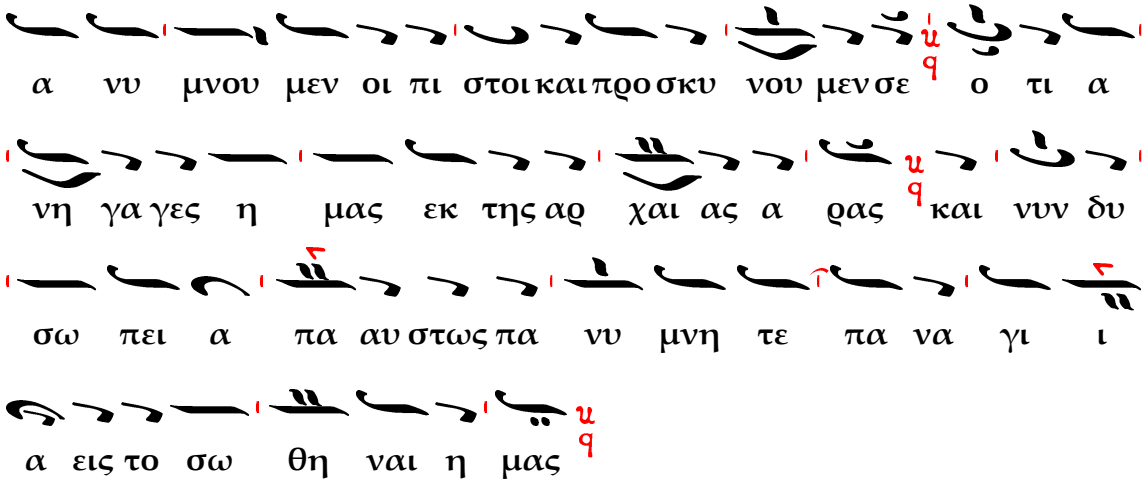

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος πλ. δ΄ Κε φ

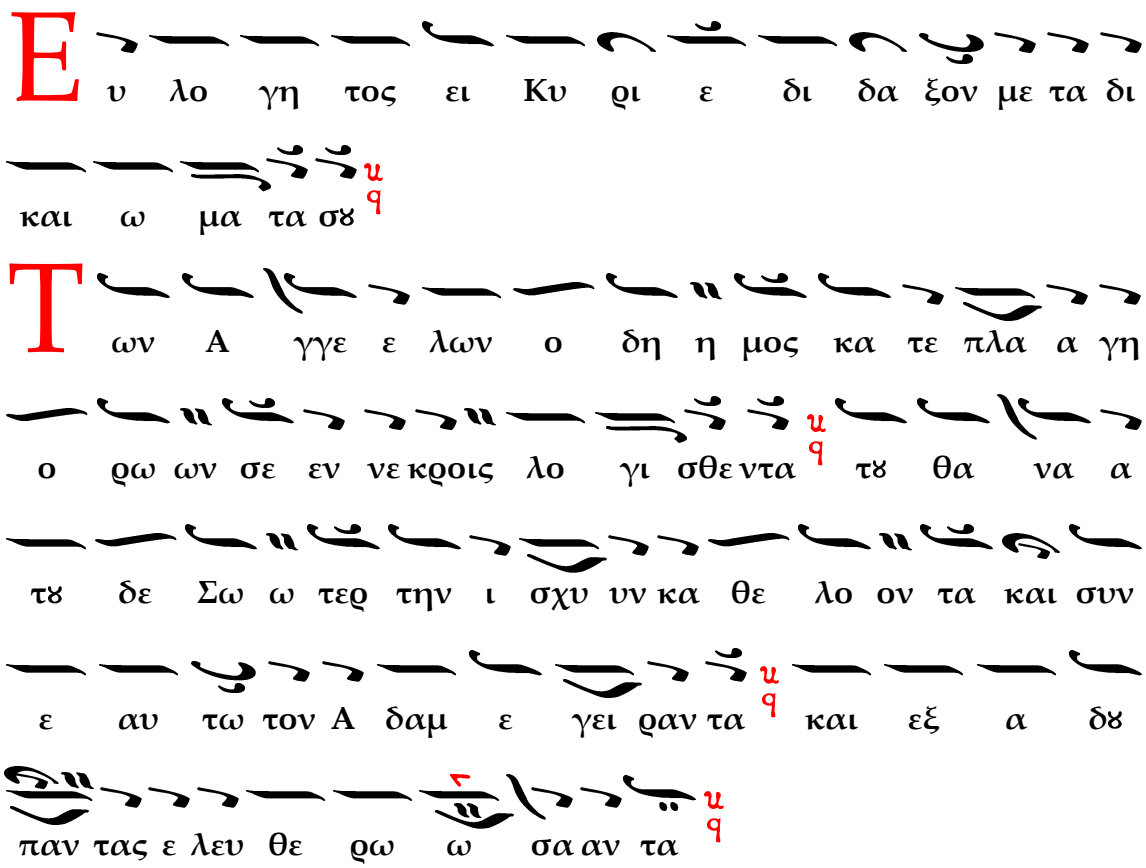

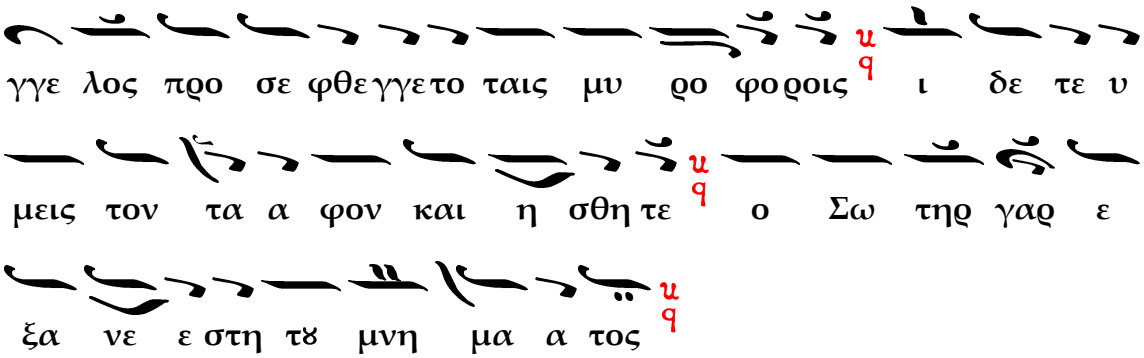
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϑ μνη μα α τος

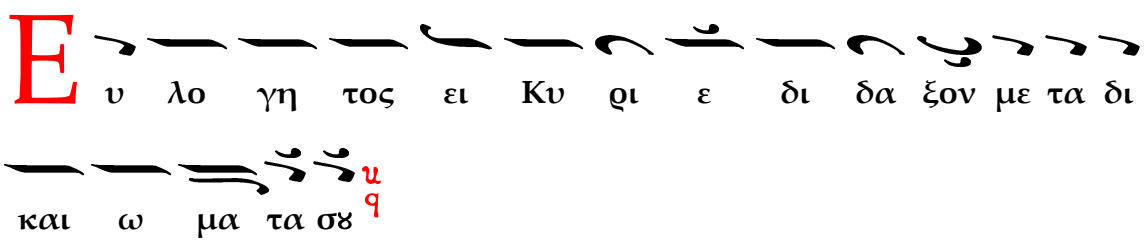
Ε
υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

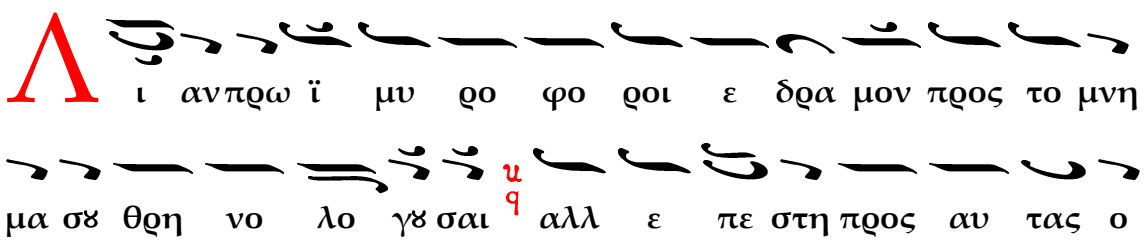
Λ
ι αν πρω ϊ μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σϑ θρη νο λο γϑ σαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νϑ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

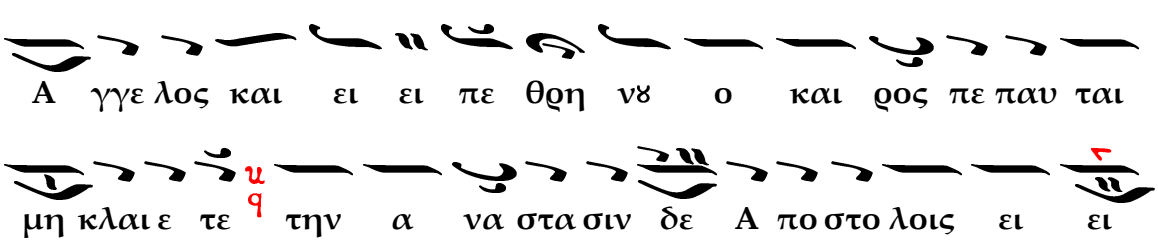
Ε
υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

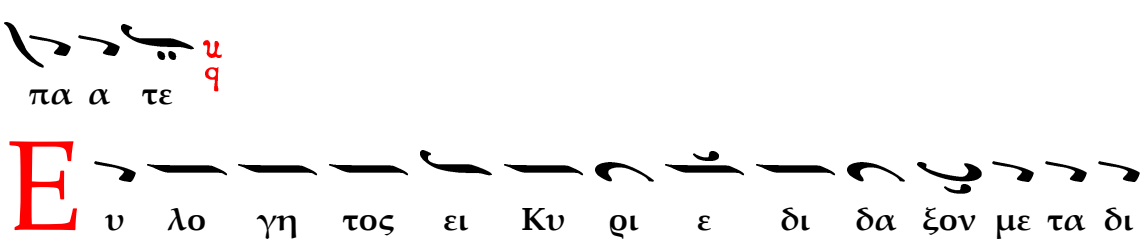
Μ
υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θϑ ϑ σαι προς το μνη η μα σϑ Σω τερ εν η χϑ ϑν
το Α γγε ε λϑ προς αυ τα ας φθε γγο με ε νϑ τι με
τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος

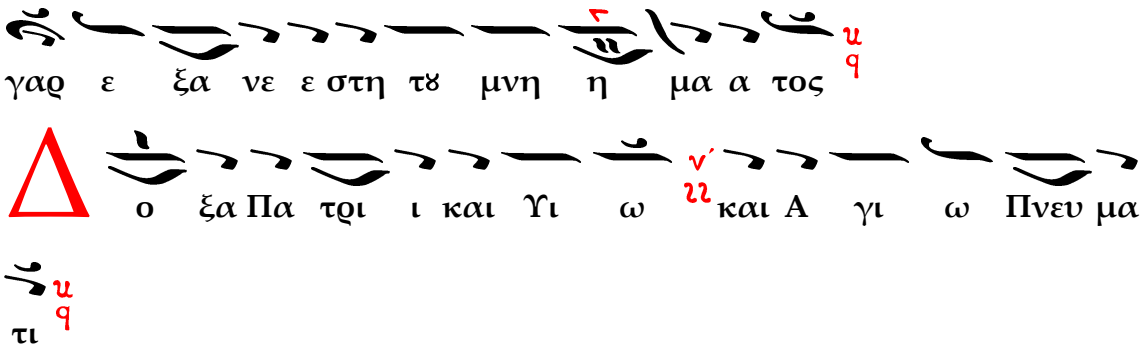
γαρ ε ξα νε ε στη τϑ μνη η μα α τος
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Π ρο σκυ νϑ ϑ μεν Πα τε ε ρα και τον τϑ ϑ τϑ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε
Κ αι νυ υν και α ει και εις τϑς αι ω νας των
αι ω νων α μην
Ζ ω ο δο ο την τε κϑ ϑ σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σϑ σαρ κω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος
Α λλη λϑ ϊ α Α λλη λϑ ϊ α Α λλη λϑ

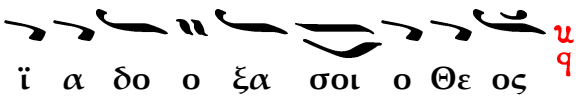

(δις)

Τὸ τρίτον

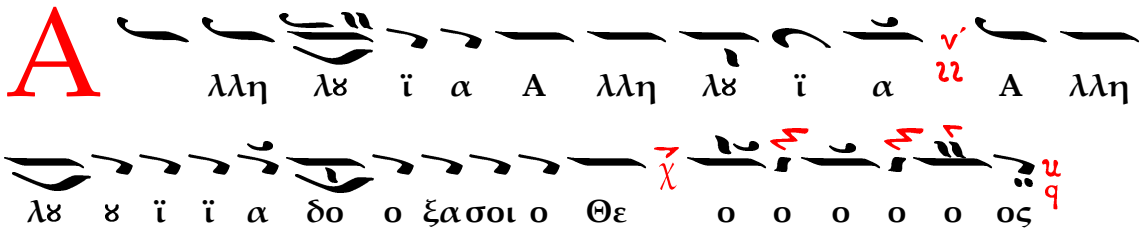

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀντίφωνον Α΄.

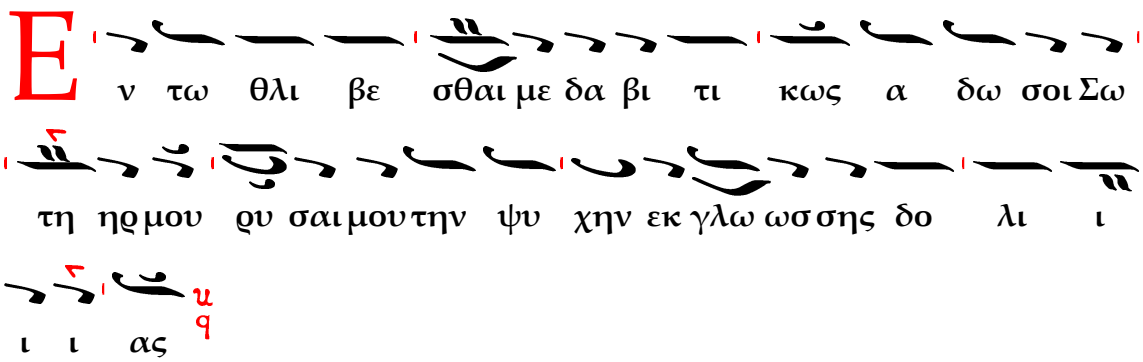

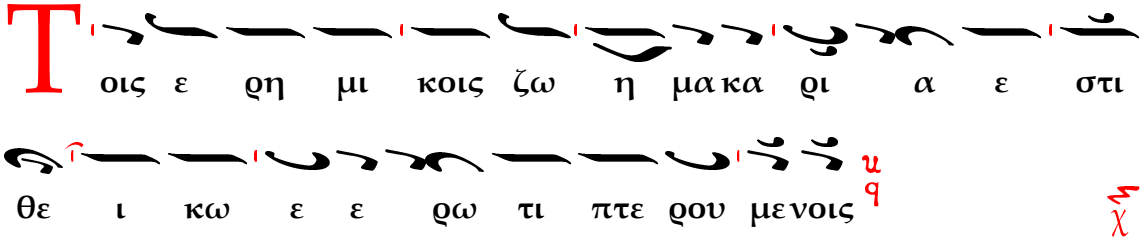

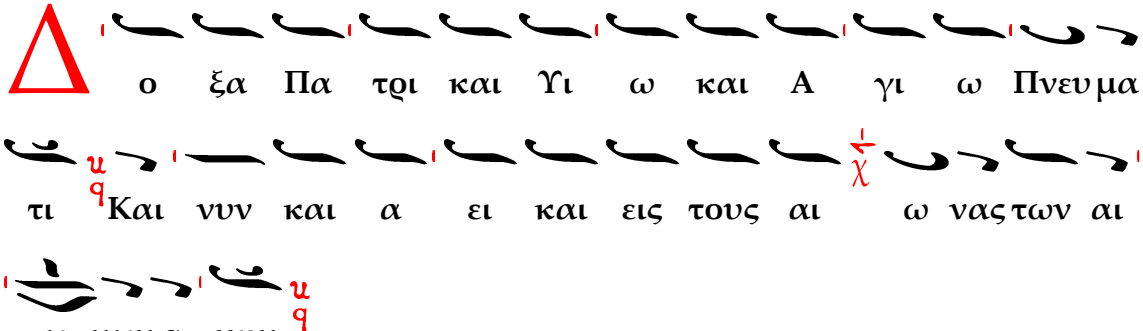

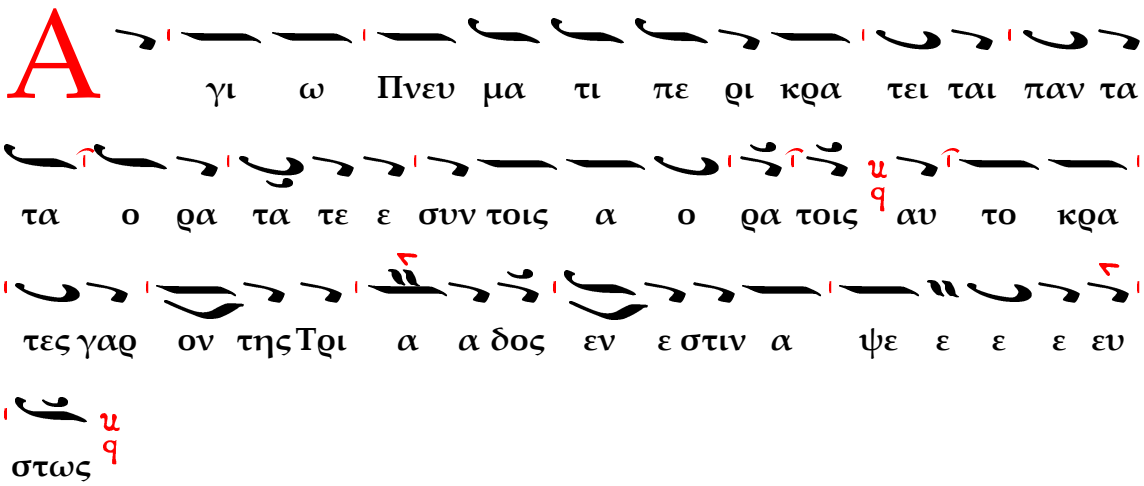

Ἀντίφωνον Β

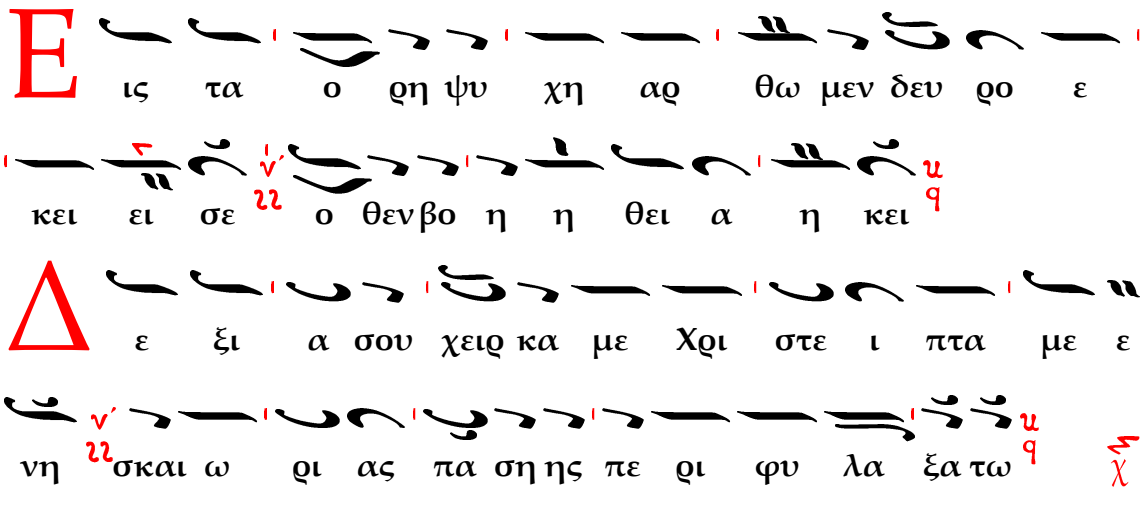

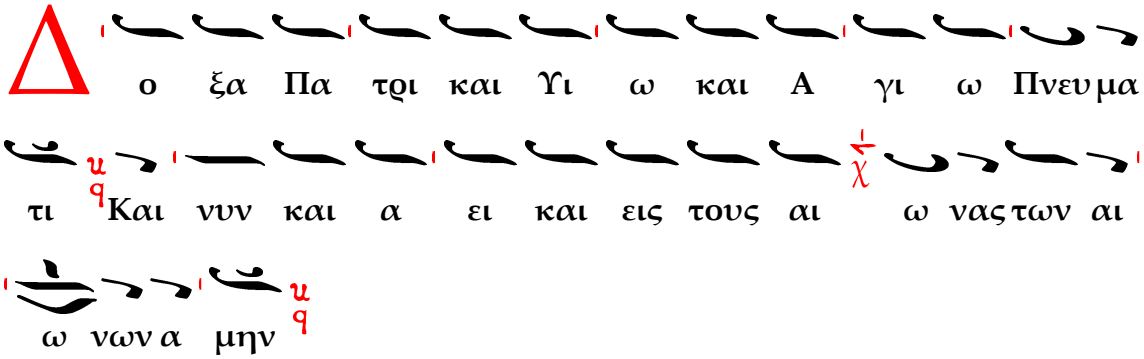

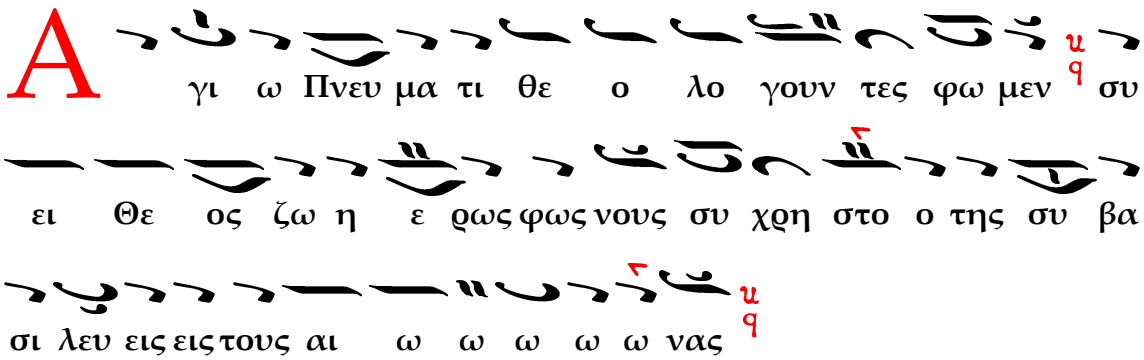

Ἀντίφωνον Γ’

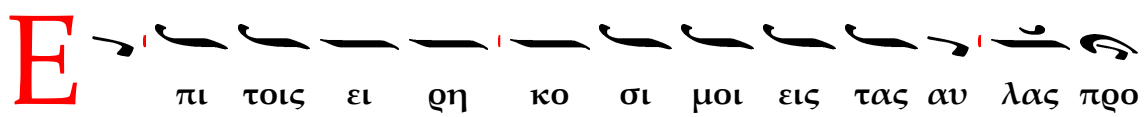

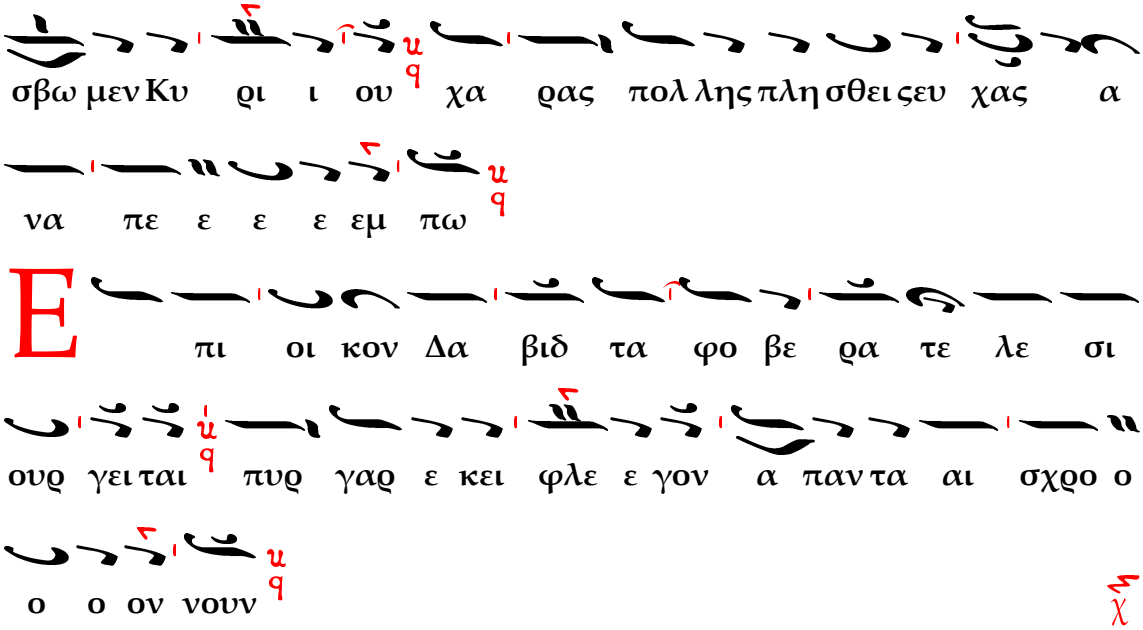

Προκείμενον.

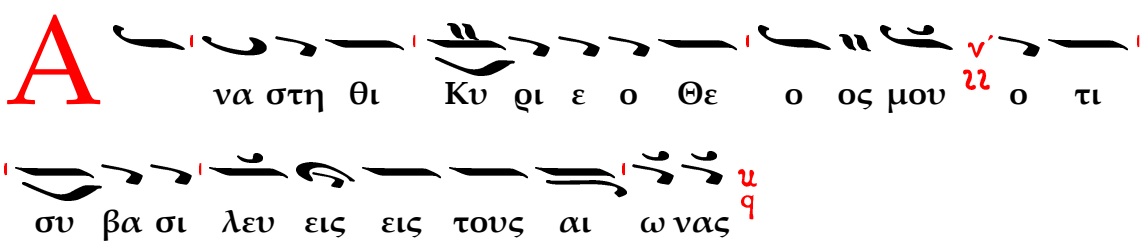

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

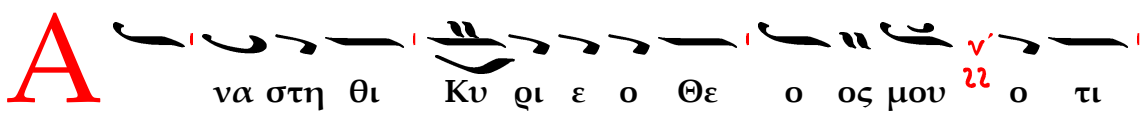

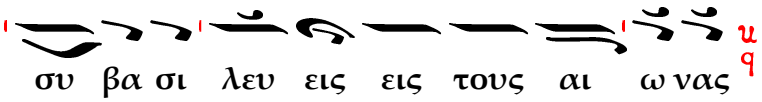

Στίχ. β΄. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε.

Τὸ Τρίτον.

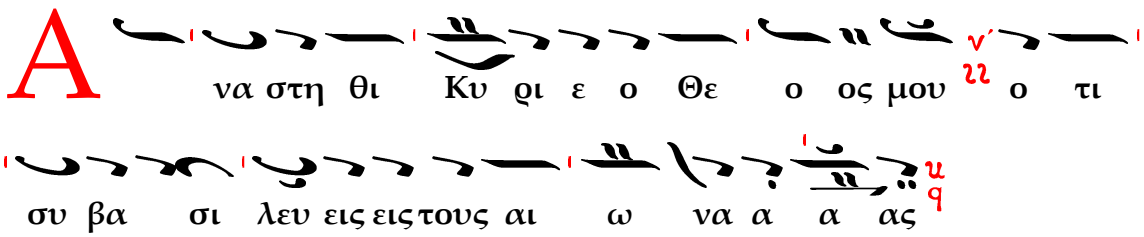

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...
Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.
Ψαλμὸς ρν΄ (150).

Ἦχος Δι

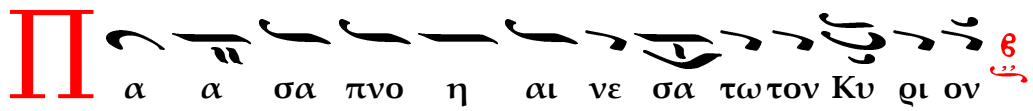

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

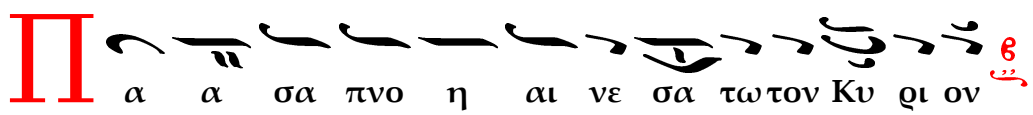

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

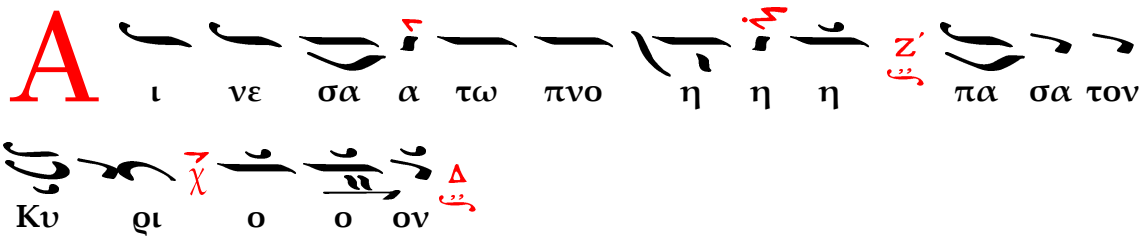

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ε′

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ′ 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἰερουσαλήμ, ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καί ἐστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρῖμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ᾽ οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μεῖνον μεθ᾽ ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ᾽ αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ᾽ αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους·

Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλήμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

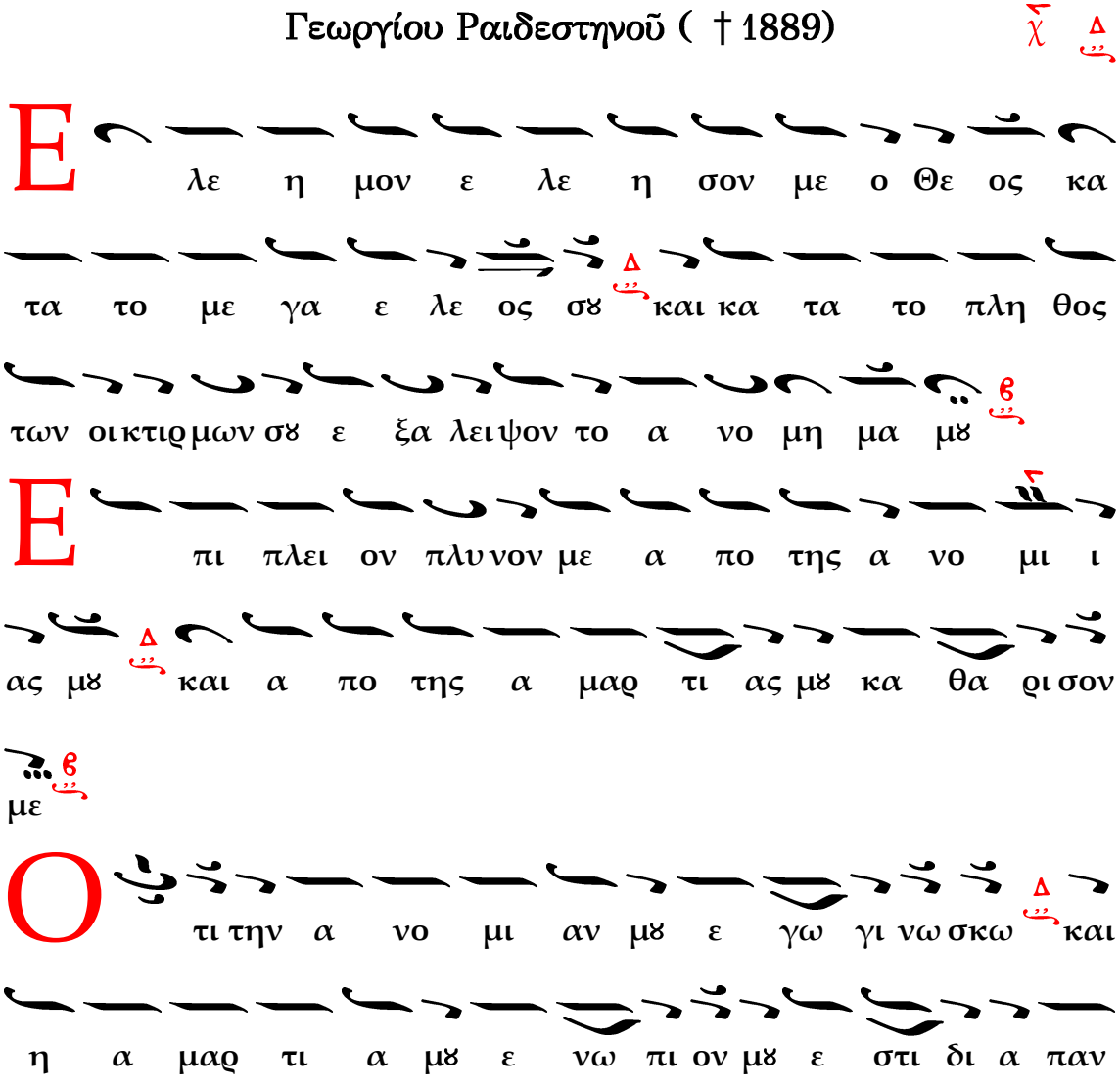

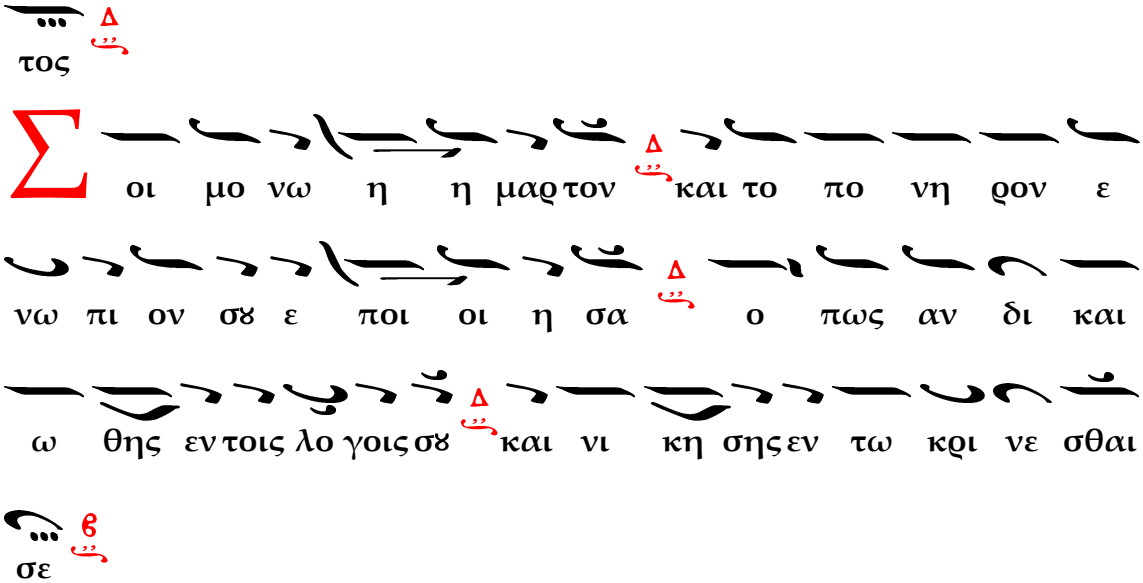

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

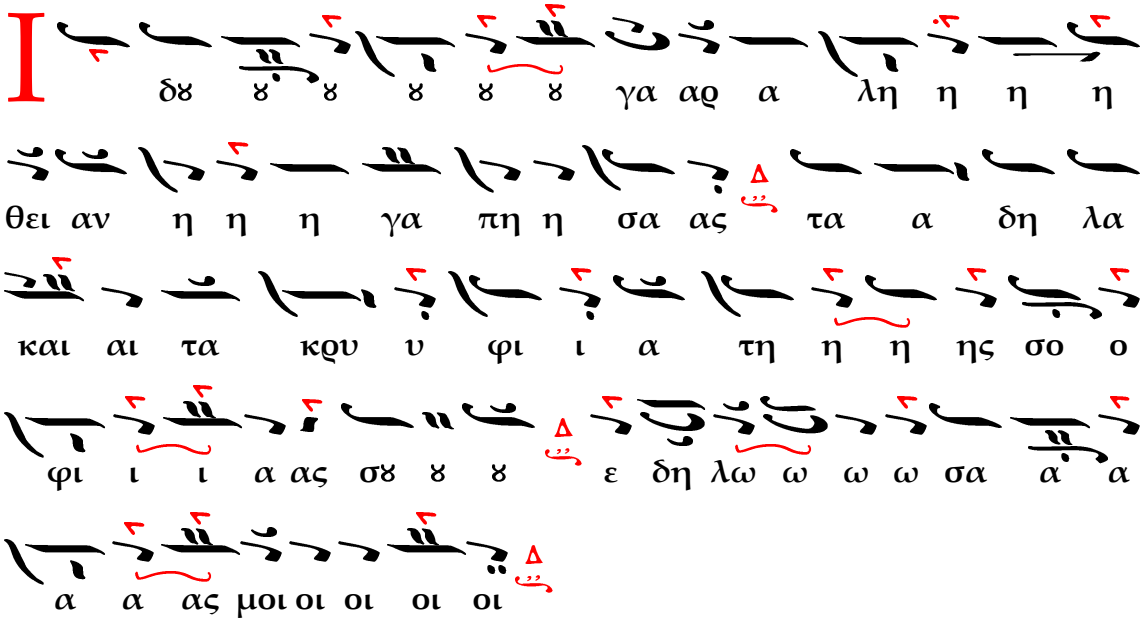

Ὁ α΄ χορός.

Ε ις πο ολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σο μαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω με

να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σȣ α πο των α

μαρ τι ων μȣ και πα σας τας α νο μι ας μȣ ε ξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

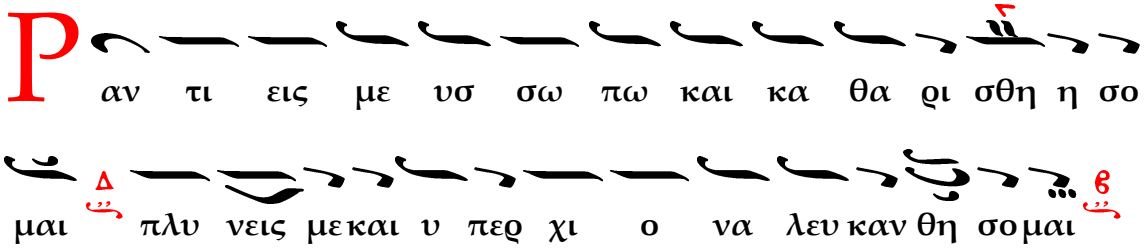

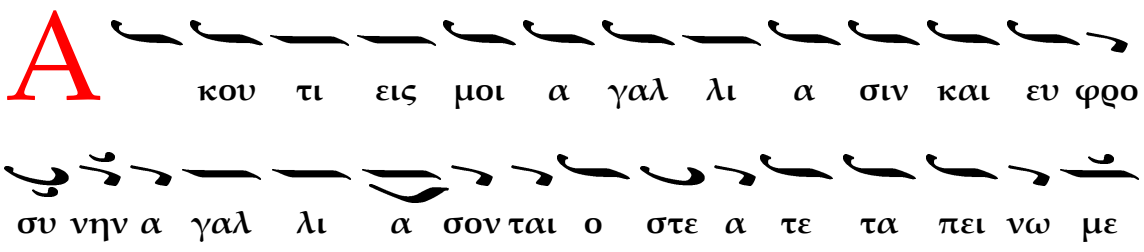

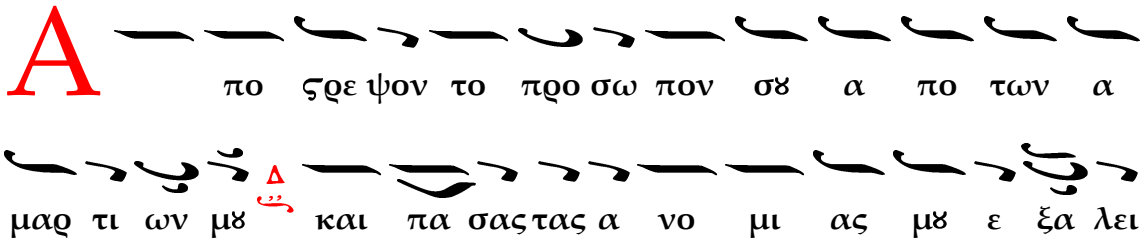

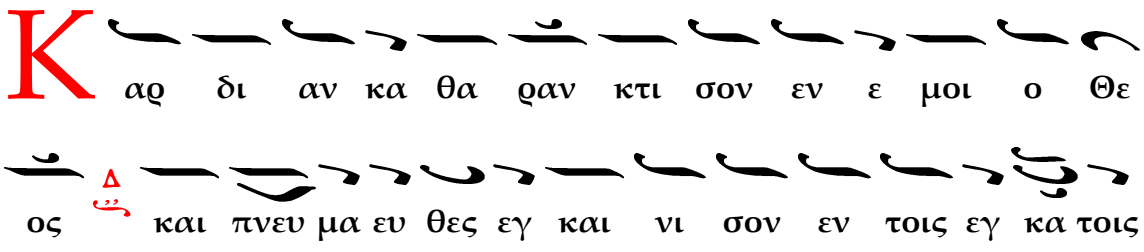

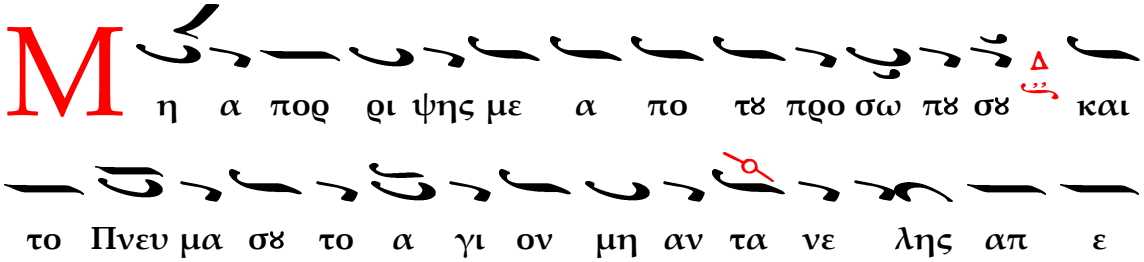

μȣ

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τȣ προ σω πȣ σȣ και

το Πνευ μα σȣ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

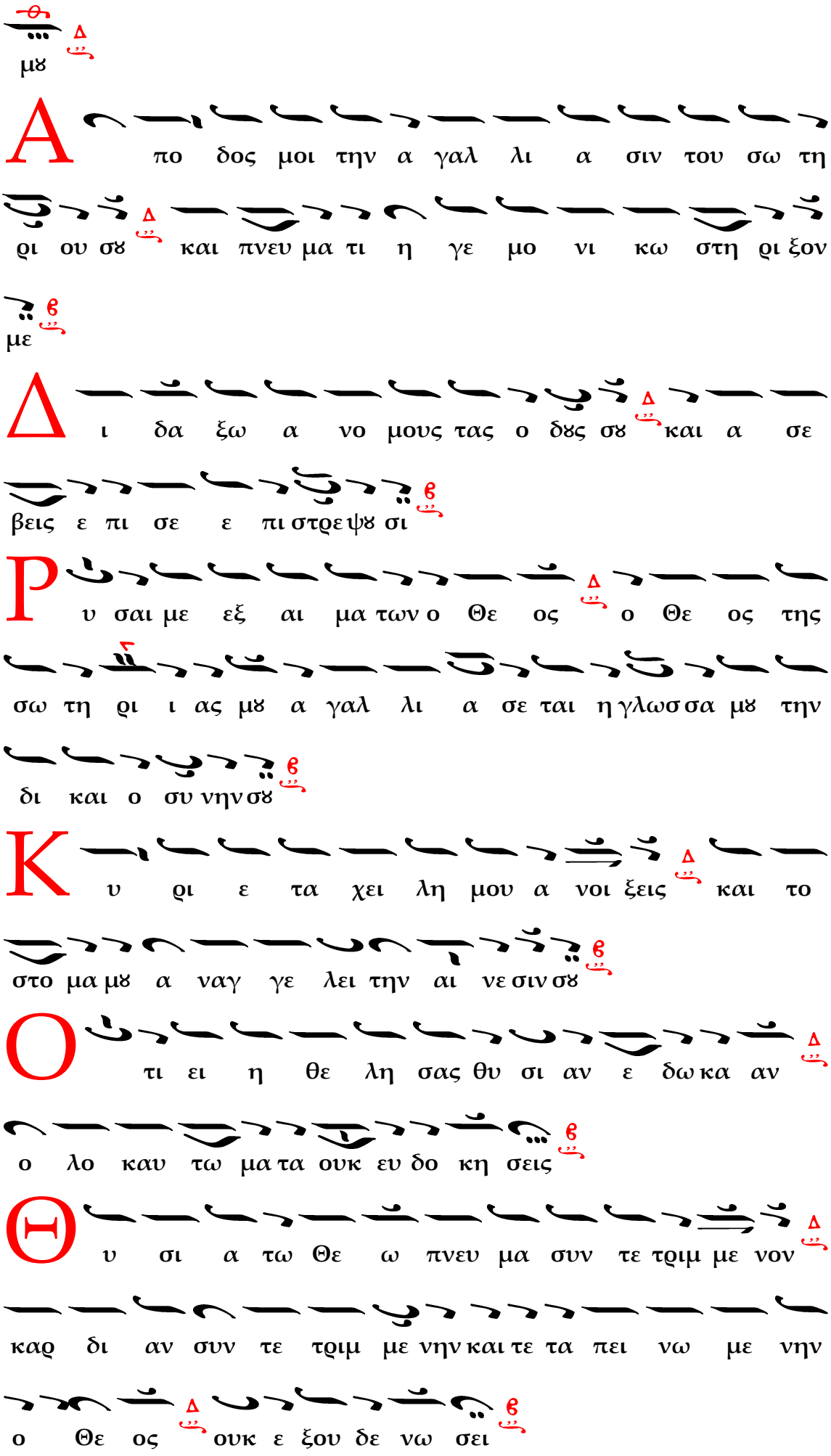
μϑ
Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σϑ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με
Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δϑς σϑ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψϑ σι
Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μϑ α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μϑ την
δι και ο συ νην σϑ
Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μϑ α ναγ γε λει την αι νε σιν σϑ
Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις
Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

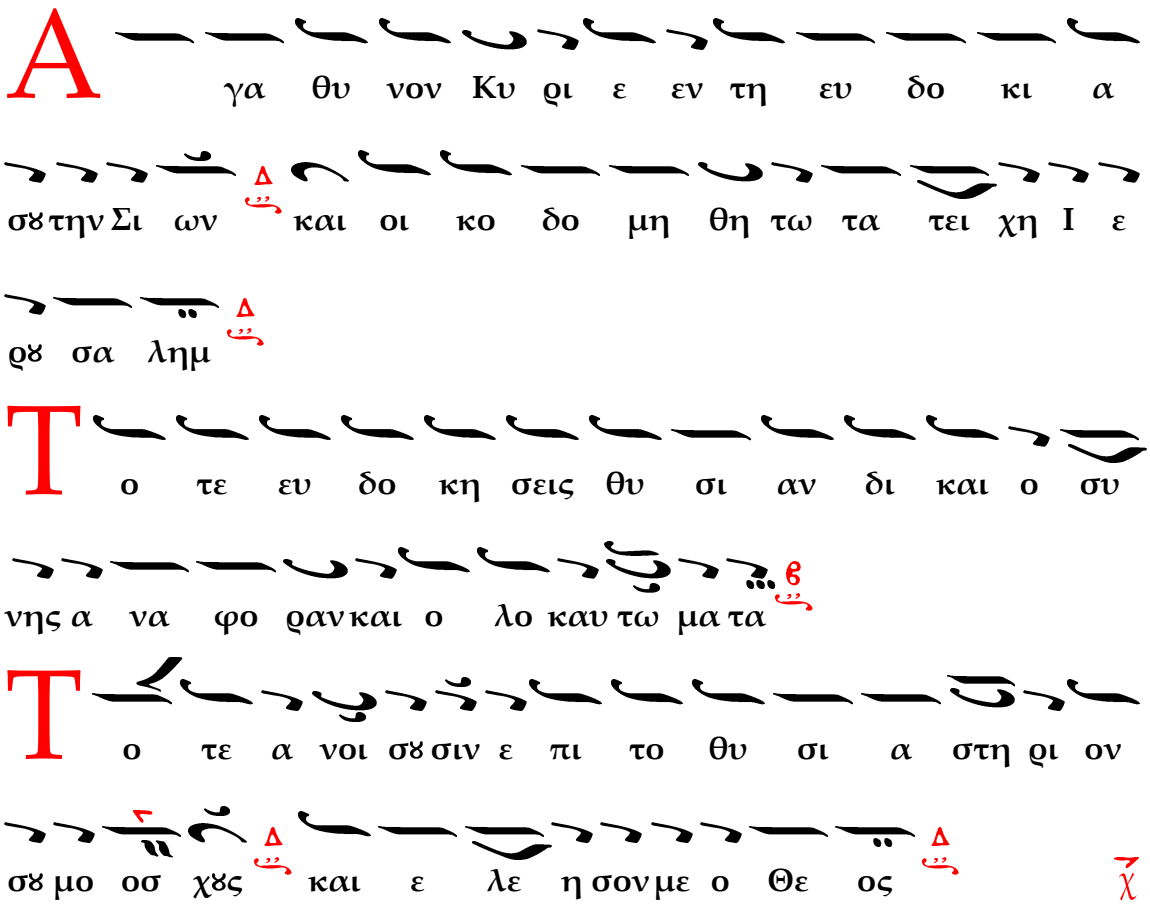

Τῇ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν.

Ἦχος Νη

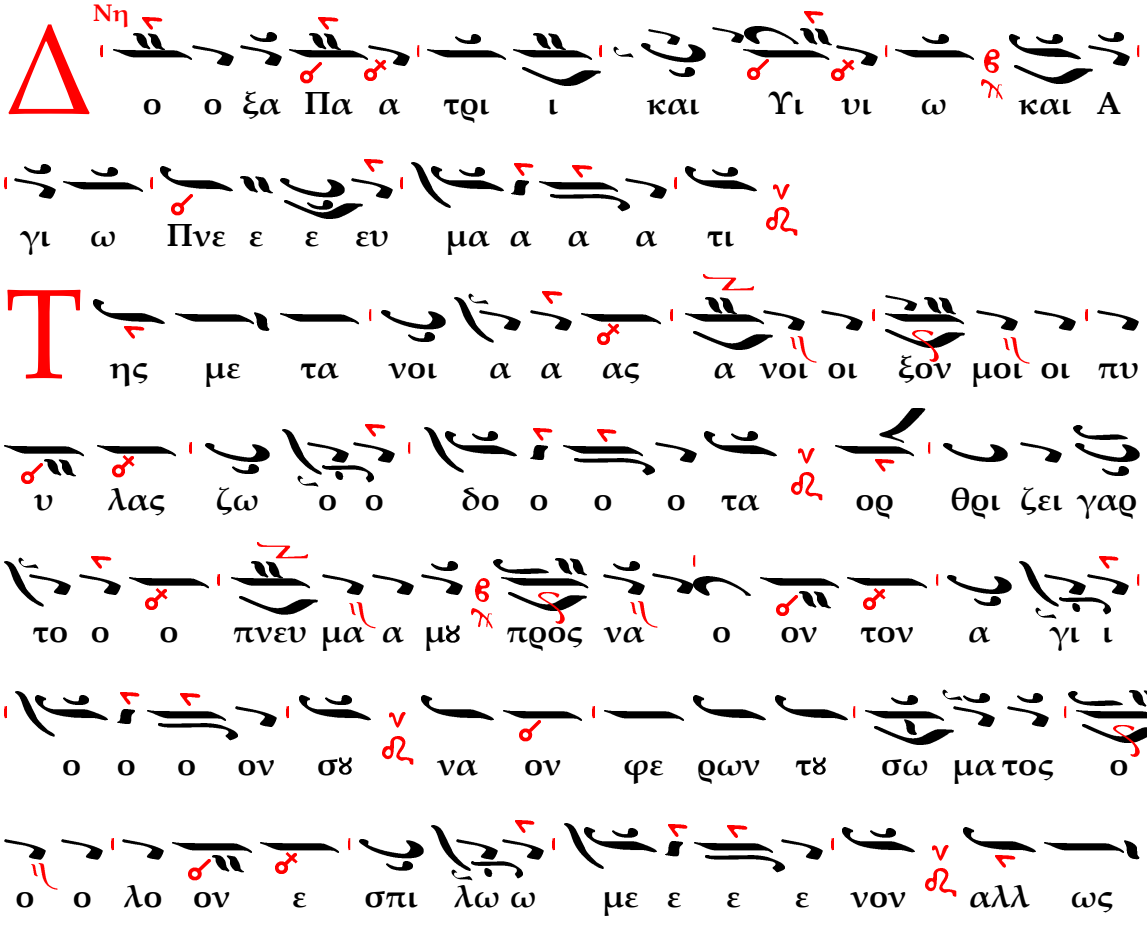

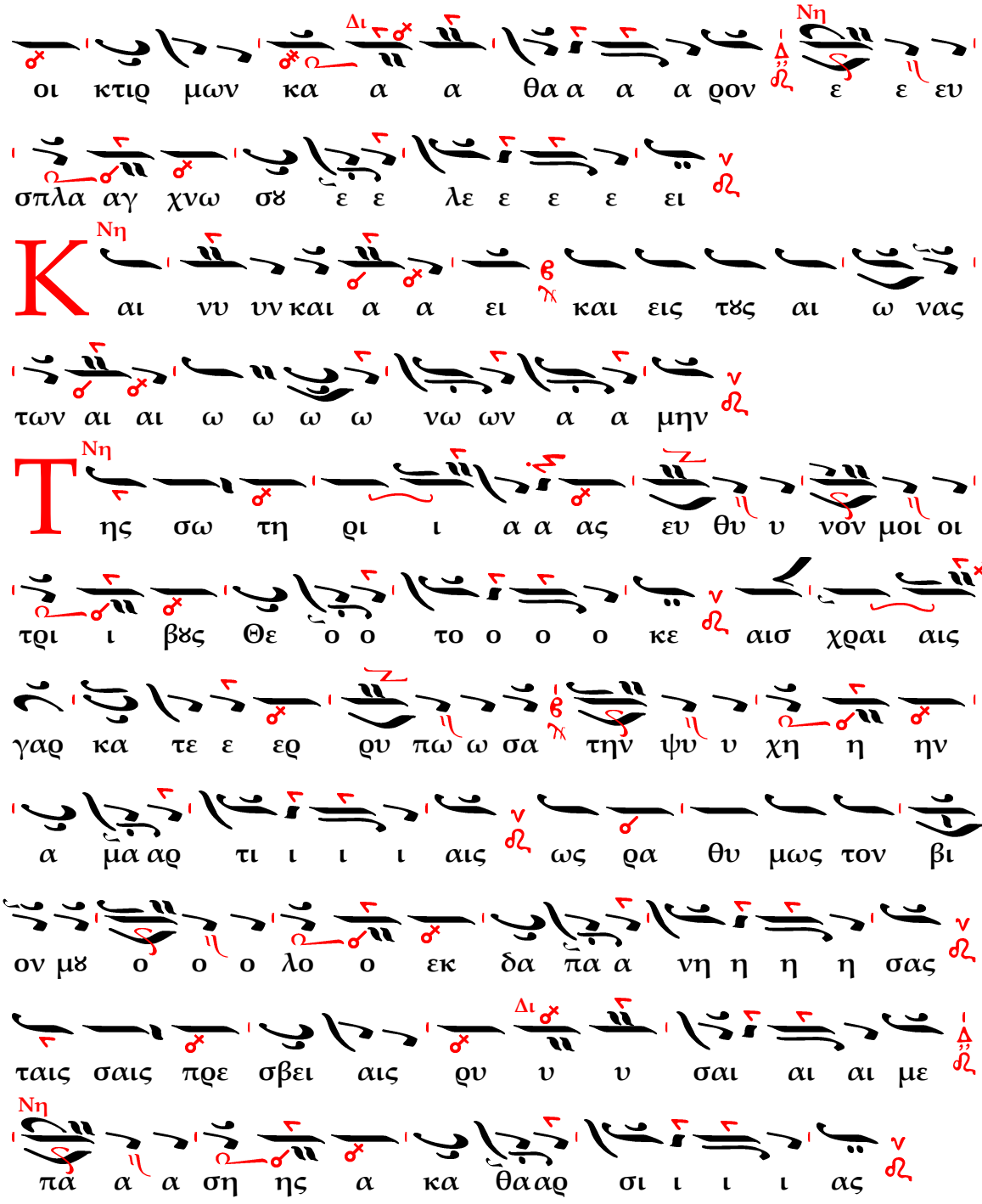
οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ
σπλα αγ χνω σϑ ε ε λε ε ε ε ει
Κ αι νυ υν και α α ει και εις τϑς αι ω νας
των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην
Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι
τρι ι βϑς Θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις
γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην
α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι
ον μϑ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας
ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με
πά α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα
ε λε ος σϑ και κα τα το πλη θος των οικ τιρ μων σϑ
ε ξα λειψον το α νο ο μή μα α α α μϑ
Τ α πλη η η η θη των πε πρα αγ με νω ων μοι

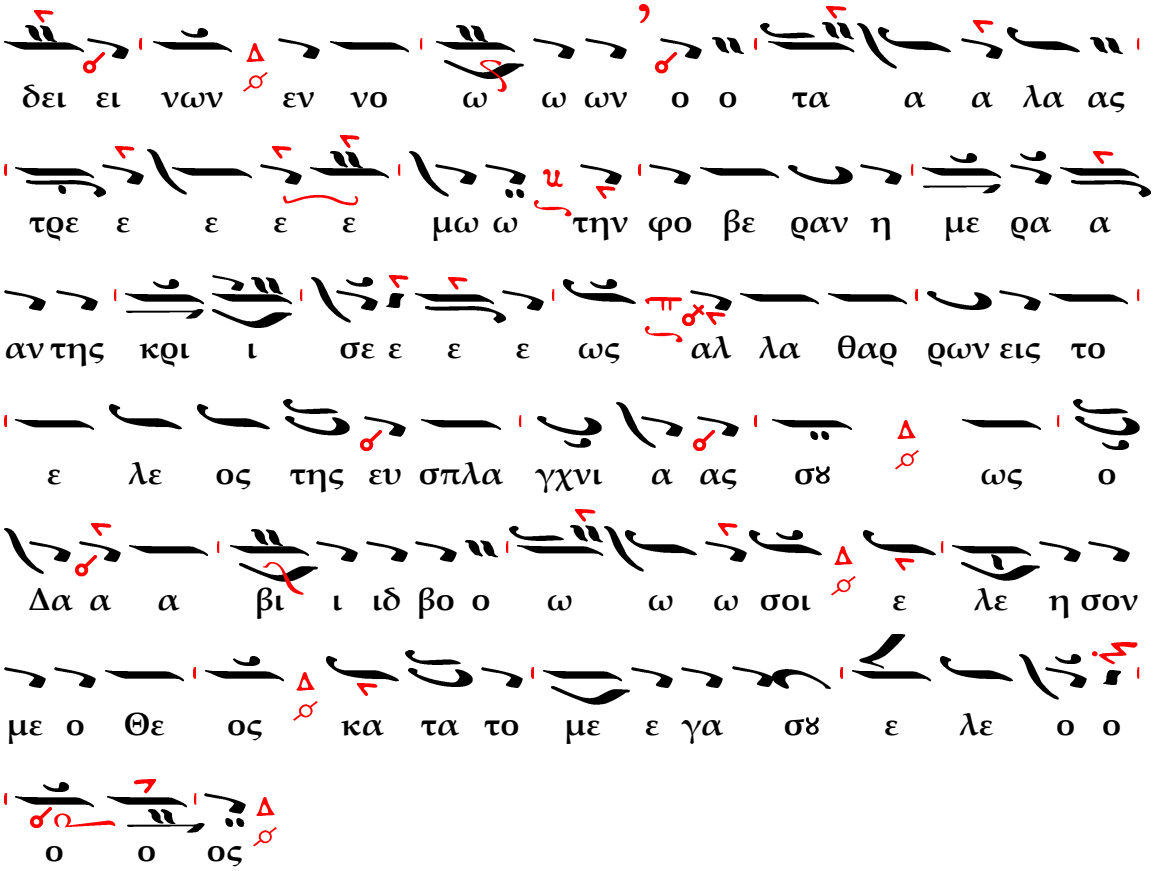

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριῳδίου.

ὨΙδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἱρμός.

Ἵππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικήν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἤγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυσθείς, Ζωοδότα ἀπτώτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρῳ με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν, ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Ὁ τοῦ Τριῳδίου, εἰς στ΄, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Σήμερον εὐσεβίης θεοφεγγέος ἤλυθεν αἴγλη.
Ποίημα τοῦ κυρίου Θεοφάνους.
Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σκιρτῶντες μετ᾽ εὐφροσύνης σήμερον, πιστοὶ βοήσωμεν· Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Χριστέ, καὶ μεγάλη ἡ δύναμις, ὁ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν ἐργασάμενος! (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡμέραν χαρμονικὴν θεόφρονες, δεῦτε τελέσωμεν· νῦν Οὐρανὸς εὐφραίνεται καὶ γῆ, καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν συστήματα, διαφερόντως ἑορτάζοντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μεγίστην εὐεργεσίαν βλέποντες, χεῖρας κροτήσωμεν, τὰ διεστῶτα μέλη τοῦ Χριστοῦ, συνηγμένα πρὸς ἕνωσιν· καὶ τὸν Θεὸν αἰνέσωμεν, τὸν τὴν εἰρήνην πρυτανεύσαντα.

Δόξα.

Ἐδόθη τῇ Ἐκκλησίᾳ σήμερον, τὰ νικητήρια, θεοκινήτῳ νεύσει καὶ βουλῇ, Μιχαὴλ Θεοδώρας τε, τῶν εὐσεβῶς τῆς Πίστεως, ἀντεχομένων Βασιλέων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι τῶν δυσσεβῶν ἐξέλιπον, σαφῶς αἱρέσεων· τὸν γὰρ Ναόν σου Πάναγνε σεμνή, ἐν Εἰκόσι κοσμούμενον, πανευσεβῶς θεώμενοι, νῦν πανιέρως ἀγαλλόμεθα.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.
Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἱρμός.

Ὁ πήξας ἐπ᾽ οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ᾽ ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἠμείψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ᾽ αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ Τριῳδίου. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος δ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὐκέτι τῶν ἀσεβῶν, αἱρετικῶν νῦν ἡ ὀφρὺς αἴρεται· ἡ γὰρ Θεοῦ δύναμις, τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐκράτυνε. (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νεφέλαι προφητικῶς, ζωοποιὸν ἐξ οὐρανοῦ σήμερον, δρόσον ἡμῖν ῥανάτωσαν, ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆς Πίστεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐήχως αἱ μυστικαί, τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ σάλπιγγες, ὑπερφυῶς βοάτωσαν, τῶν σεπτῶν Εἰκόνων ἀνόρθωσιν.

Δόξα.

Ὑμνήσωμεν τὸν Χριστόν, τὸν ἀναδείξαντα ἡμῖν Ἄνασσαν, θεοσεβῆ φιλόχριστον, σὺν τῷ θεοστέπτῳ βλαστήματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σκηνήν σου τὴν ἱεράν, καταλαβόντες οἱ πιστοὶ Πάναγνε, φωτοειδεῖ χάριτι, νῦν καταυγασθῆναι δεόμεθα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α΄. Μιμητὴς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ᾅδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦξαι· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καθίσματα τοῦ Τριῳδίου.

Χορὸς Ἀγγελικός Ἦχος δ Πα

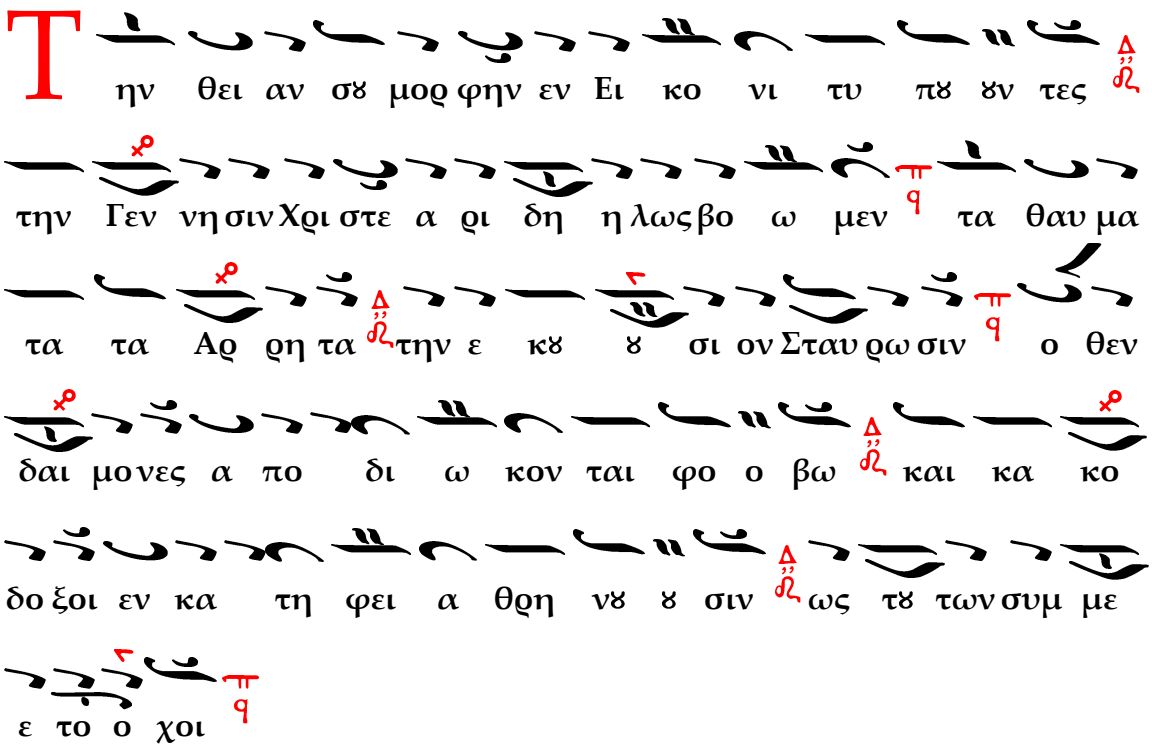

Δόξα. Ἕτερον.

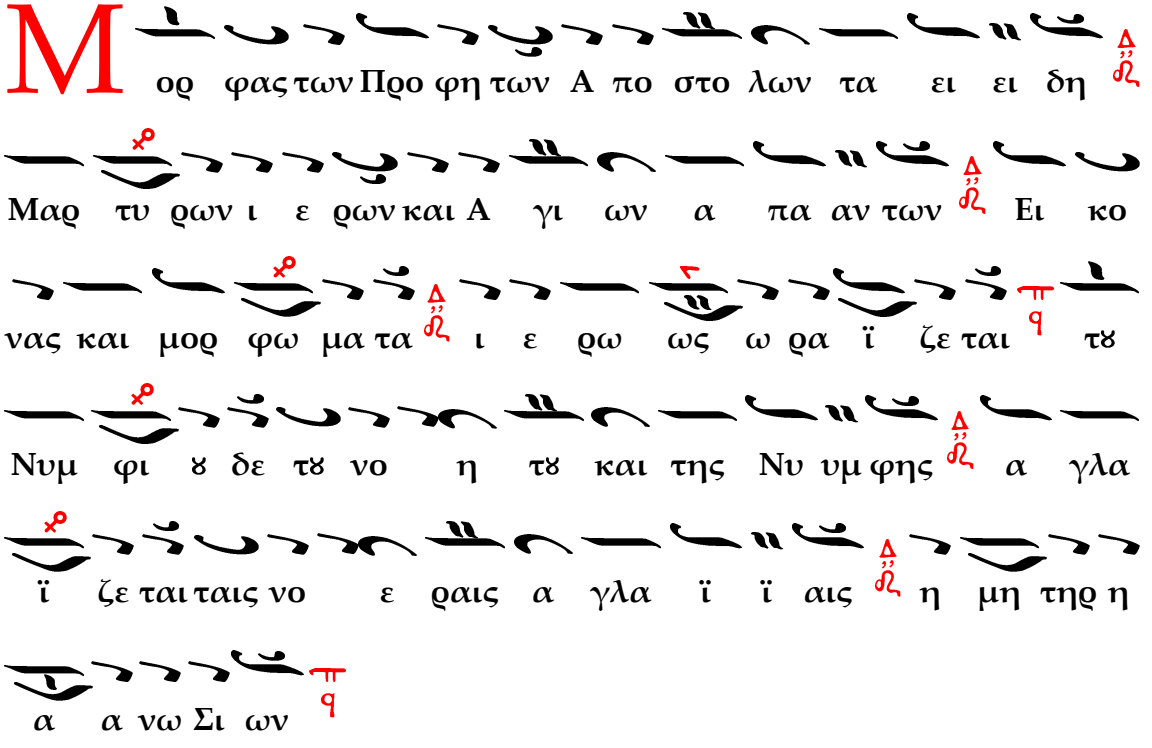

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

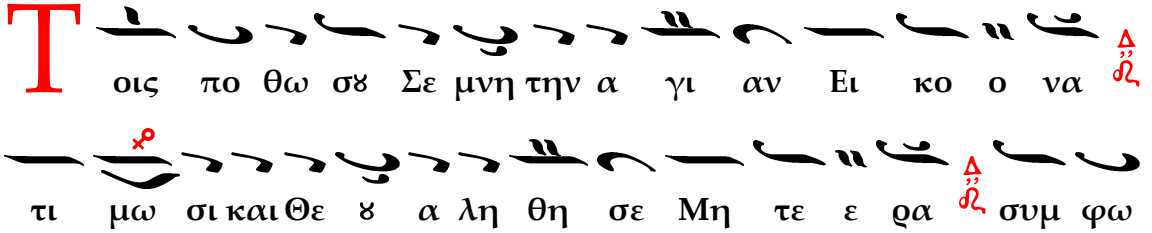

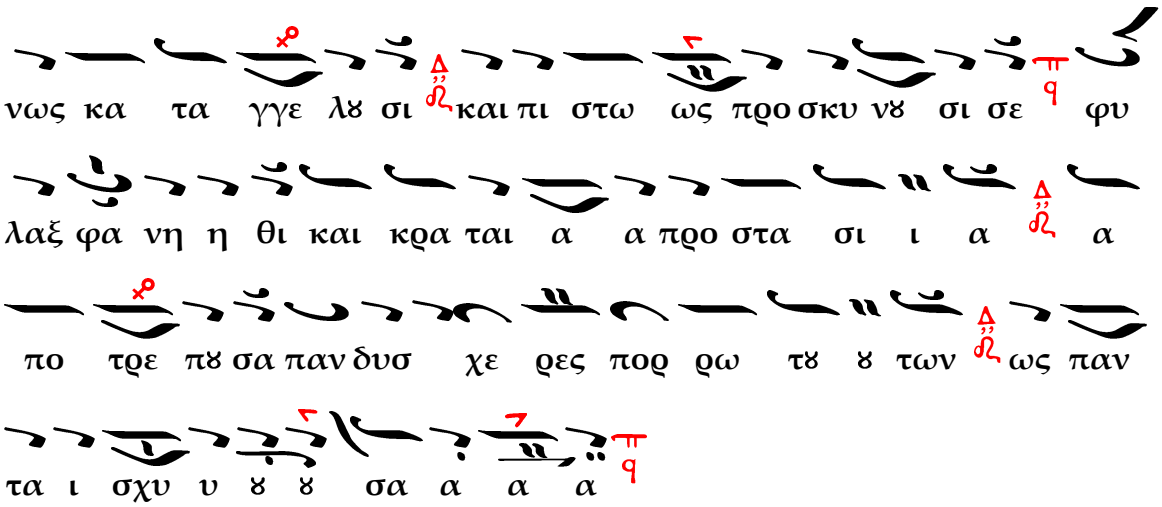

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρός, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἀλλ᾽ ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, * ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτο τὸ τῆς Οἰκονομίας μυστήριον, πάλαι Προφῆται θειωδῶς ἐμπνευσθέντες, δι᾽ ἡμᾶς, τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντήσαντας, προκατήγγειλαν, τῆς τούτου τυχόντες ἐλλάμψεως. Γνῶσιν οὖν θείαν δι᾽ αὐτοῦ λαβόντες, ἕνα Κύριον τὸν Θεὸν γινώσκομεν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι δοξαζόμενον, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες, μίαν Πίστιν, ἓν Βάπτισμα ἔχοντες, Χριστὸν ἐνδεδύμεθα. Ἀλλ᾽ ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, * ἔργῳ καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Συναξάριον.

Μὴν Μάρτιος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ΄ καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιβ΄.

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

Στίχ. Ἡ Σαμαρεῖτις οὐχ ὕδωρ Εὐδοκία,
Ἀλλ᾽ αἷμα, Σῶτερ, ἐκ τραχήλου σοι φέρει.

Μαρτίου ἀμφὶ πρώτῃ ἡ Εὐδοκία ξίφος ἔτλη.

Αὕτη ἦν ἐξ Ἡλιουπόλεως τῆς ἐπαρχίας Λιβανησίας τῆς Φοινίκης, κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς βασιλείας Τραϊανοῦ, ἐν ἀκολασίᾳ τὸ πρῶτον βιοῦσα, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς τῇ εὐπρεπείᾳ τῆς ὄψεως ἐπισυρομένη, καὶ πλοῦτον πολὺν συναθροίσασα. Ὕστερον δὲ προσῆλθε τῷ Χριστῷ, Γερμανοῦ τινος Μοναχοῦ, τοὺς περὶ εὐσεβείας καὶ μετανοίας λόγους διεξιόντος, ἀκούσασα. Βαπτίζεται οὖν ὑπὸ Ἐπισκόπου Θεοδότου, ἀποκαλύψεσι θείαις πεισθεῖσα·

καὶ γὰρ ἔδοξεν ἐκστᾶσα ἑαυτὴν ὑπὸ Ἀγγέλου χειραγωγουμένην, εἰς οὐρανοὺς ἀνελθεῖν, καὶ τοὺς Ἀγγέλους συγχαίρειν αὐτῇ τῆς ἐπιστροφῆς, καὶ μέλανά τινα, καὶ τῇ ὄψει δεινόν, βρύχειν καὶ καταβοᾶν, ὡς ἀδικούμενον, εἰ ταύτην ἀφαιρεθείη.

Διανείμασα δὲ τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ διαδοῦσα πτωχοῖς, ἄπεισιν ἐν μοναστηρίῳ· καὶ καλῶς τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως διερχομένη, προσάγεται Αὐρηλιανῷ τῆς βασιλείας κρατήσαντι, ὑπὸ τῶν πρώην αὐτῆς ἐραστῶν. Θαυματουργήσασα δέ, καὶ τὸν τοῦ Βασιλέως παῖδα τεθνηκότα ἐγείρασα, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπᾶται τὸν Βασιλέα. Χρόνοις δὲ ὕστερον ἐξετάζεται παρὰ Διογένους τοῦ Ἡγεμόνος Ἡλιουπόλεως, καὶ θαυματουργήσασα πάλιν, ἀφίεται. Ὑπὸ δὲ Βικεντίου, τοῦ διαδεξαμένου τὸν Διογένην, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Δομνίνης, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν φέρουσα φόρτους Δομνίνα,
Θεῷ προσῆλθεν ἔμπορος πανολβία.

Αὕτη ἔφυ γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. Ἐκ βρέφους δὲ τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, ἀσκήσει καὶ λοιπῇ κακουχίᾳ τοῦ σώματος ἑαυτὴν ἐκδέδωκε. Καλύβην γὰρ πηξαμένη παρὰ τῷ τῆς μητρὸς κήπῳ, ἐν ἐκείνῃ διημέρευε, δάκρυσι διηνεκέσιν οὐ μόνον τὰς παρειὰς καταβρέχουσα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τριχῶν περιβλήματα· τοιοῖς δὲ γὰρ ἐσθήμασιν ἐχρῆτο. Περὶ δὲ ἀλεκτρυόνων ᾠδὰς εἰς τὸν θεῖον ναὸν εἰσιοῦσα μετὰ τοῦ πλήθους παντός, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων προσέφερε τὴν ὑμνῳδίαν. Τροφὴν δὲ εἶχε φακόν, βρεχόμενον ὕδατι· καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν πόνον ὑπέμενε, σώματι λεπτῷ καὶ ἡμιθνήτῳ χρωμένη. Ἀκριβῶς δὲ τῷ περιβολαίῳ κρυπτομένη, οὔτε τινὸς ἐθεάσατο πρόσωπον, οὔτε τις τὸ ἑαυτῆς, ἀλλὰ καὶ μέχρι τῶν γονάτων καλυπτομένη, λεπτὰ καὶ ἄσημα τοῖς προστυχοῦσι διελέγετο. Ἐν τούτοις διημερεύουσα καὶ διανυκτερεύουσα, πρὸς τὸν ἑαυτῆς ἐραστὴν καὶ νυμφίον Χριστόν, μετὰ τῶν θεαρέστων αὐτῆς κατορθωμάτων, ἀναφέρεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀντωνίνης.

Στίχ. Θάλαμος ἡ θάλασσα νυμφικὸς γίνῃ,
Ἀντωνίναν κρύπτουσα νύμφην Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρκελλος καὶ Ἀντώνιος πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Χώνη τις ἡ κάμινος Ἀθληταῖς δύο,
Οἳ χρυσίου λάμπουσιν ἐν ταύτῃ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Σίλβεστρος καὶ Σωφρόνιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐ καρτερῶν, Σίλβεστρε, θρησκεύειν πλάνην,
Σὺν Σωφρονίῳ τὴν τομὴν ἐκαρτέρεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεστοριανὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Εἰς τοὐπίσω τράχηλον ἐξειλκυσμένος,
Νεστοριανὸς τὴν σφαγὴν πρόσω φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μαρτυρίου, κτίτορος τῆς μονῆς ἁγίας Τριάδος ἐν Ζέλενετς τῆς Νοβογοροδίας. (†1603)

Καὶ τοῦ Τριῳδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρώτῃ τῶν Νηστειῶν, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων,

γενομένης παρὰ τῶν ἀειμνήστων Αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως, Μιχαὴλ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας, ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Στίχ. Τὰς οὐ πρεπόντως ἐξορίστους Εἰκόνας,
Χαίρω, πρεπόντως προσκυνουμένας βλέπων.

Ἡ ἀπαράλλακτος Εἰκὼν τοῦ Πατρός, πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου Ὁμολογητῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Α΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν
(Τῆς Ὀρθοδοξίας)

Ἦχος Βου ξ

ᾠδὴ α΄

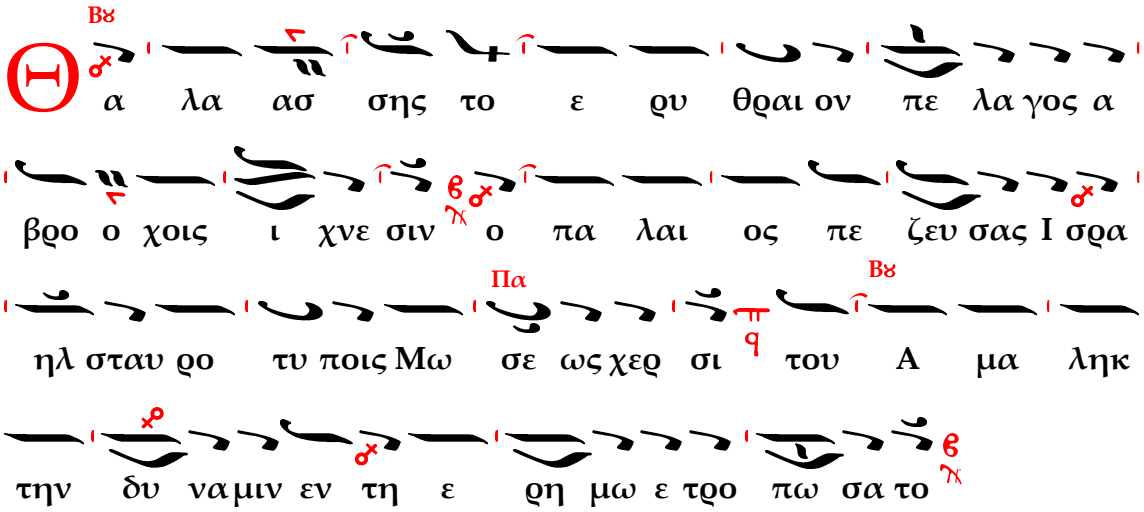

ᾠδὴ γ΄

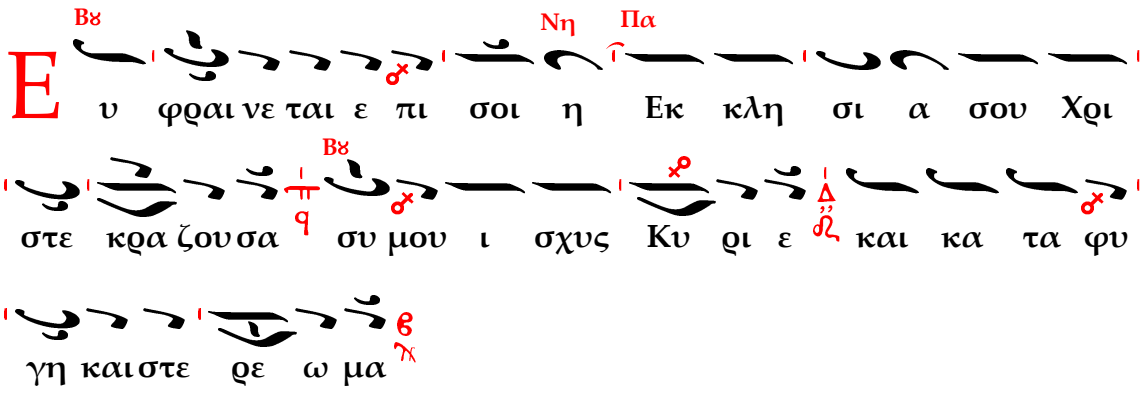

ᾠδὴ δ΄

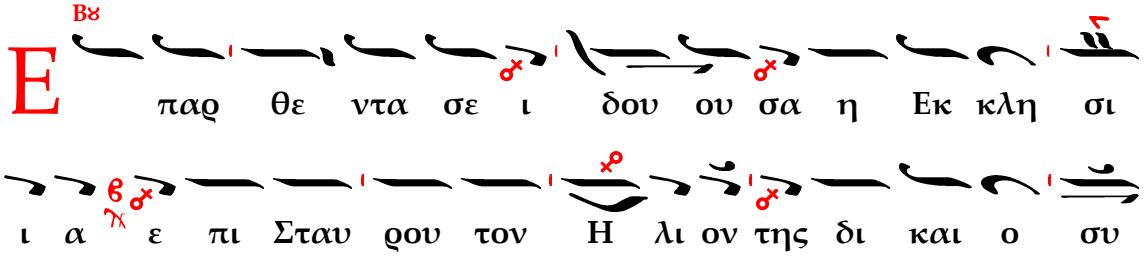

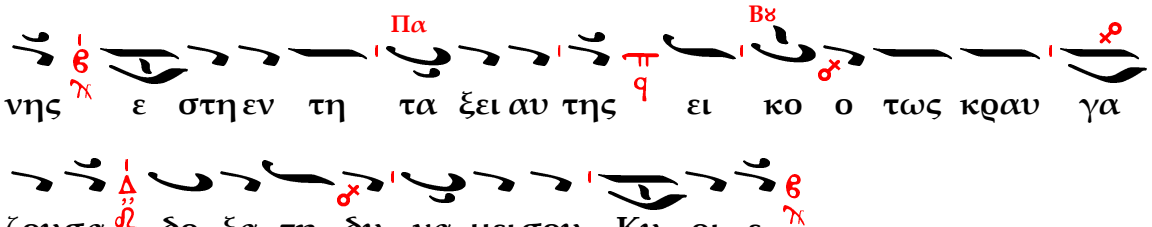

ᾠδὴ ε΄

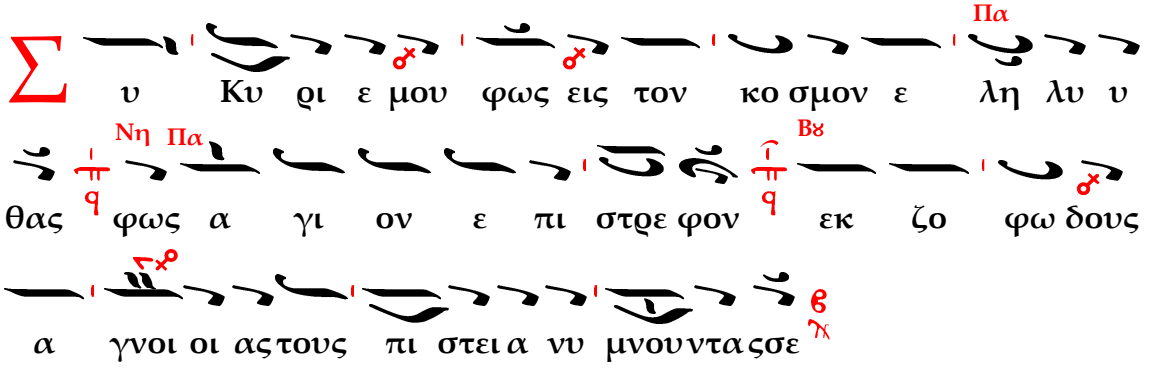

ᾠδὴ ς΄

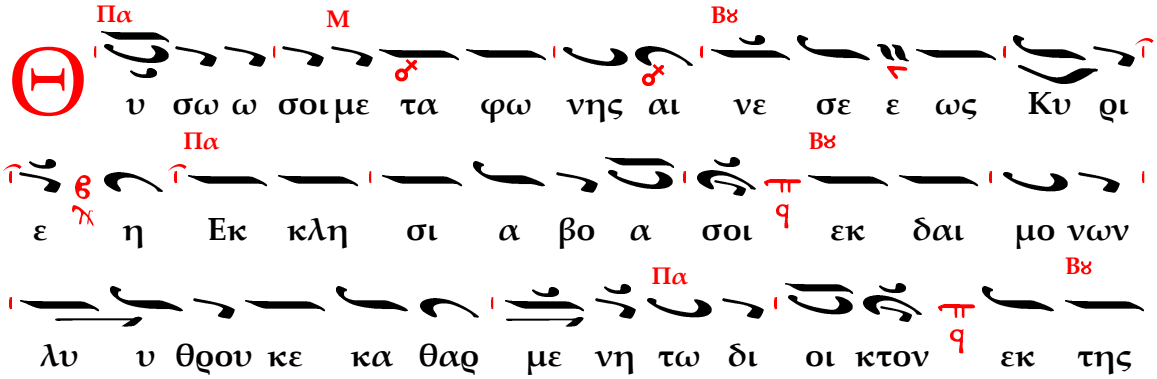

ᾠδὴ ζ΄

ᾠδὴ η΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

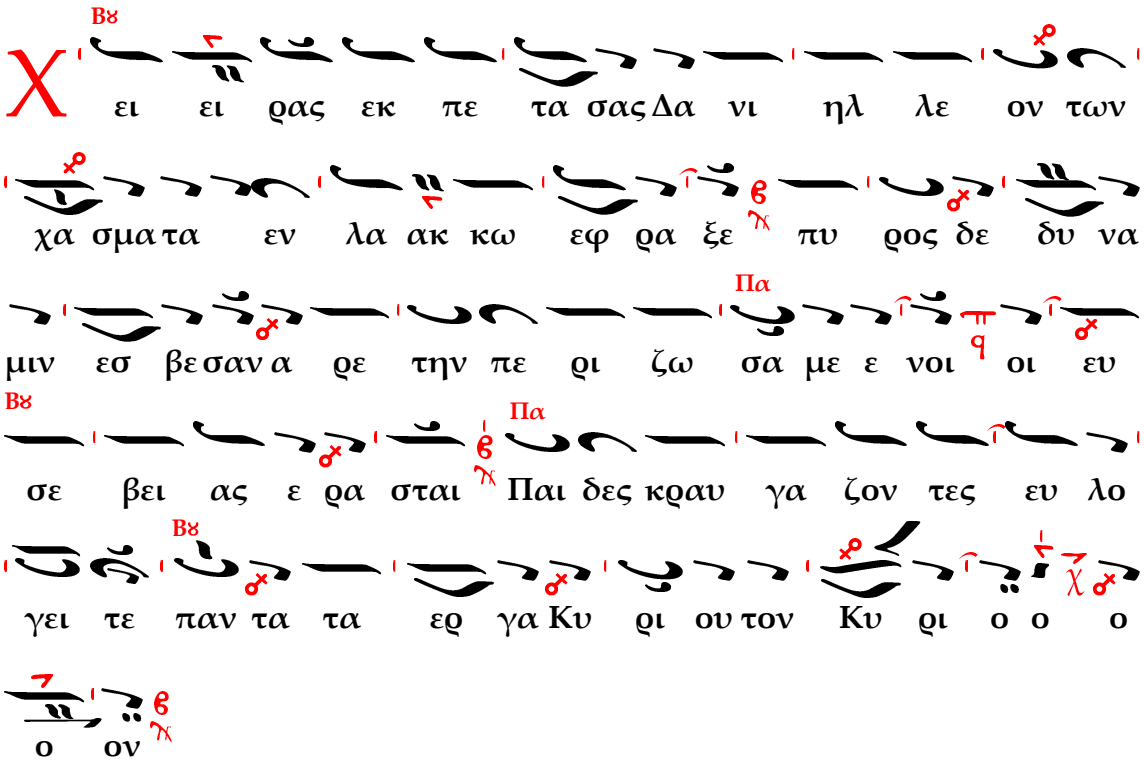

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

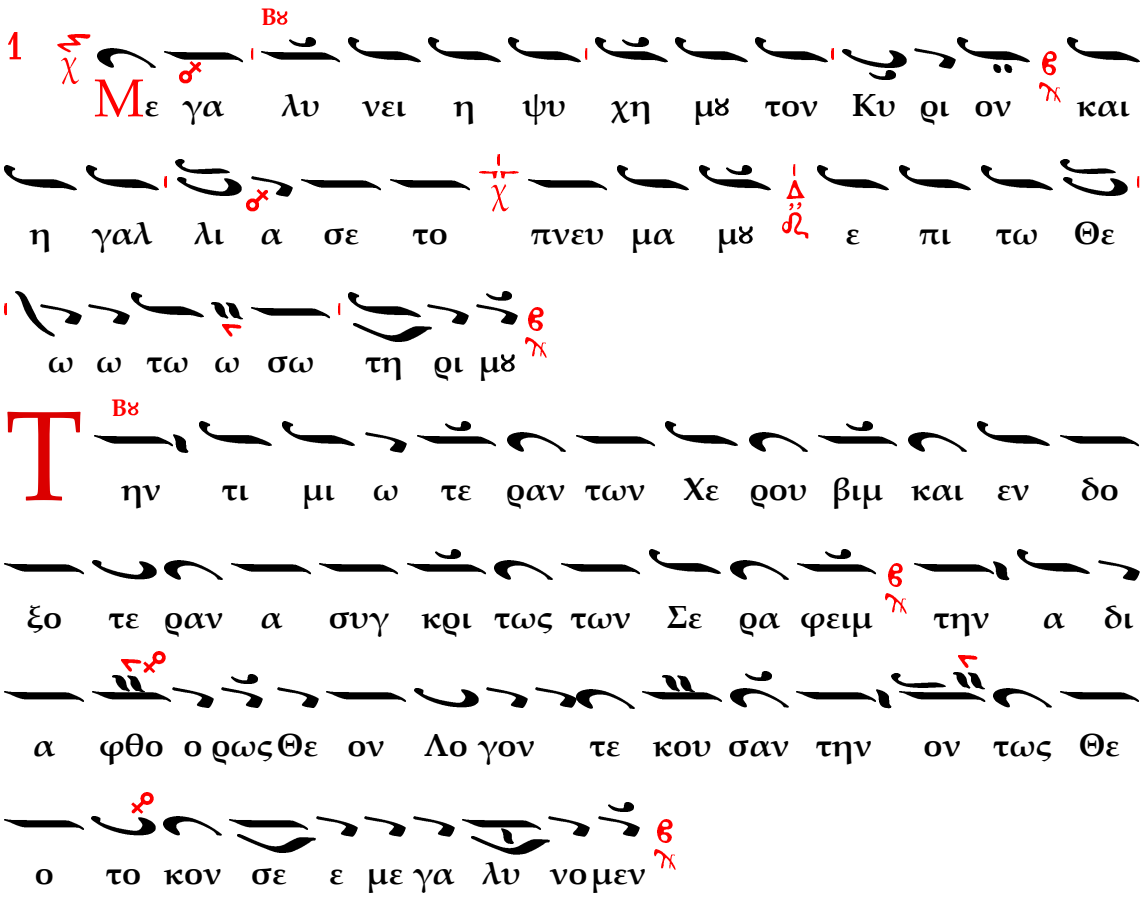

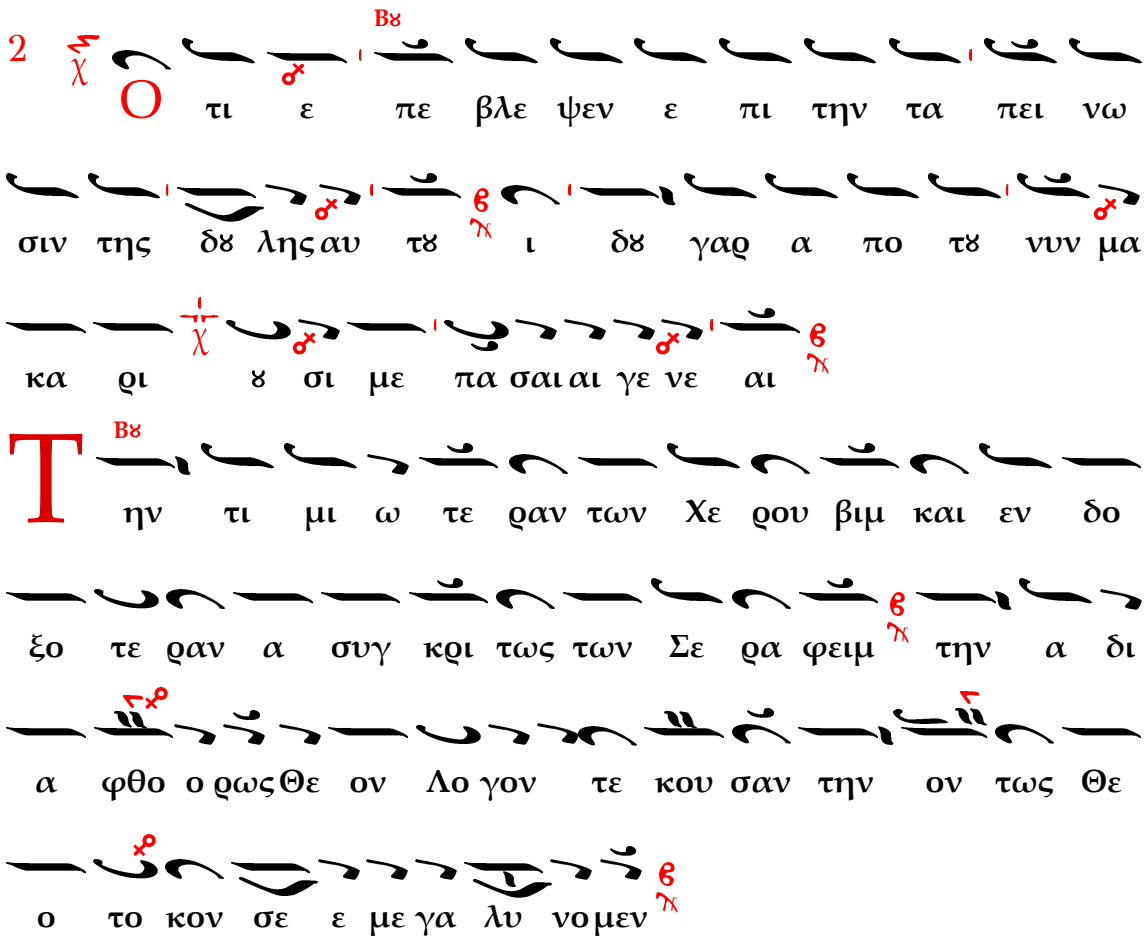
2
Βϐ
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δϐ λης αυ τϐ ι δϐ γαρ α πο τϐ νυν μα
κα ρι ϐ σι με πα σαι αι γε νε αι
Βϐ
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
3
Βϐ
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τϐ και
το ε λε ος αυ τϐ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βϐ με νοις αυ τον
Βϐ
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

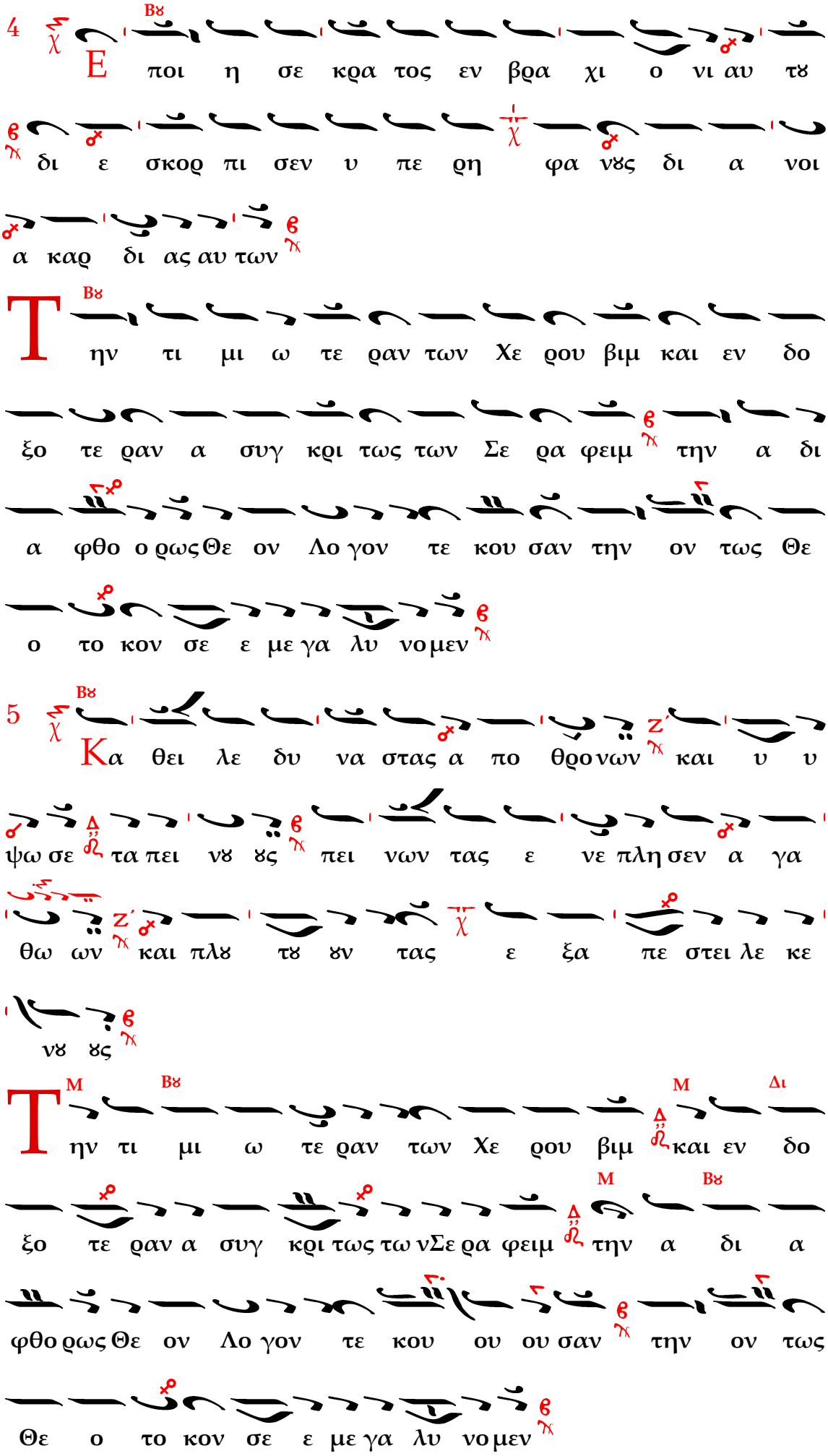
4
Βϐ
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τϐ
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νϐς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των
Βϐ
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
5
Βϐ
Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νϐ ϐς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλϐ τϐ ϐν τας ε ξα πε στει λε κε
νϐ ϐς
Μ
Βϐ
Μ
Δι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω νΣε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

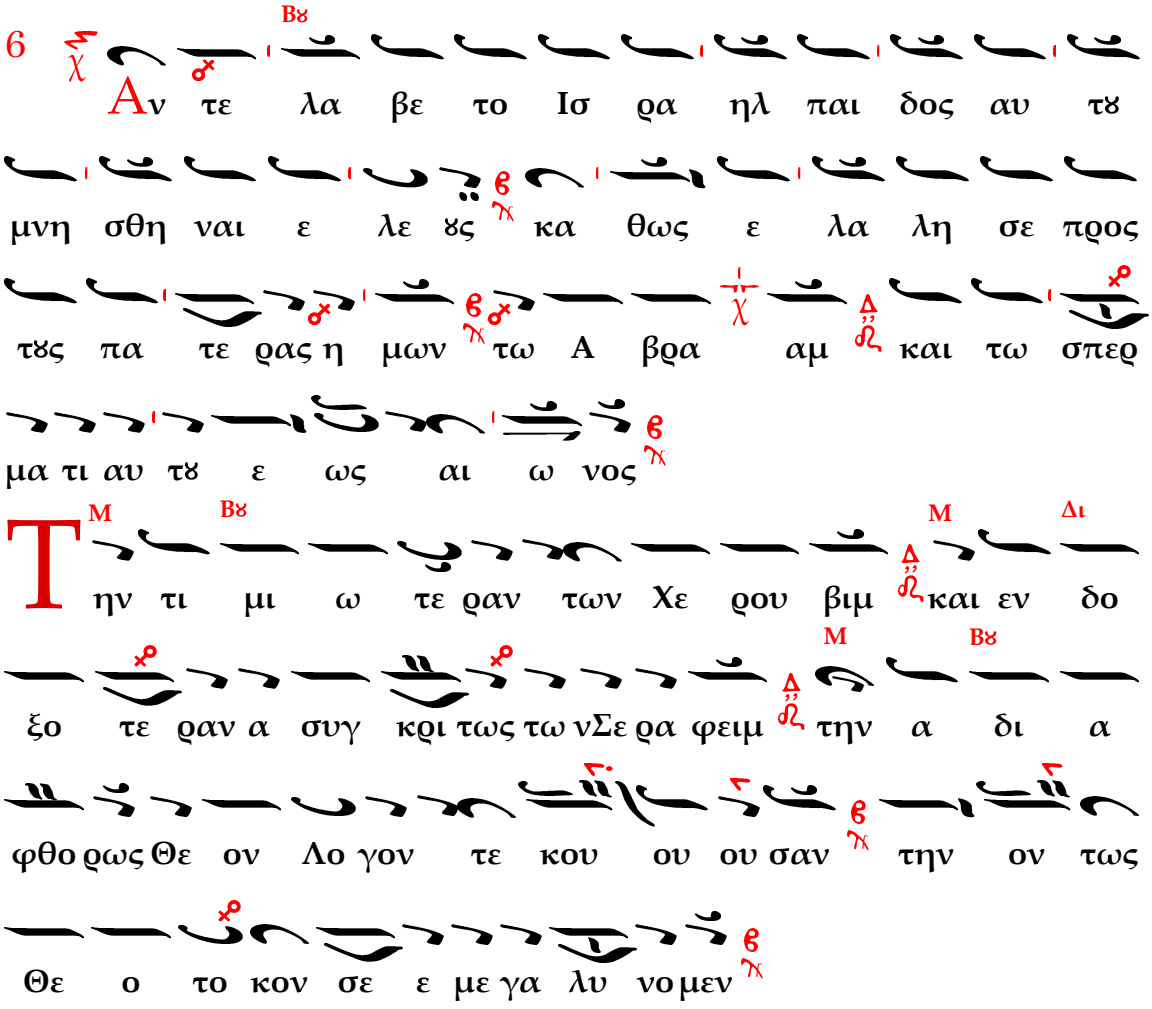
6
Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τϑ
μνη σθη ναι ε λε ϑς κα θως ε λα λη σε προς
τϑς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τϑ ε ως αι ω νος
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω νΣε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ᾠδὴ θ΄

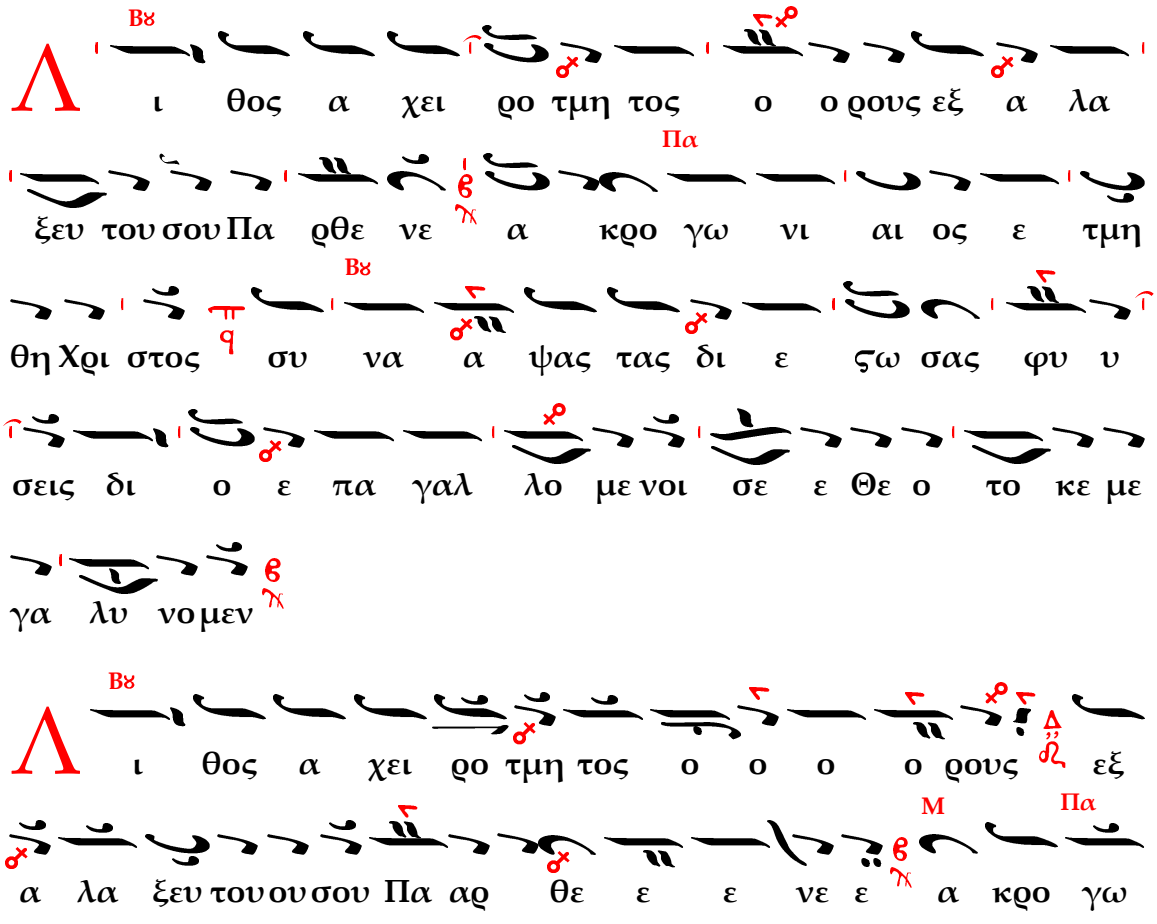
Λι θος α χει ρο τμη τος ο ο ρους εξ α λα
ξευ του σου Πα ρθε νε α κρο γω νι αι ος ε τμη
θη Χρι στος συ να α ψας τας δι ε ζω σας φυ υ
σεις δι ο ε πα γαλ λο με νοι σε ε Θε ο το κε με
γα λυ νο μεν
Λι θος α χει ρο τμη τος ο ο ο ο ρους εξ
α λα ξευ του ου σου Πα αρ θε ε ε νε ε α κρο γω

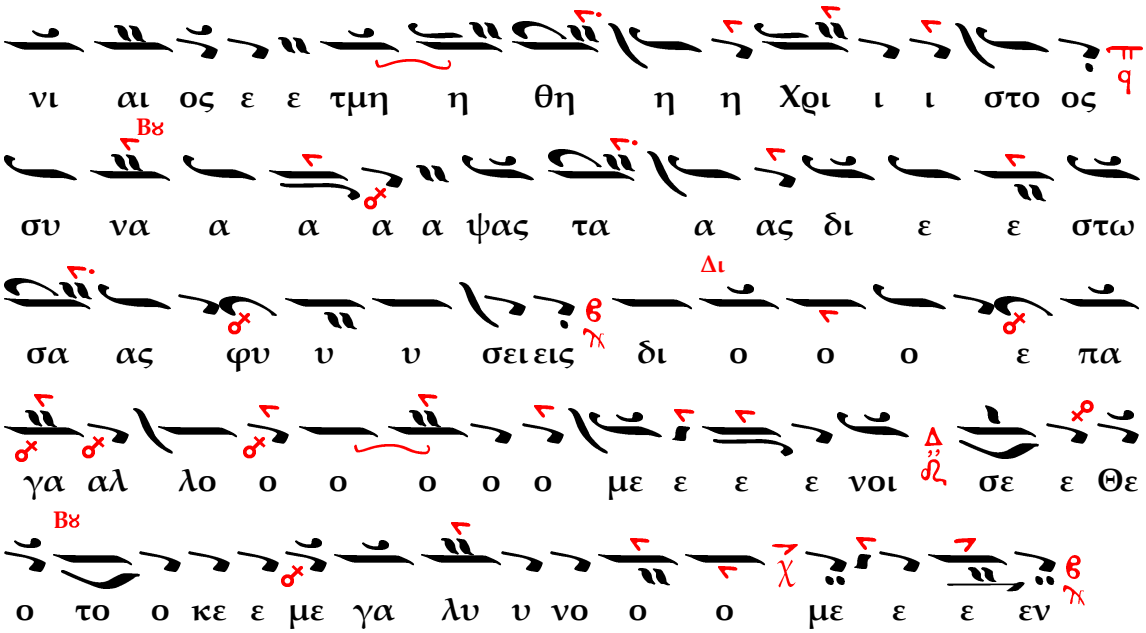

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος πλ. Δι

ὁ β΄ χορός:

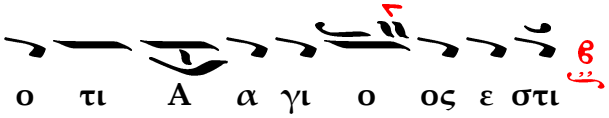

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ε΄.

Ἦχος πλ. Δι

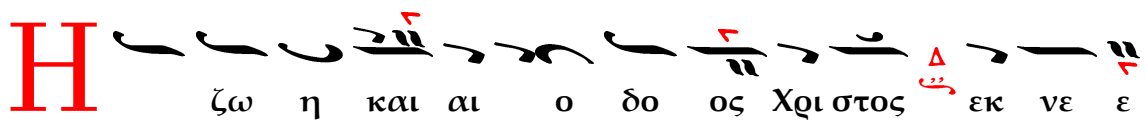

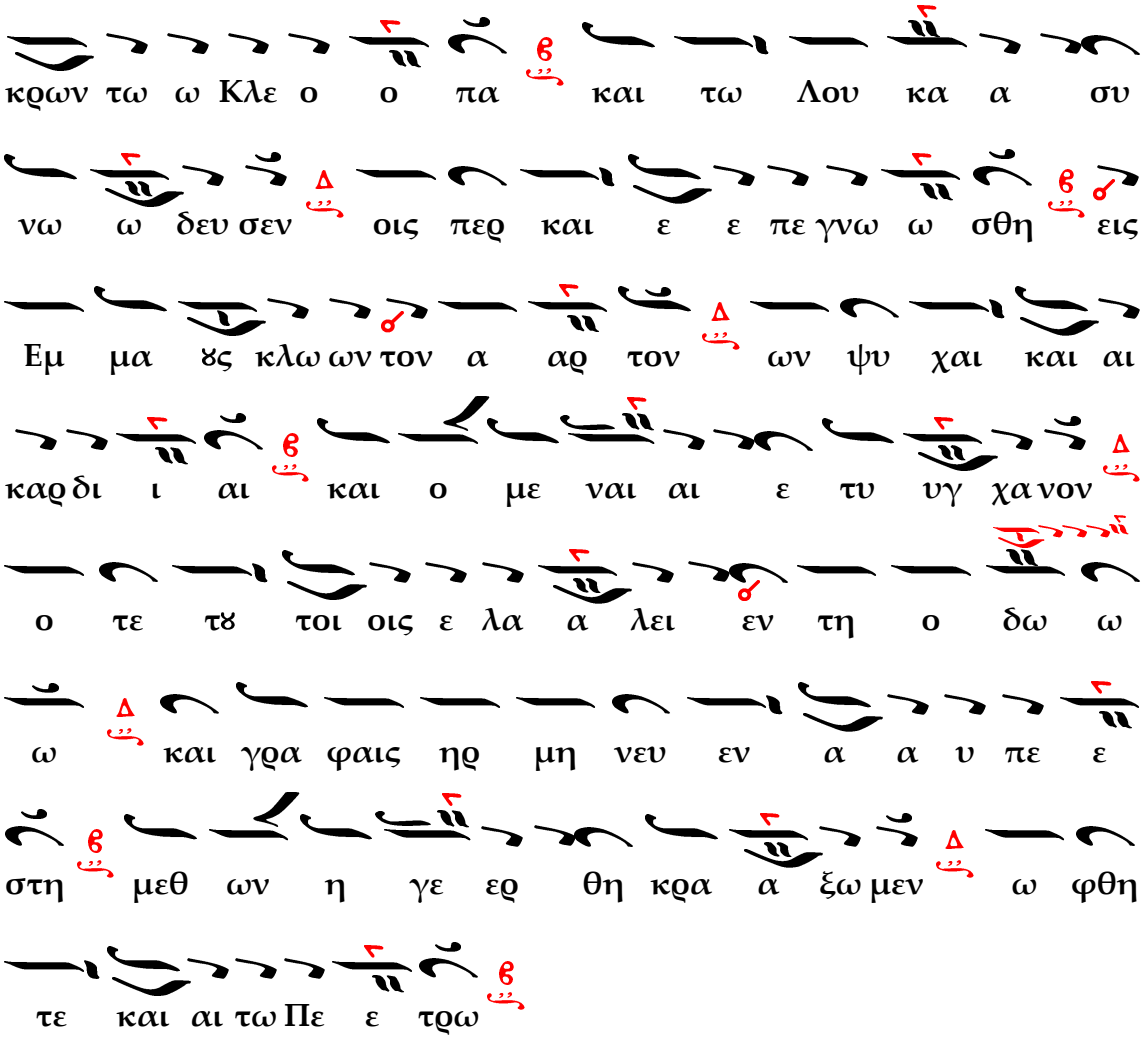

Εἶτα τὸ παρὸν τοῦ Τριῳδίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι

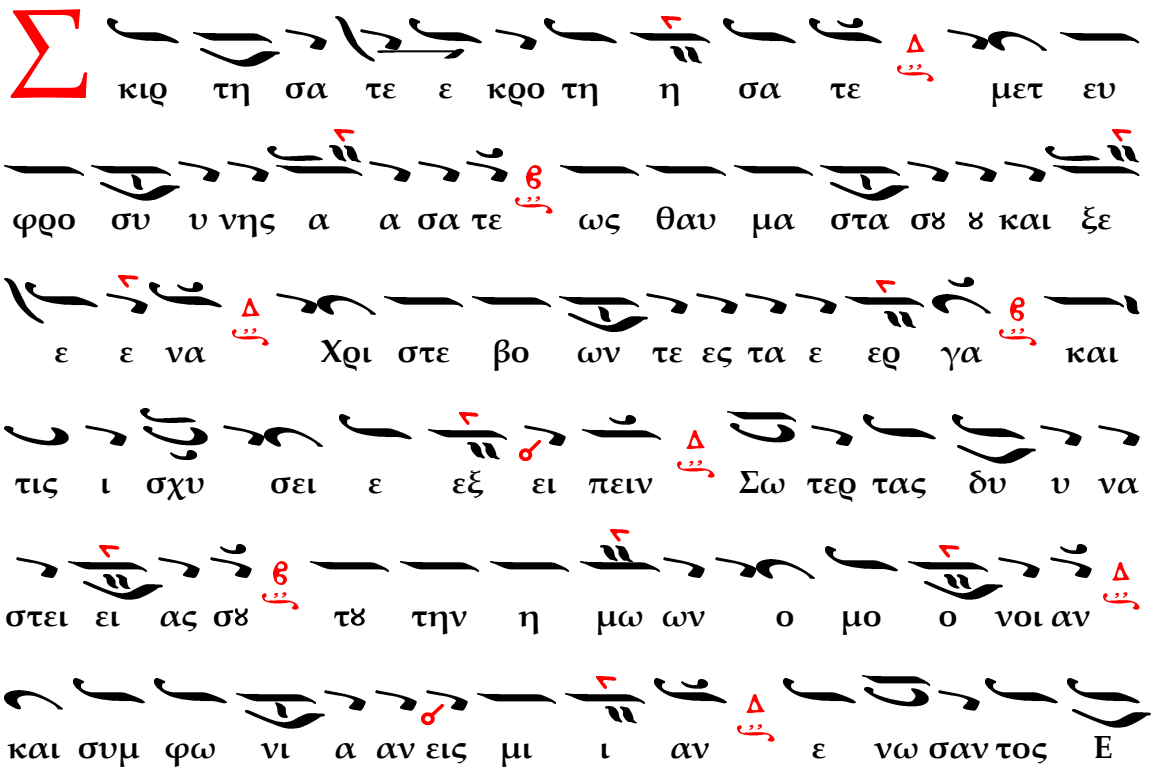

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

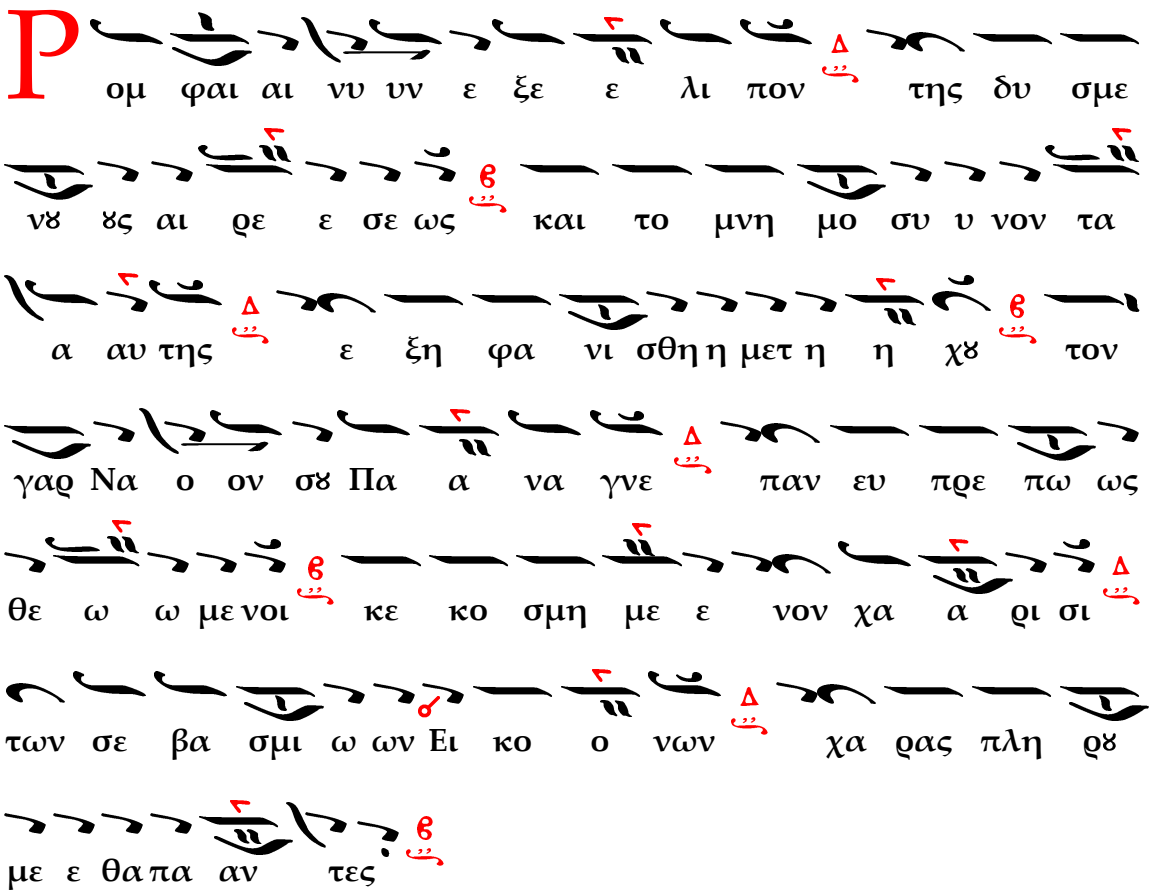

* * *

Ἦχος Πα

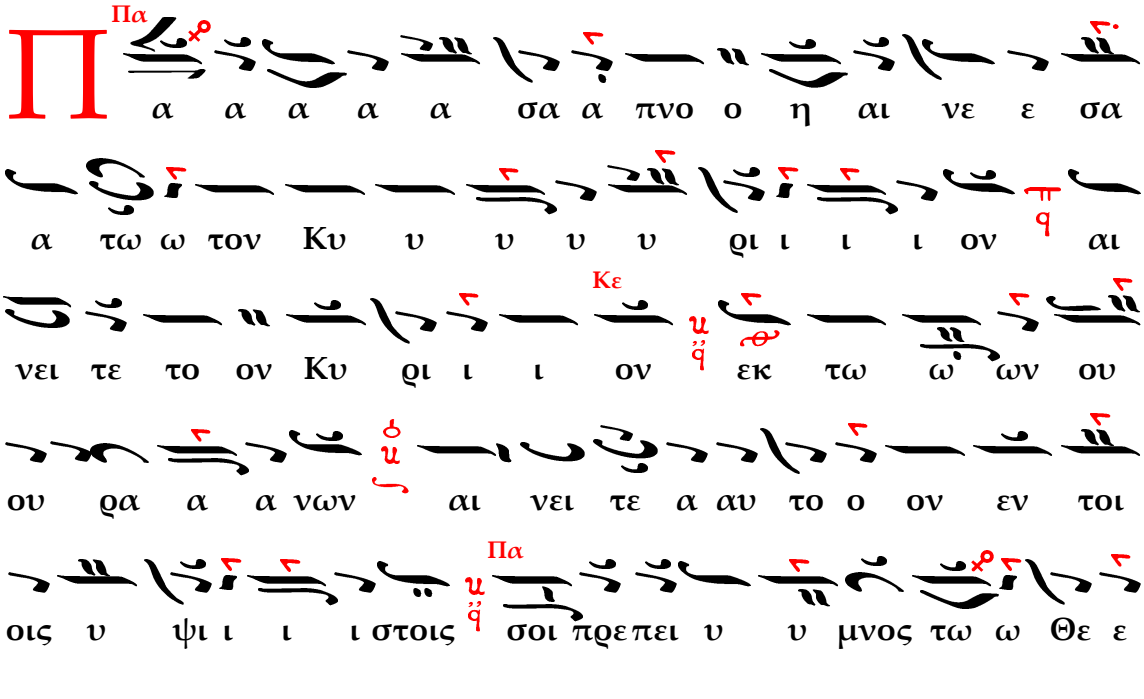

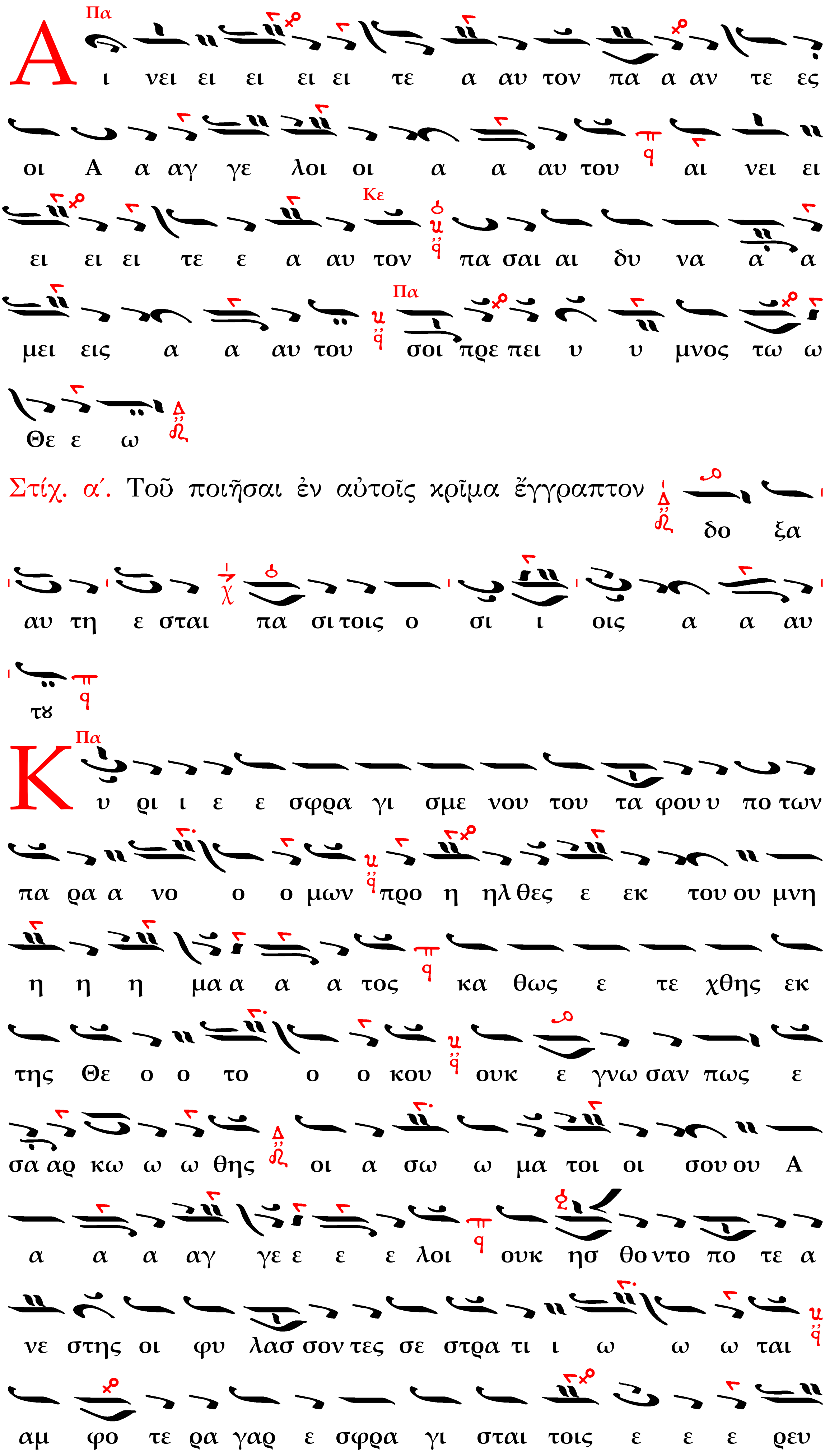
Πα
Α ι νει ει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες
οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει
ει ει ει τε ε α αυ τον Κε πα σαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του Πα σοι πρε πει υ υ μνος τω ω
Θε ε ω
Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον δο ξα
αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ
τȣ
Πα
Κ υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο των
πα ρα α νο ο ο μων προ η ηλ θες ε εκ του ου μνη
η η η μα α α α τος κα θως ε τε χθης εκ
της Θε ο ο το ο ο κου ουκ ε γνω σαν πως ε
σα αρ κω ω ω θης οι α σω ω μα τοι οι σου ου Α
α α α αγ γε ε ε λοι ουκ ησ θο ντο πο τε α
νε στης οι φυ λασ σον τες σε στρα τι ι ω ω ω ται
αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ε ρευ

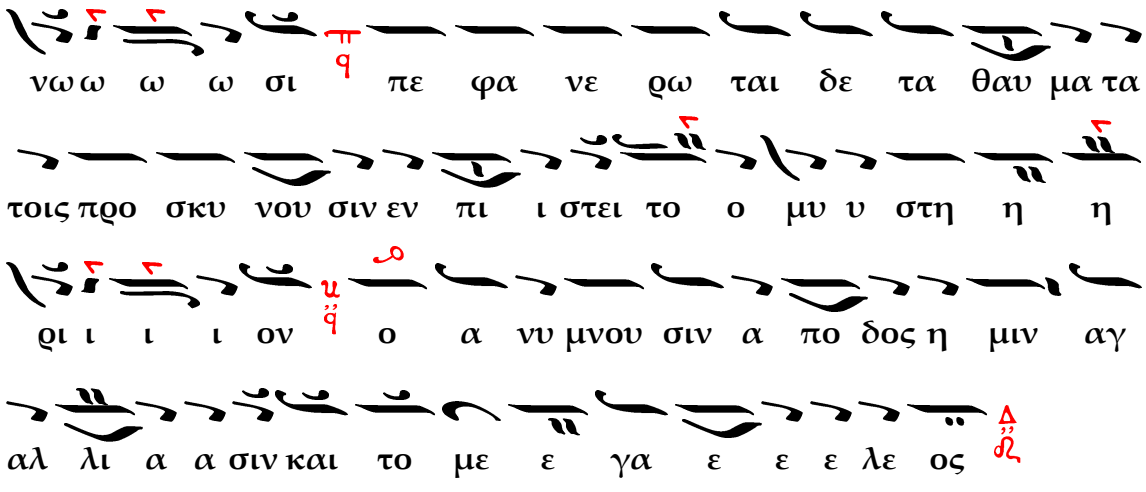

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

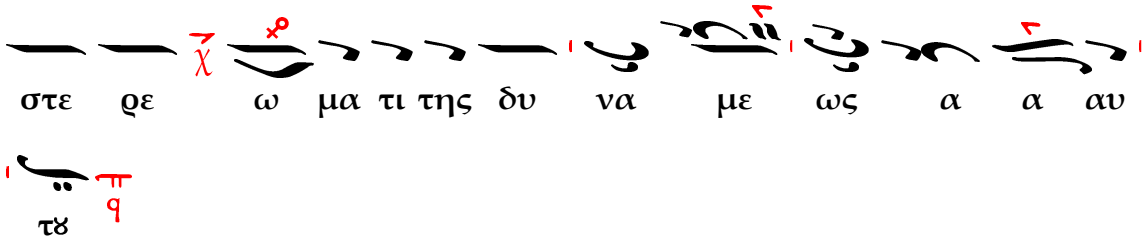

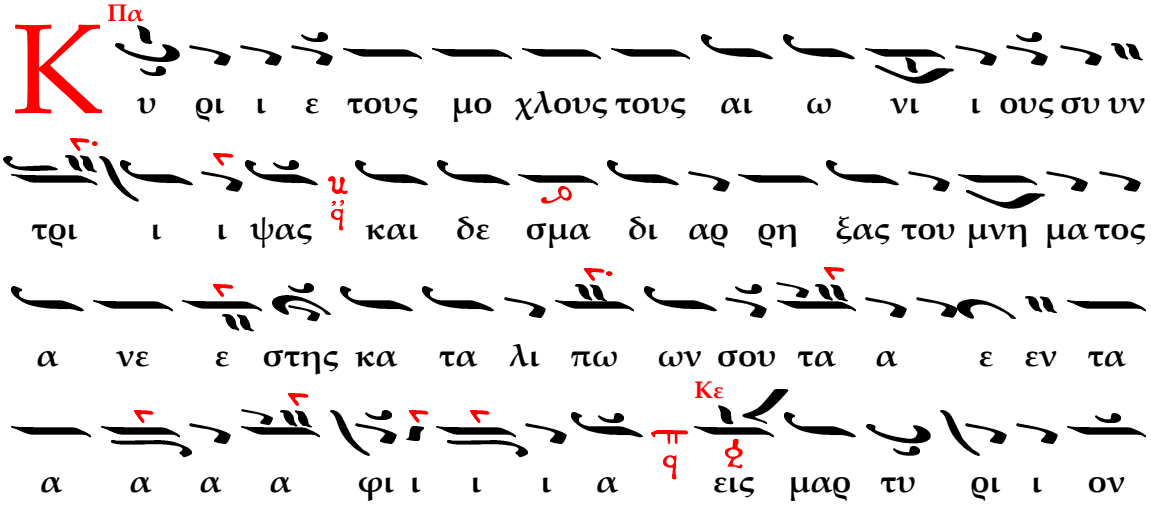

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

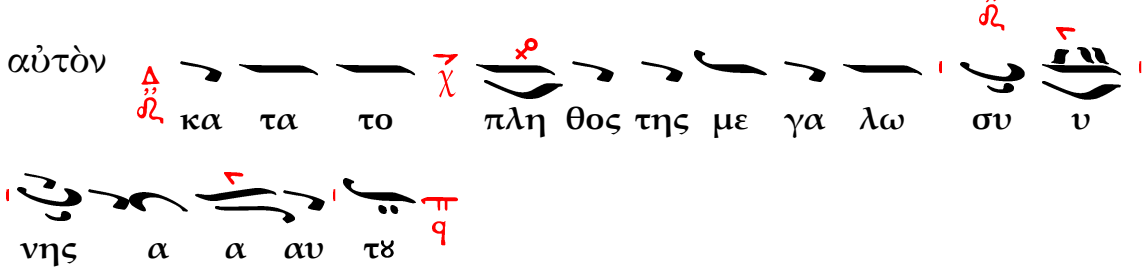

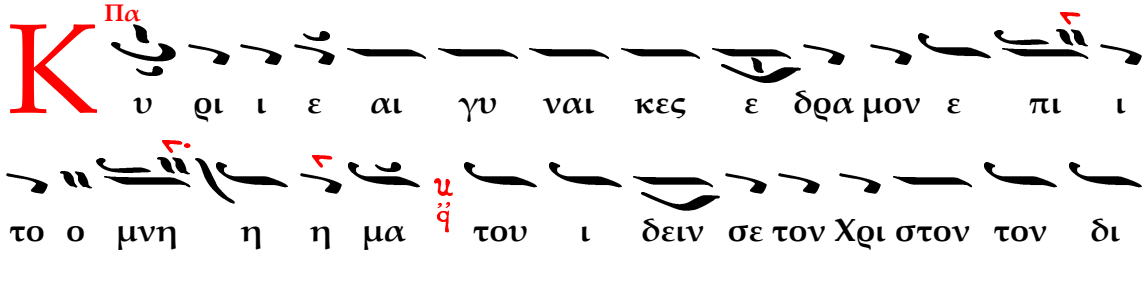

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν

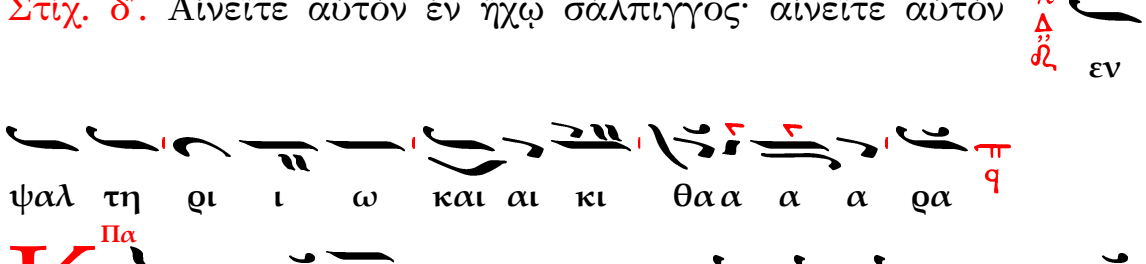

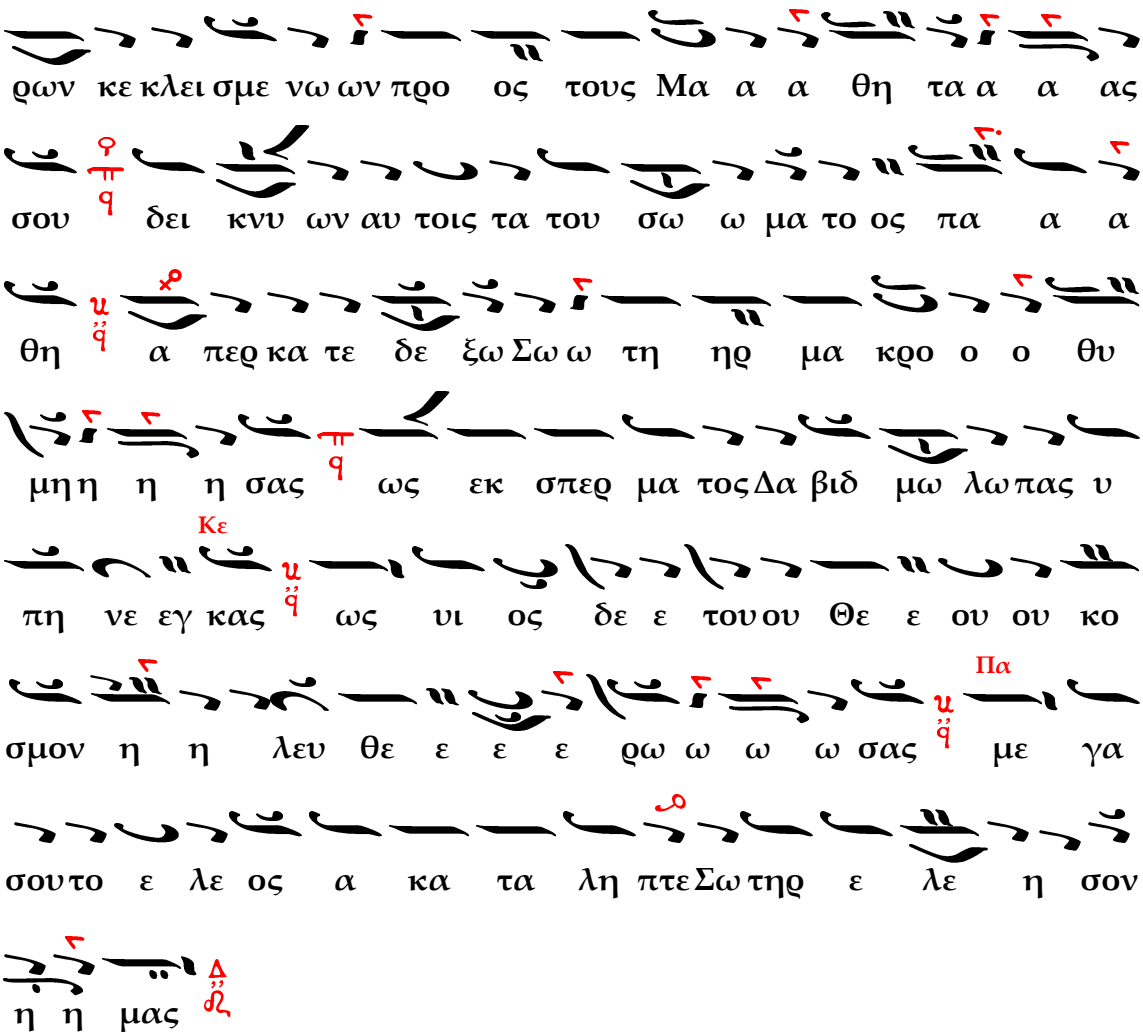

Καὶ τοῦ Τριῳδίου Προσόμοια γ΄ εἰς δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου ξ

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ·

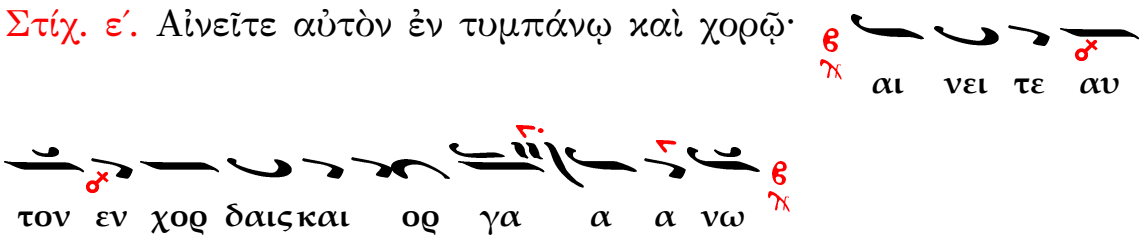

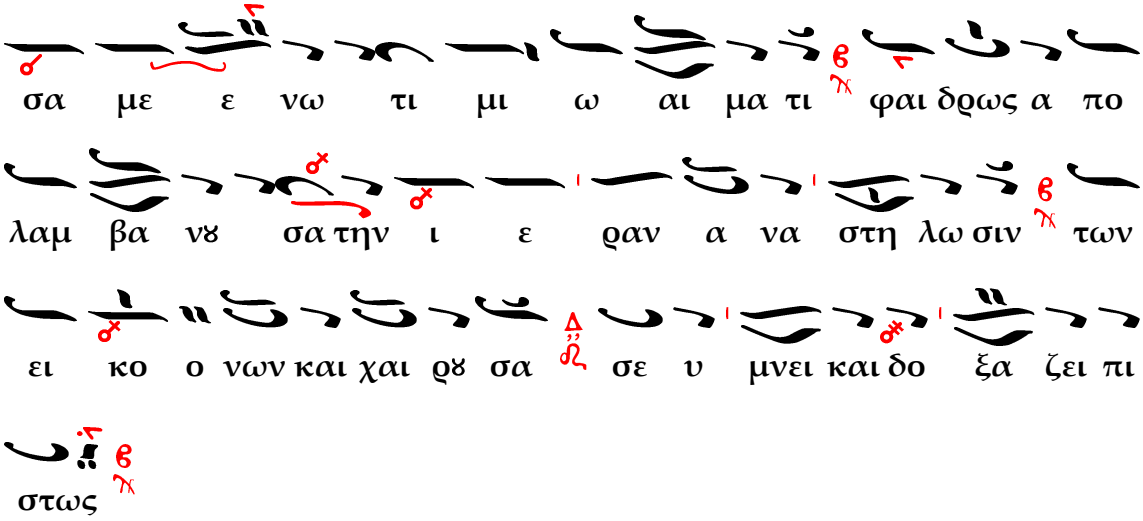

Στίχ. Ϛ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

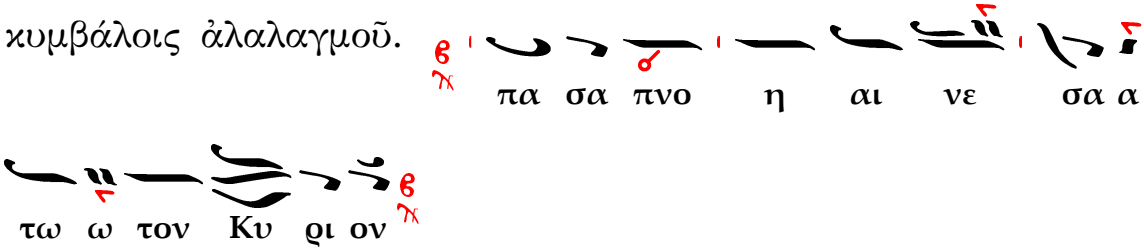

Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται...

Στίχ. ζ΄. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου

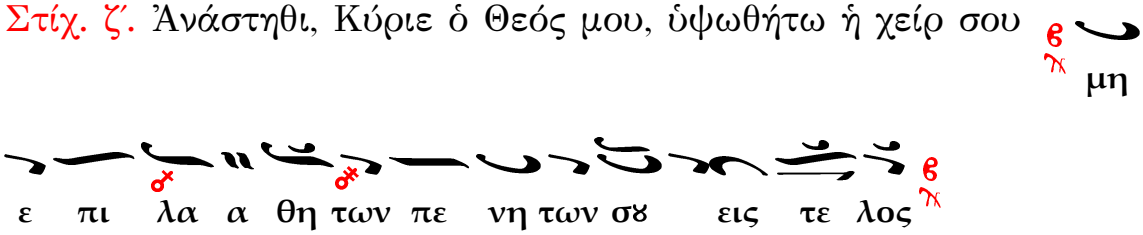

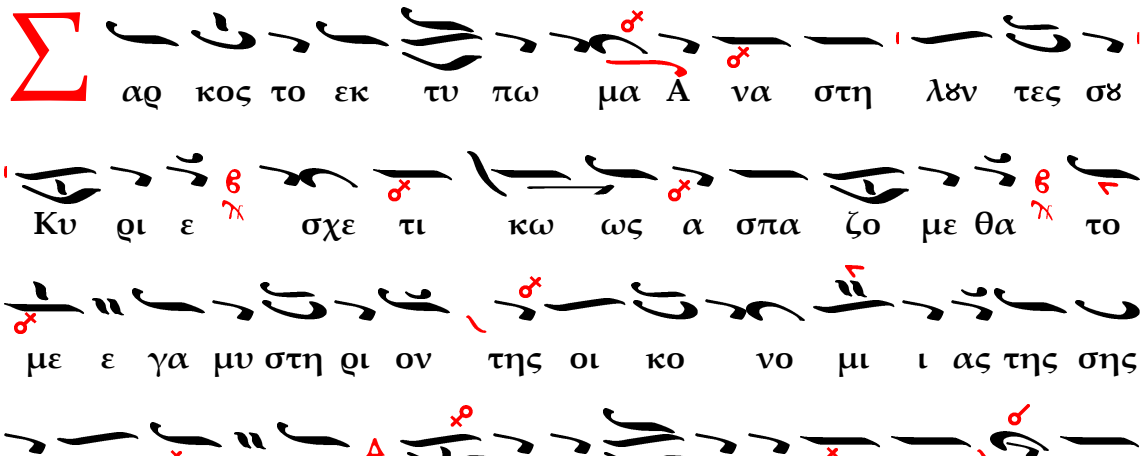

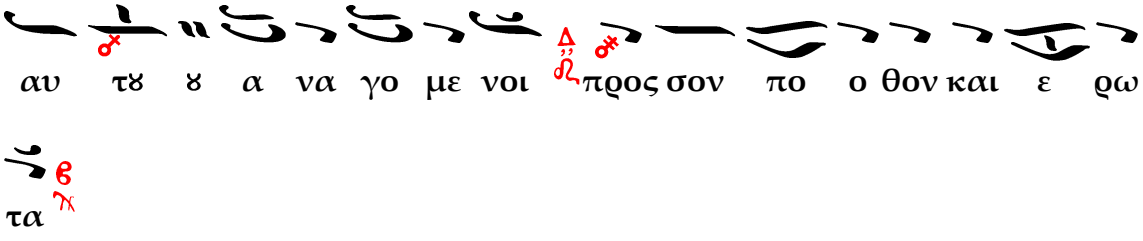

Στίχ. ή. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου

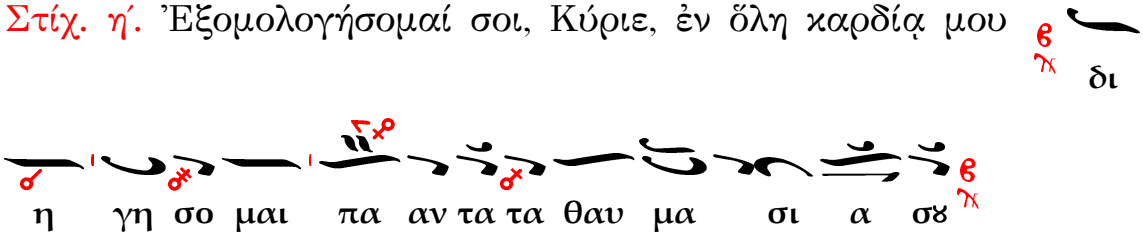

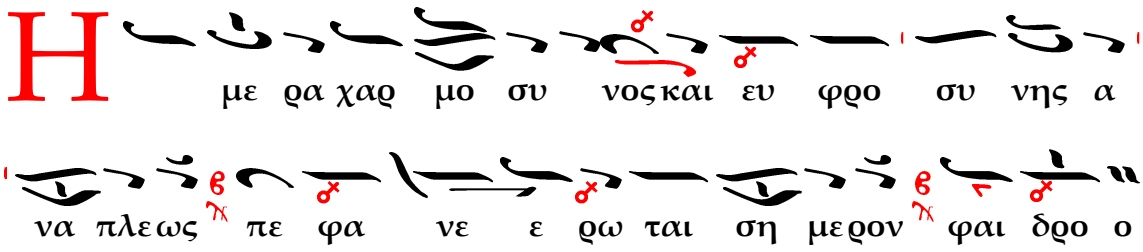

Ἦχος Πα

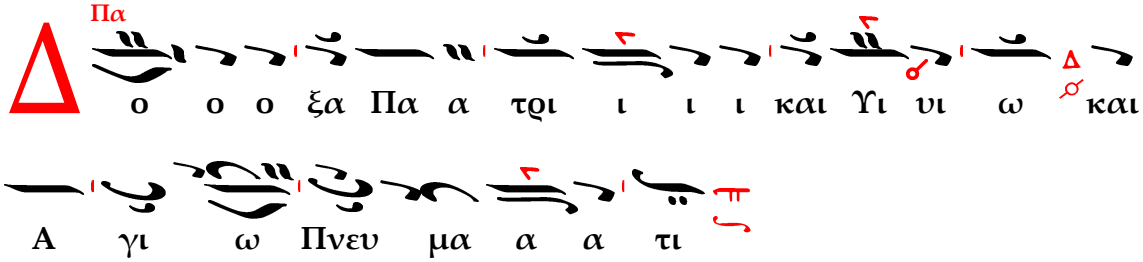

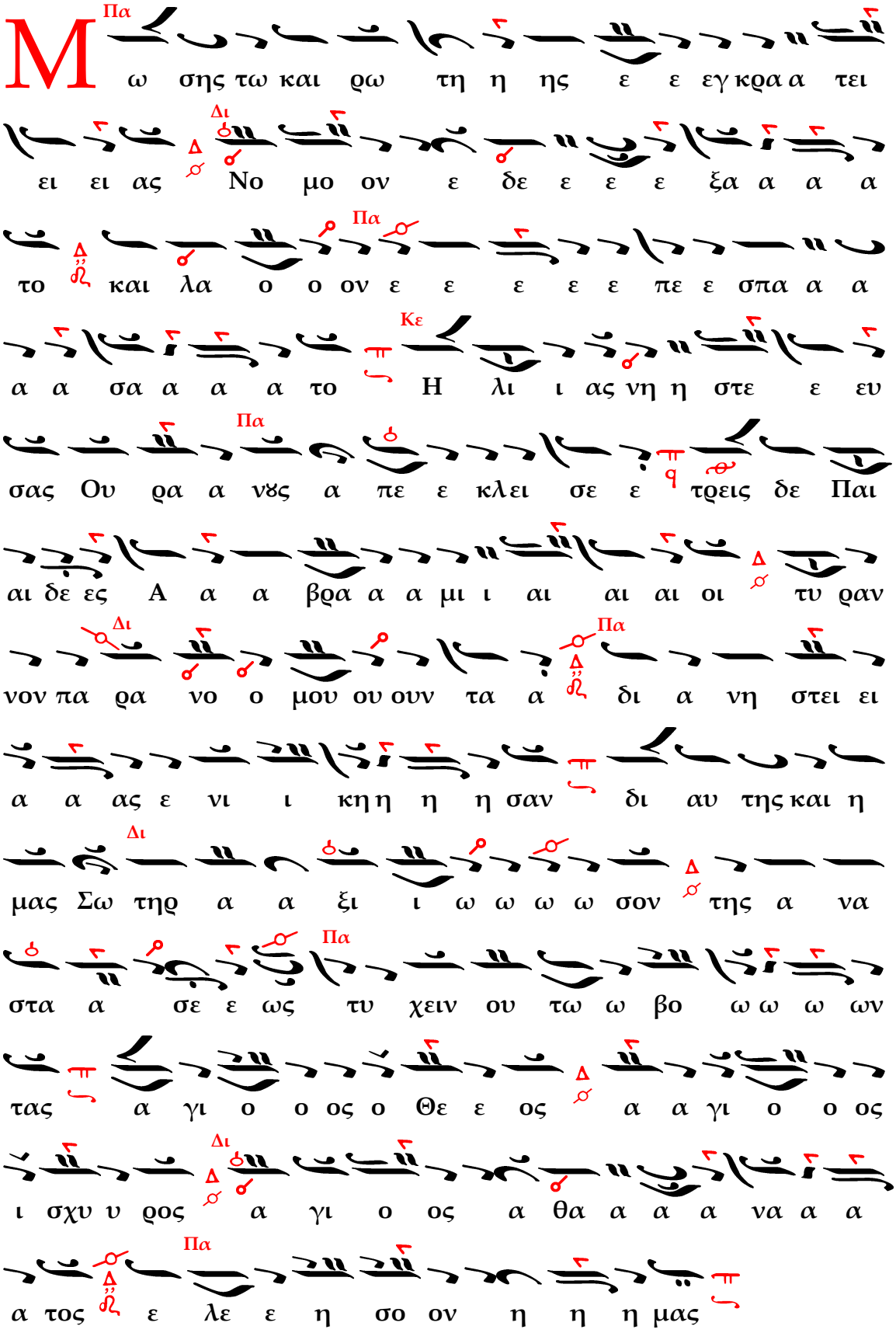

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

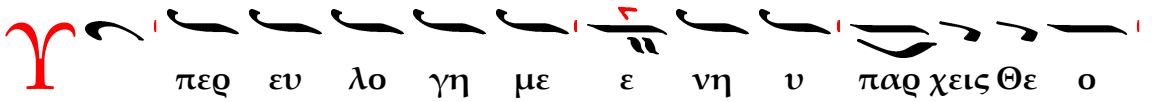

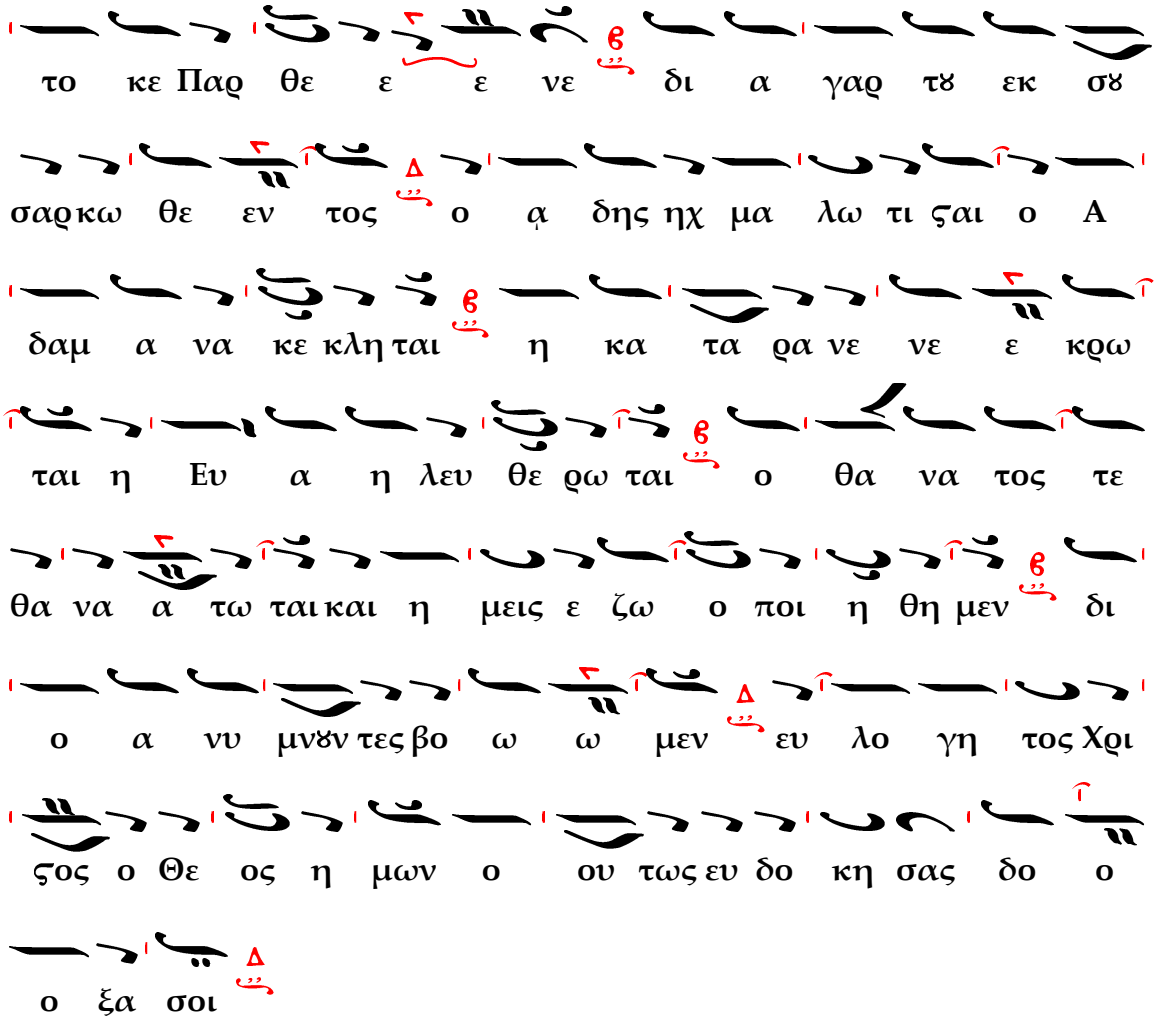

* * *

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ. δ Πα

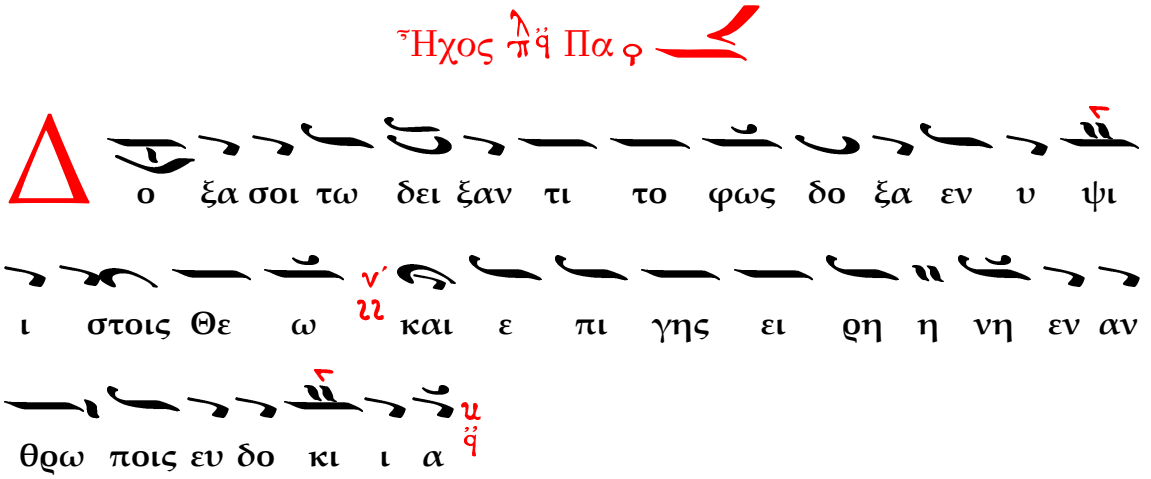

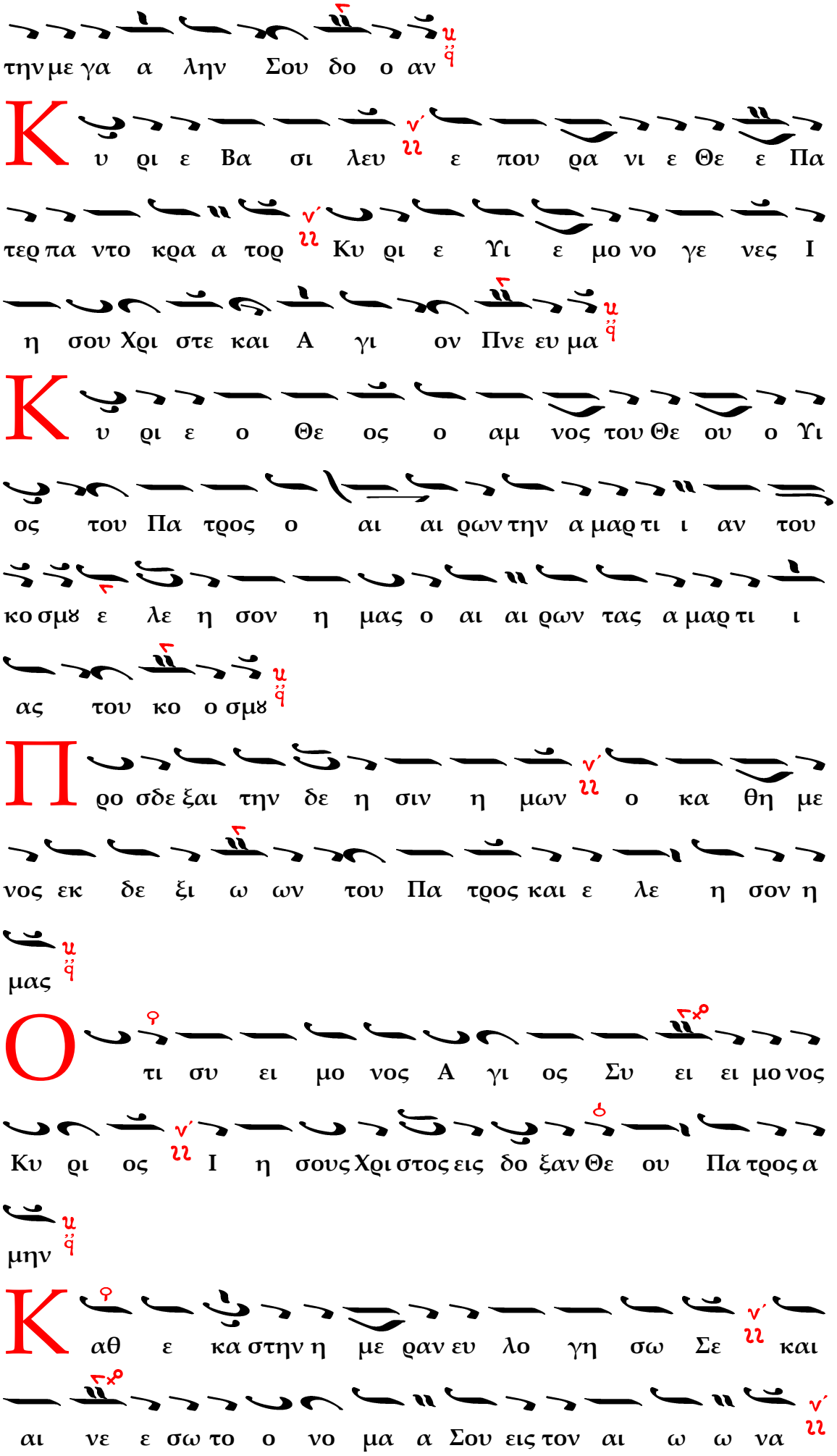
την με γα α λην Σου δο ο αν
Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο σμ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι
ας του κο ο σμ
Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην
Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να

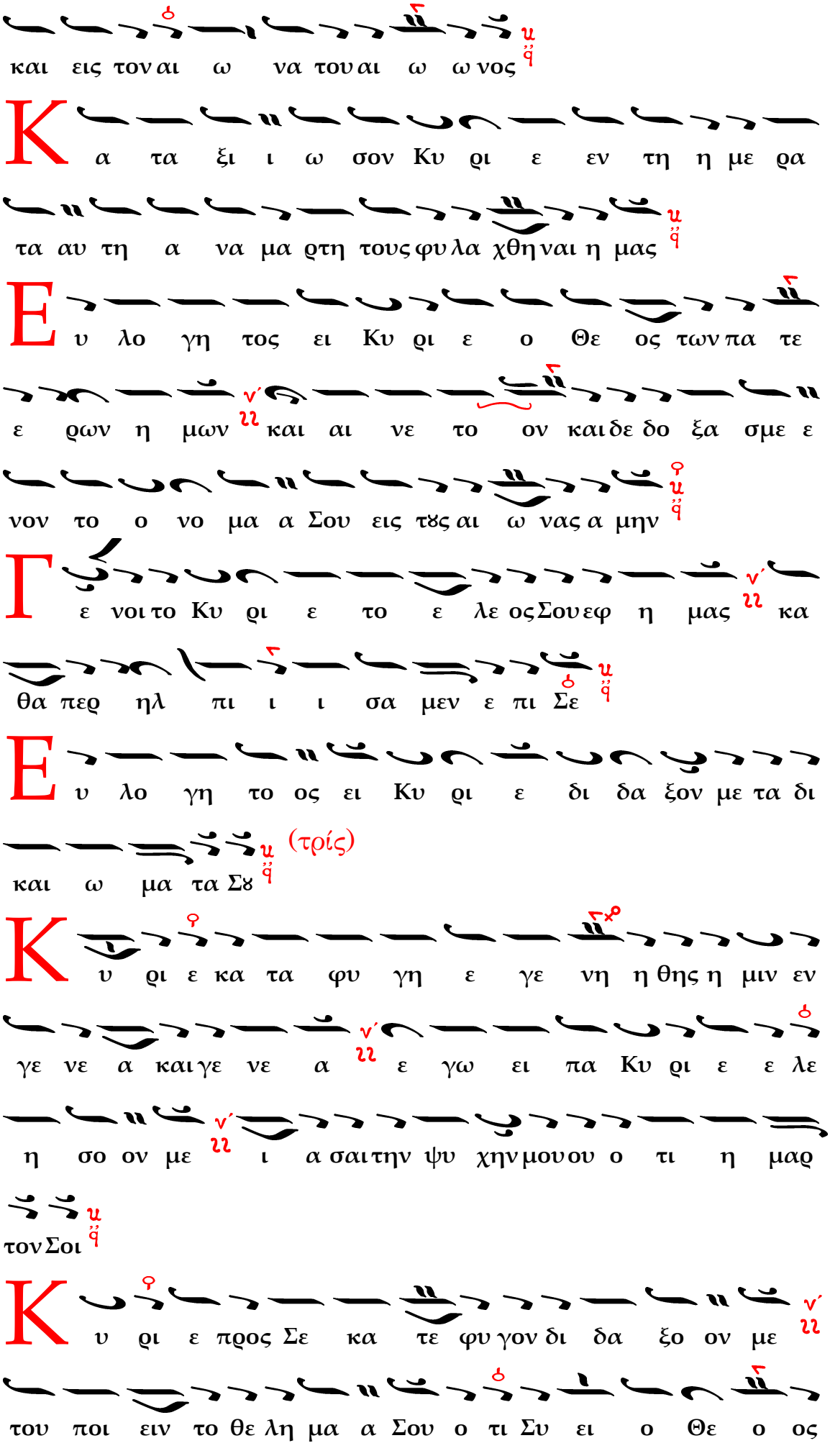
και εις τον αι ω να του αι ω ωνος
Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρτη τους φυ λα χθη ναι η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τους αι ω νας α μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας και
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε
Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σου (τρίς)
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ
τον Σοι
Κυ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος

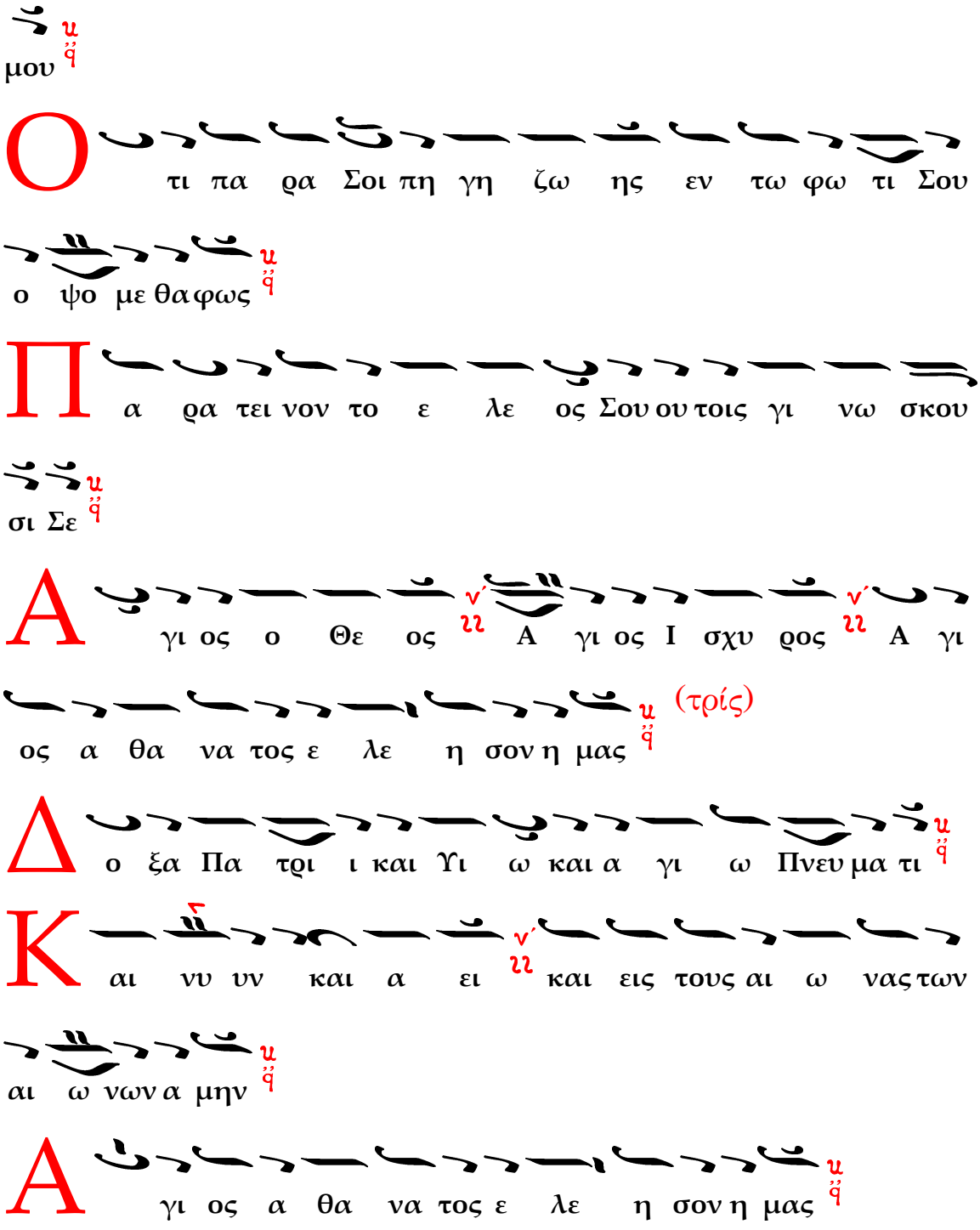
μου
Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου
ο ψο με θα φως
Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου
σι Σε
Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας (τρίς)
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικὸν. χ

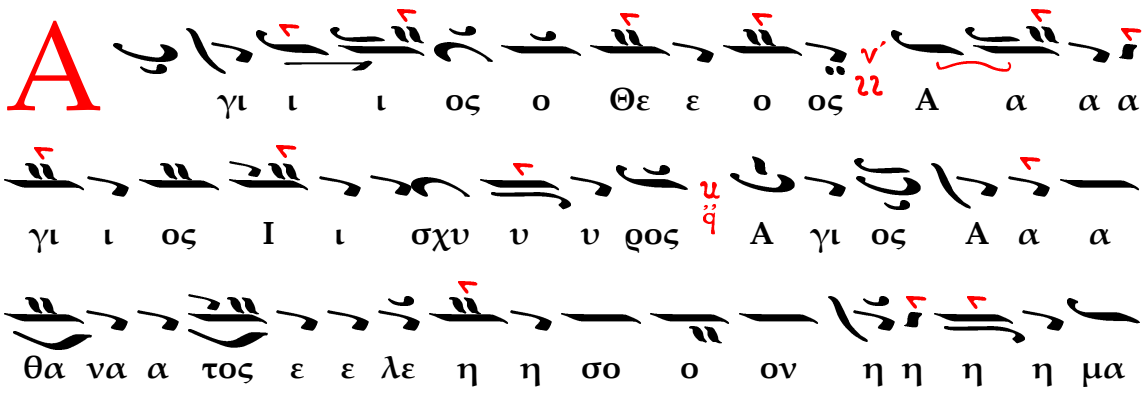
Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος Α α α α
γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος Α γι ος Α α α
θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

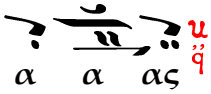

Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων
κατὰ τὴν συνήθη τάξιν

Ἐξελθόντες τοῦ ἱ. ναοῦ, ὅ τε ἱ. κλῆρος καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῶν ἱ. εἰκόνων, καὶ τάξιν λιτανεύσεως ἀποτελέσαντες κατὰ τὰ εἰωθότα, περιερχόμεθα ἅπαξ τὸν ἱερὸν ναόν, τῶν κωδώνων αὐτοῦ χαρμοσύνως κρουομένων, τῶν δὲ χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», εἰς τέσσαρας στάσεις. Εἰς ἑκάστην δὲ τοῦ ναοῦ πλευρὰν γίνονται αἱ κάτωθι δεήσεις.

Ἦχος Δι

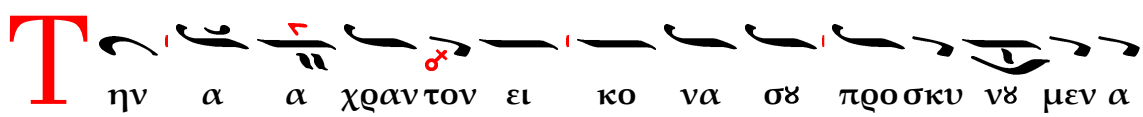

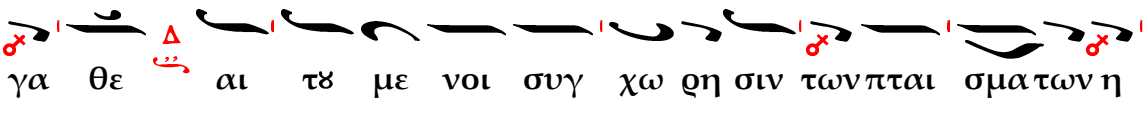

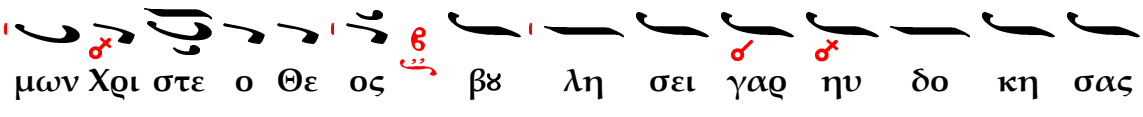

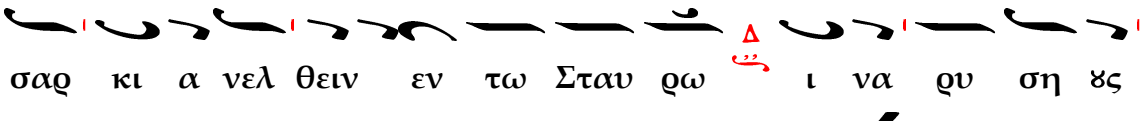

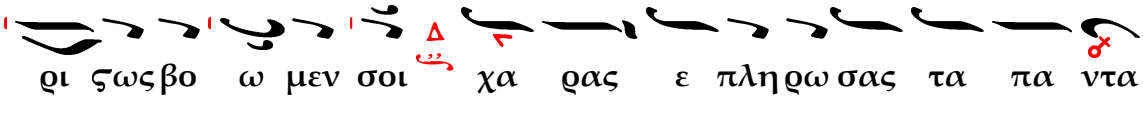

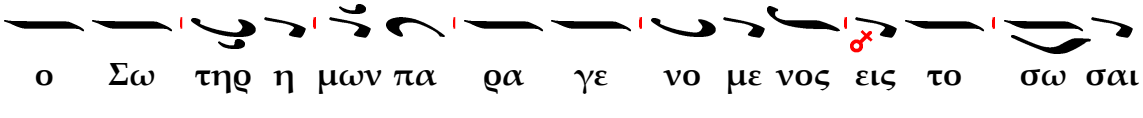

τὸ τέλος:

α΄) Ἐν τῇ νοτίᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων.
β΄) Ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ γίνεται δέησις ὑπὲρ τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος

κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, ὀρθοδόξων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων κ.τ.λ.· οἱ χοροὶ «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ΄) καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις».

γ΄) Ἐν τῇ βορείᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ στάσει.

Ἦχος πλ. Δι

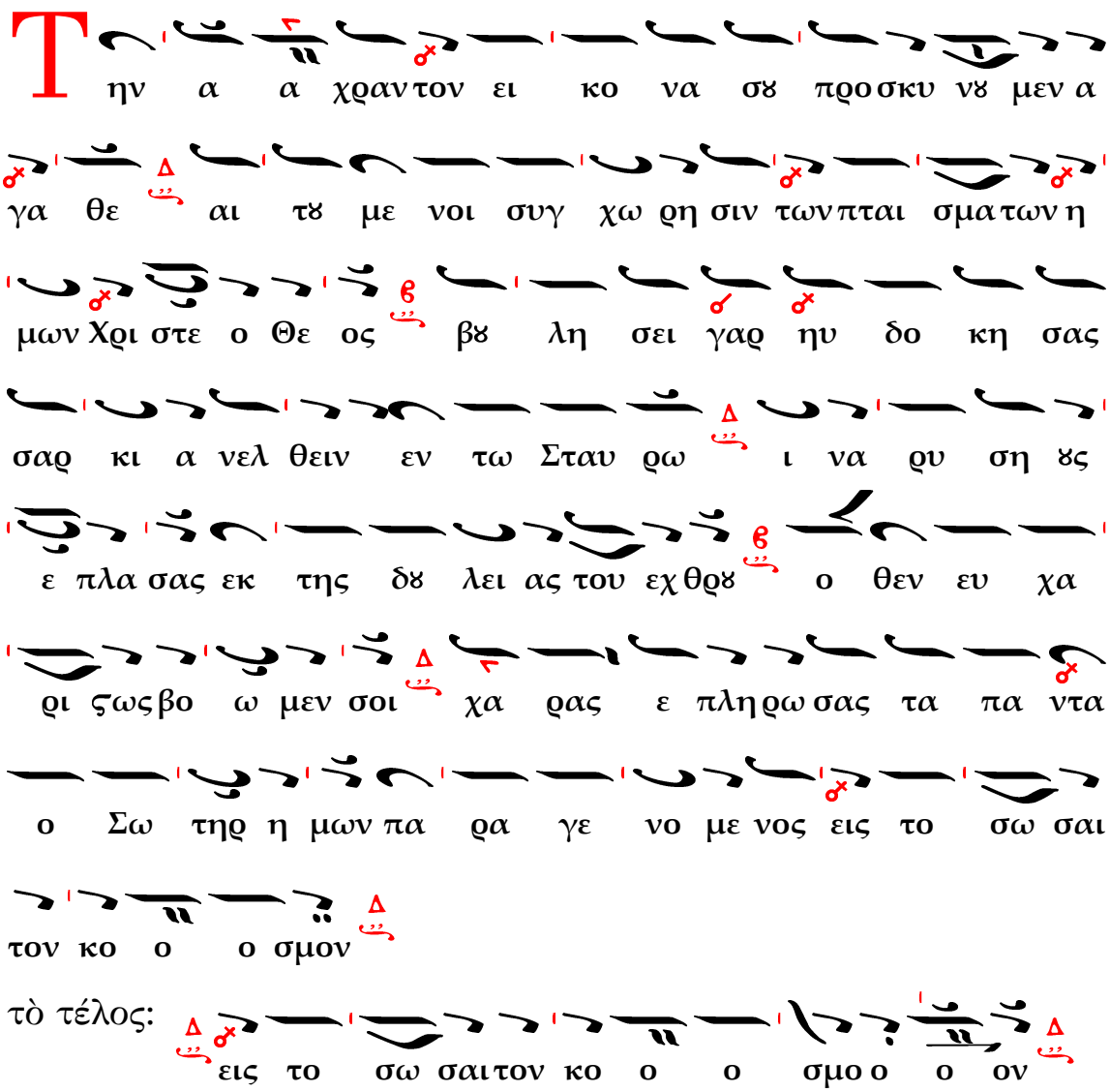

τὸ τέλος:

δ΄) Πρὸ τῆς δυτικῆς θύρας ἢ ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῷ σολέᾳ) ὑπὲρ τῶν ζώντων καὶ εἰς τὸ τέλος «Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι» κ.λπ., «Ἐπάκουσον ἡμῶν» καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεξάρχων ἱερεὺς (ἢ ἂν ᾖ προεξάρχων ὁ ἀρχιερεὺς) τὰς ἑξῆς περικοπὰς τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ:

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ

ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθήτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν· Τῶν τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ΄.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαί τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθείημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν». Εἰσερχομένων δὲ ἡμῶν εἰς τὸν ἱ. ναὸν ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Τίς Θεὸς μέγας».

Ἦχος δ΄ Γα φ

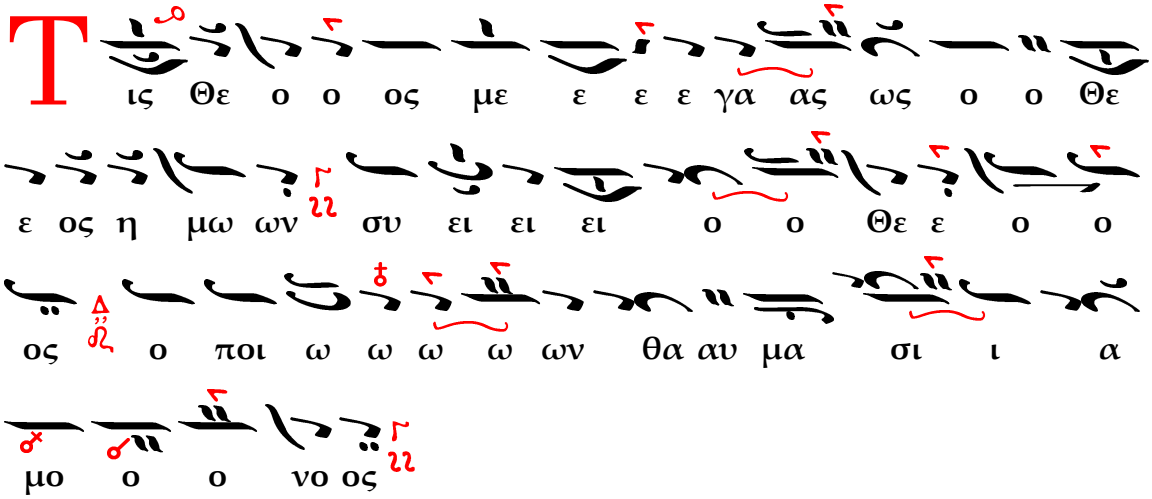

Στίχ. α΄. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου·

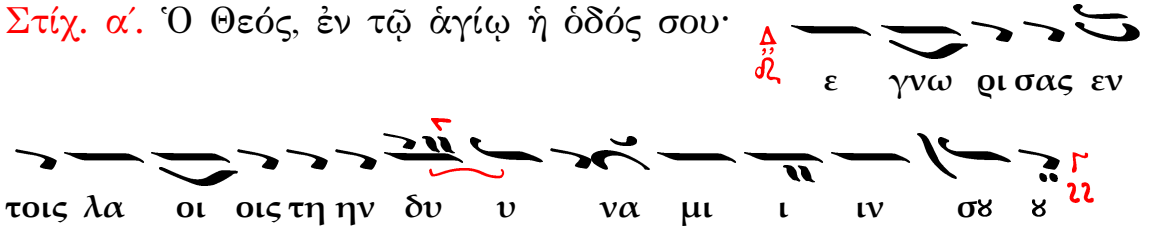

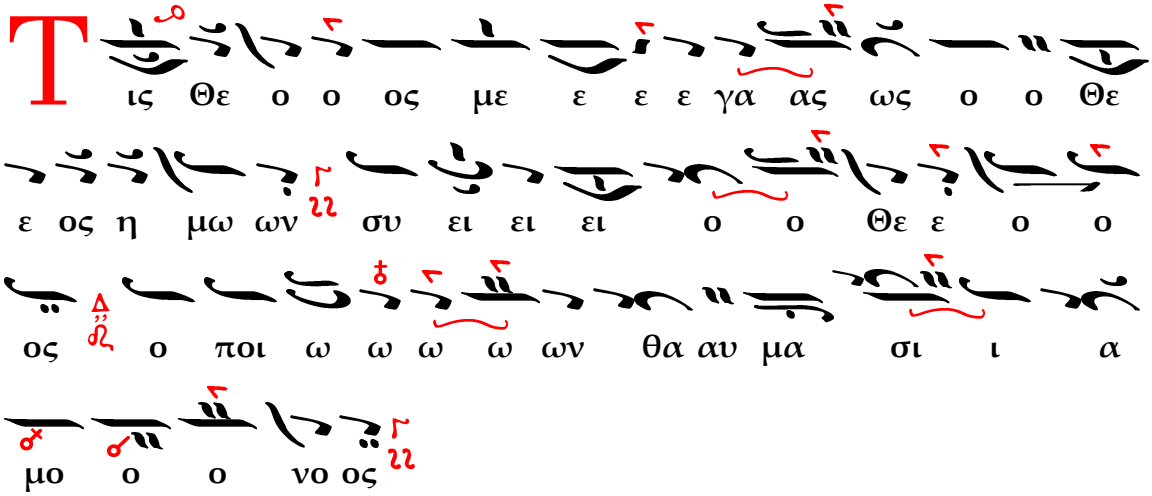

Στίχ. β΄. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην·

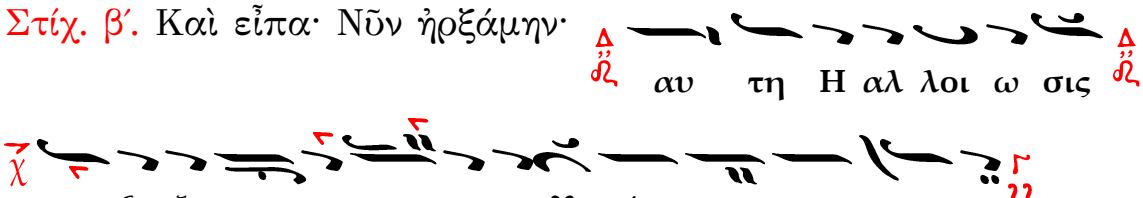

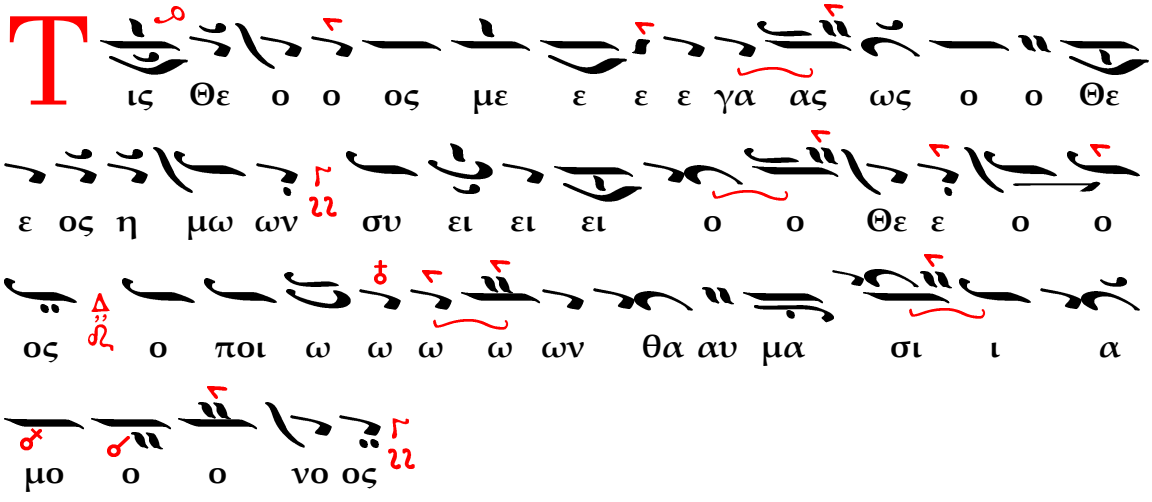

Στίχ. γ΄. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου,

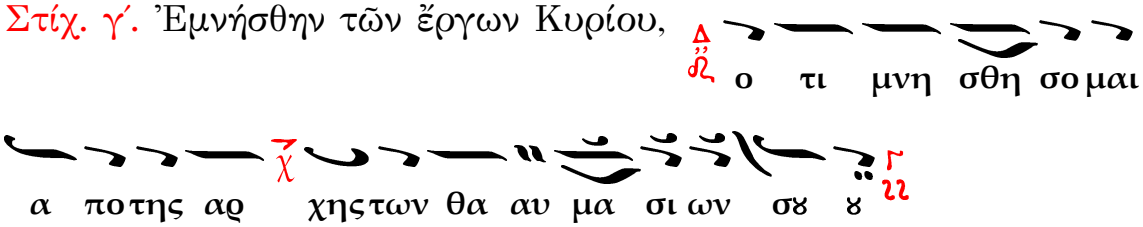

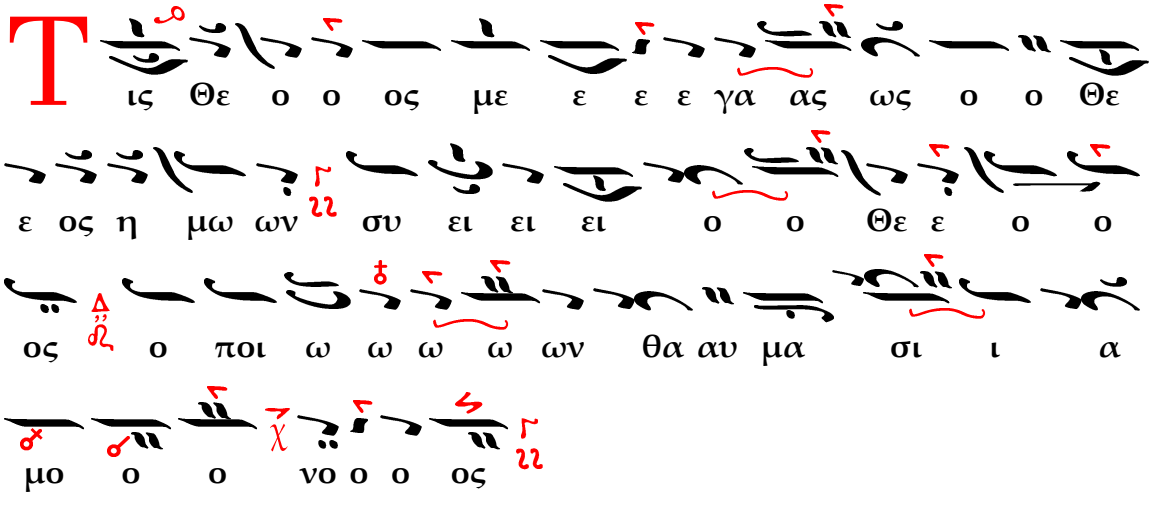

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. δ Κε φ

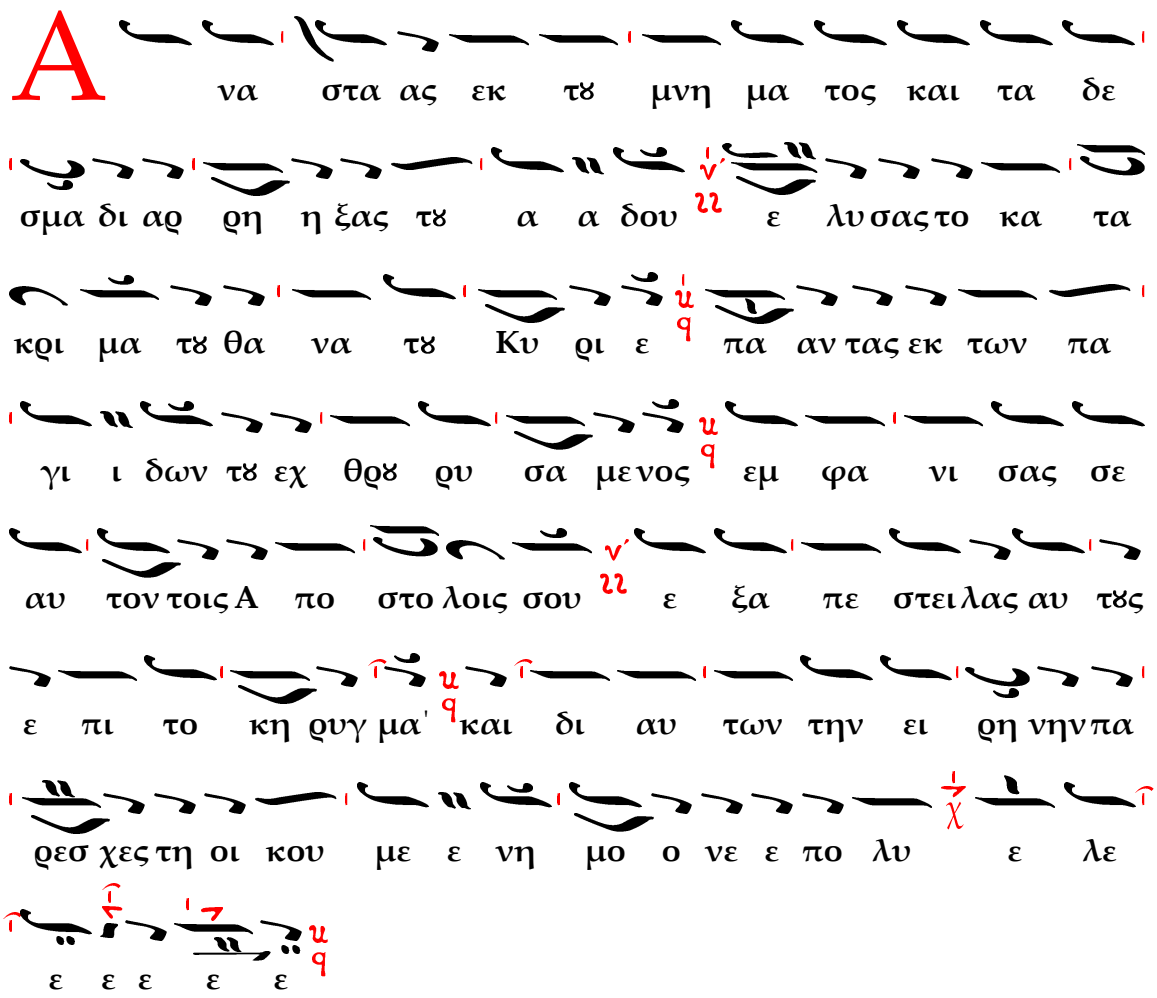

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ. δ Νη ϱ

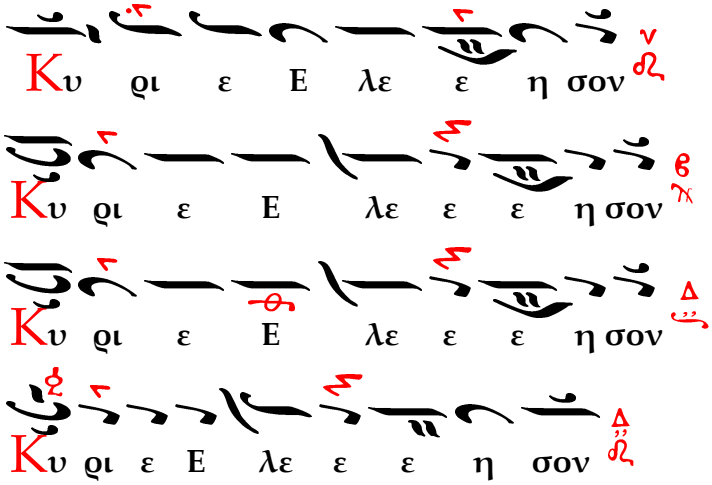

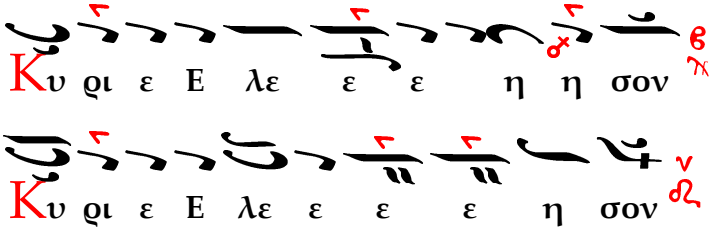

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος Νη

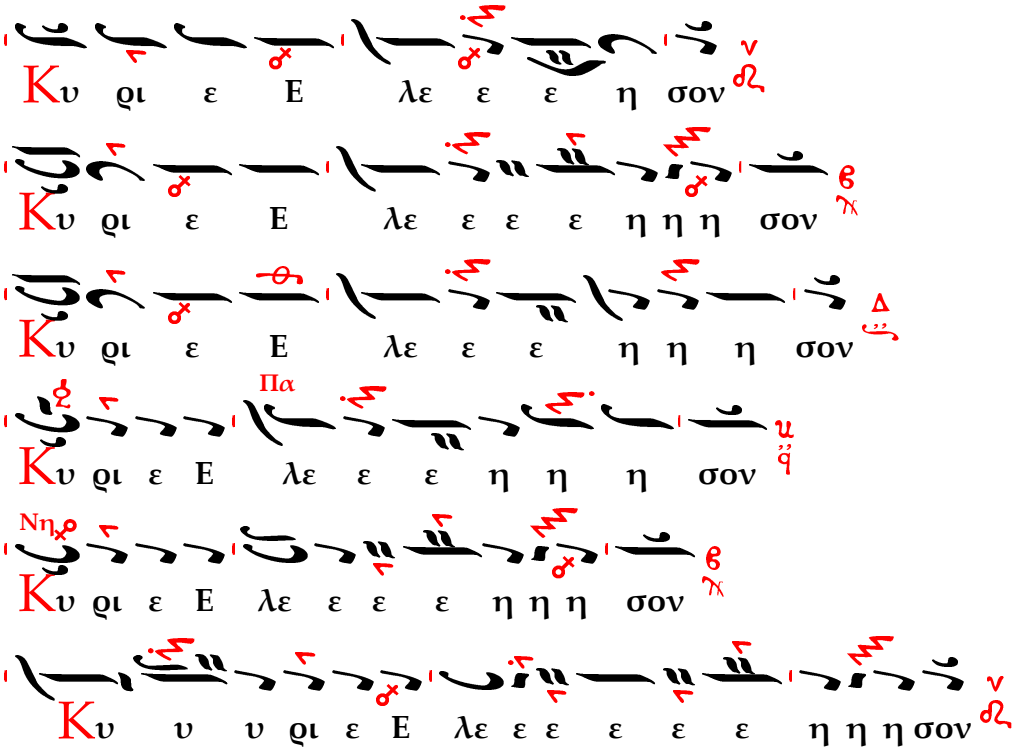

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη

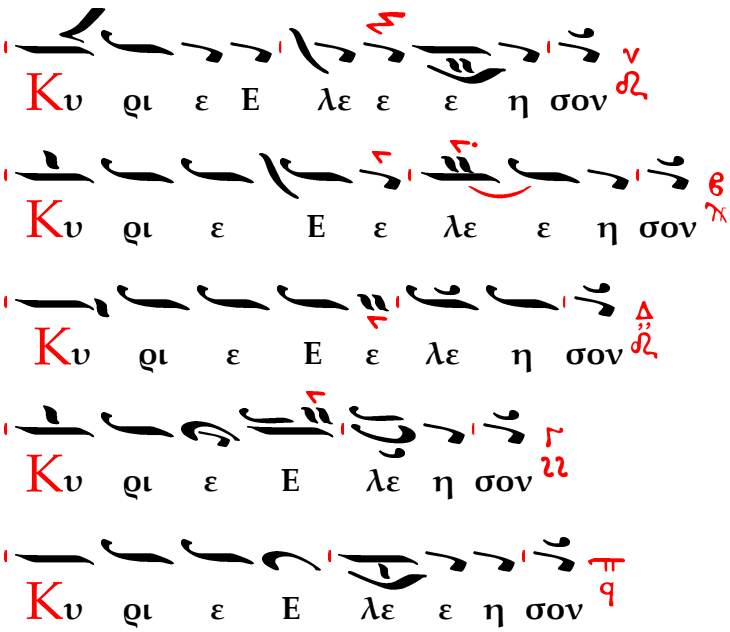

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ϟβ΄ 2)

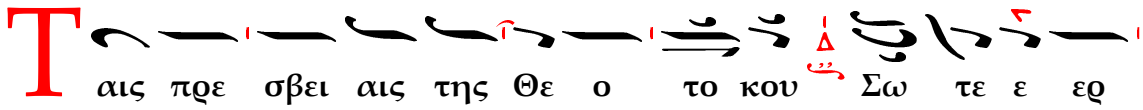

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ϟβ΄ 2)

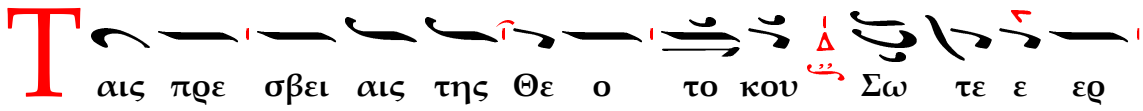

Στίχ. γ΄. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; (ρε΄ 2)

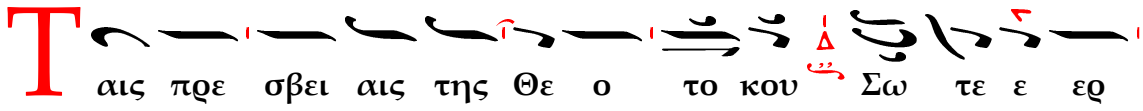

Στίχ. δ΄. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. (ρϛ΄ 2)

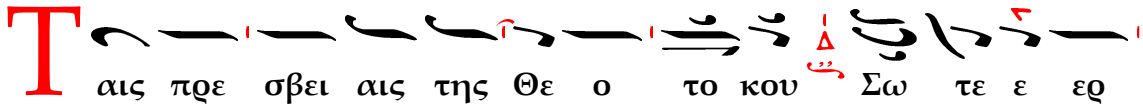

Δόξα. Καὶ νῦν.

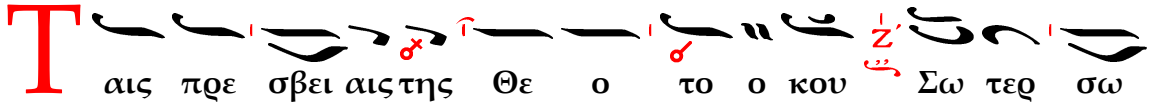

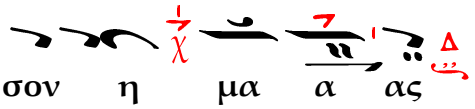

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Στίχ. α΄. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. (ρϚ΄ 8)

Στίχ. β΄. Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. (ρϚ΄ 32)

Στίχ. γ΄. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (λβ΄ 18)

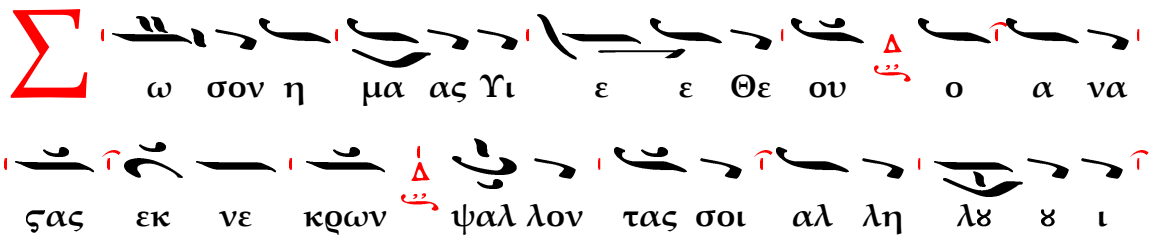

Στίχ. δ΄. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. (ρα΄ 21)

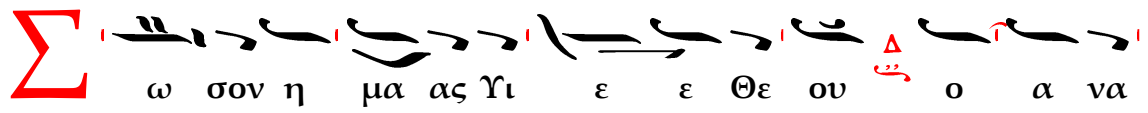

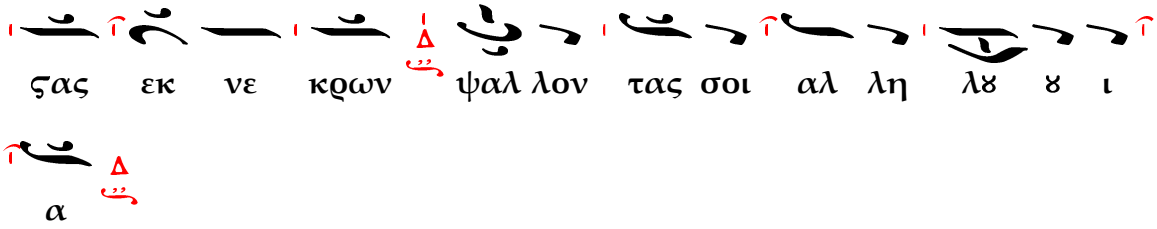

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

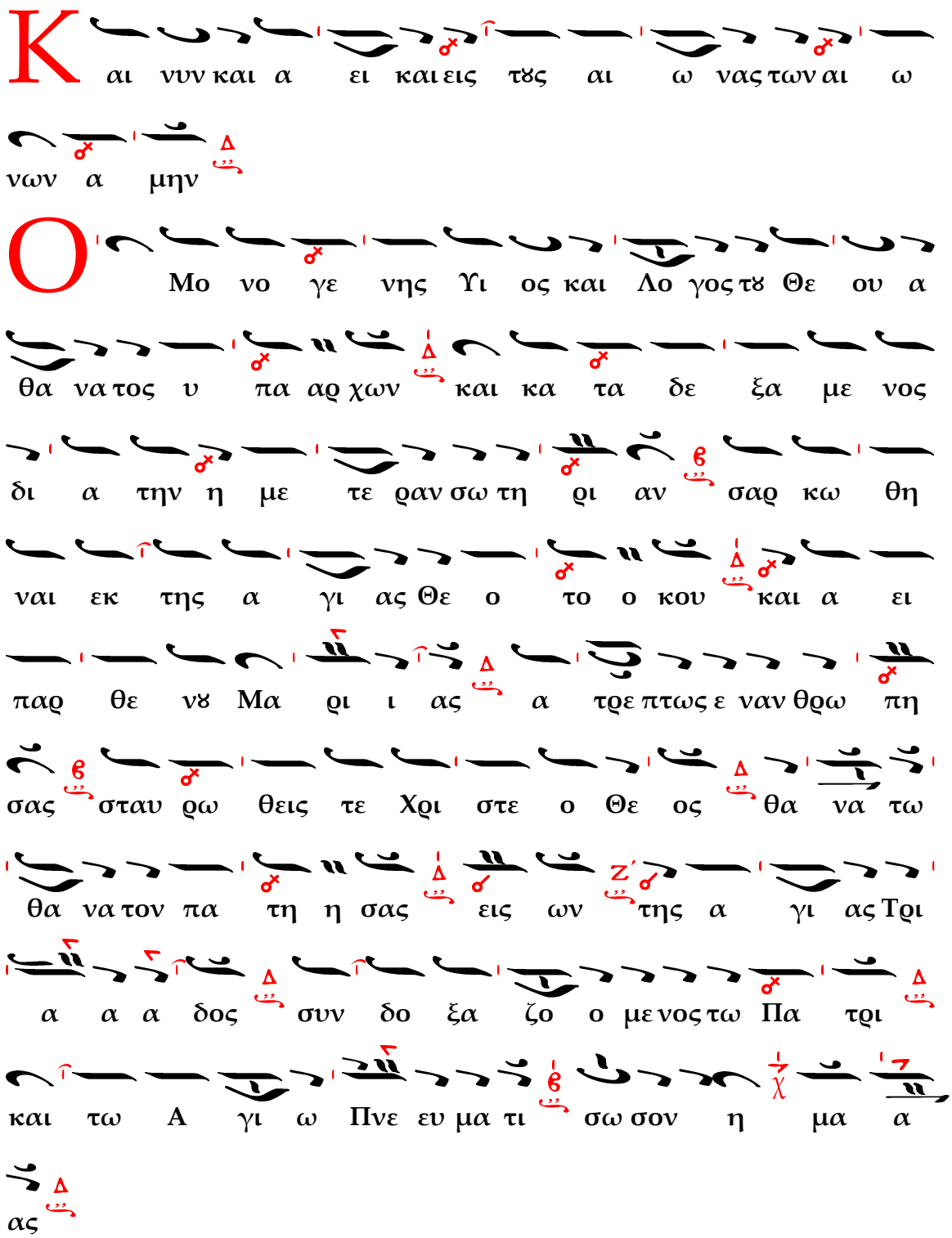

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ. (ξη΄ 35)
Στίχ. β΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ΄ 24)
Στίχ. γ΄. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι. (κθ΄ 13)

τὸ τέλος:

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι

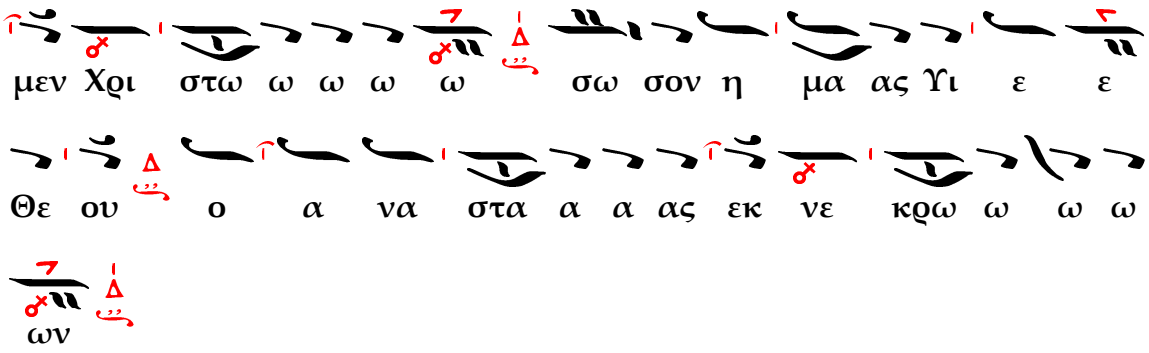

ὁ β΄ χορός:

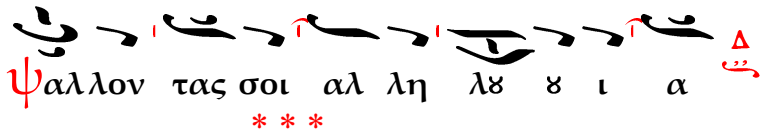

* * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Κε

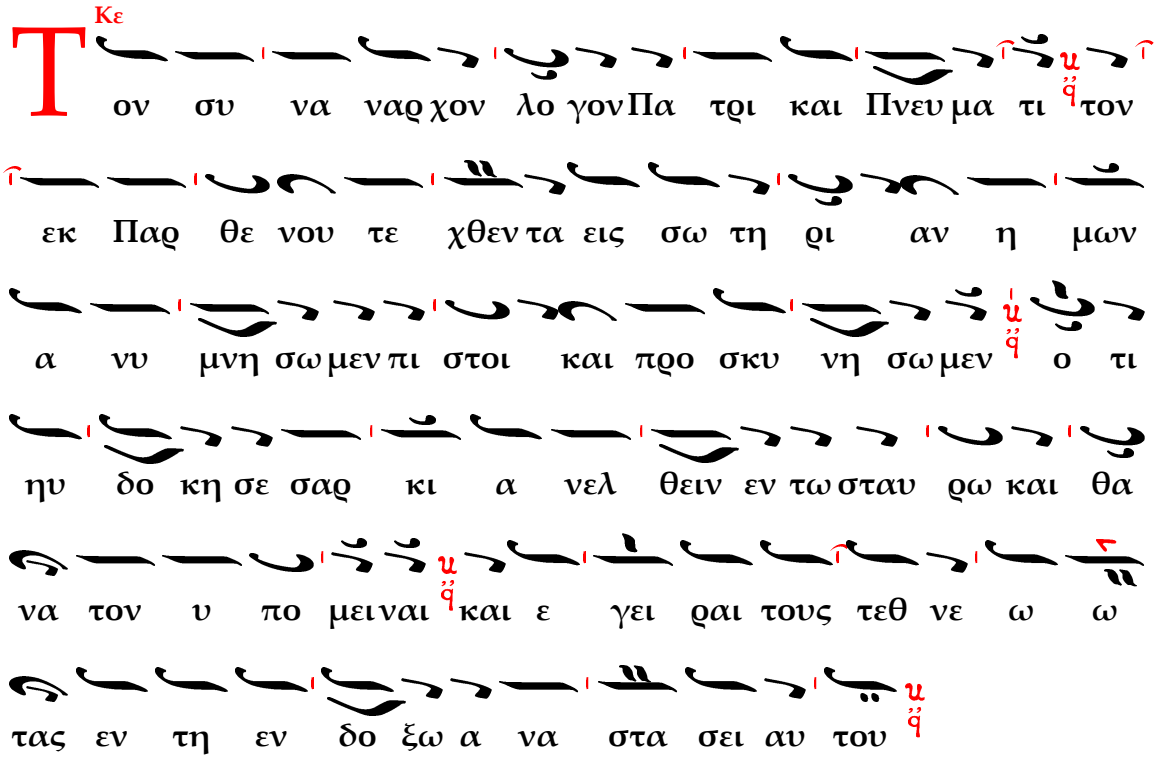

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος

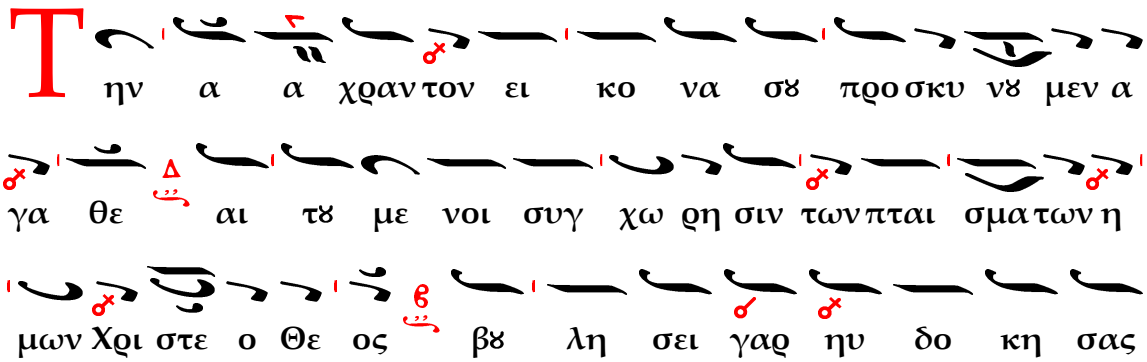

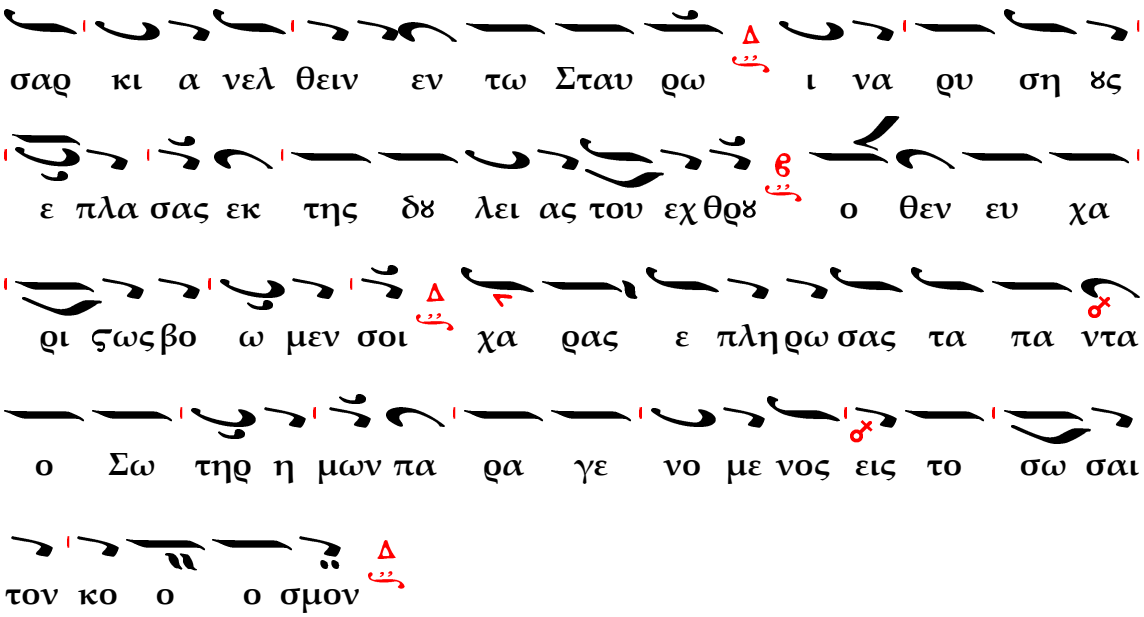

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα

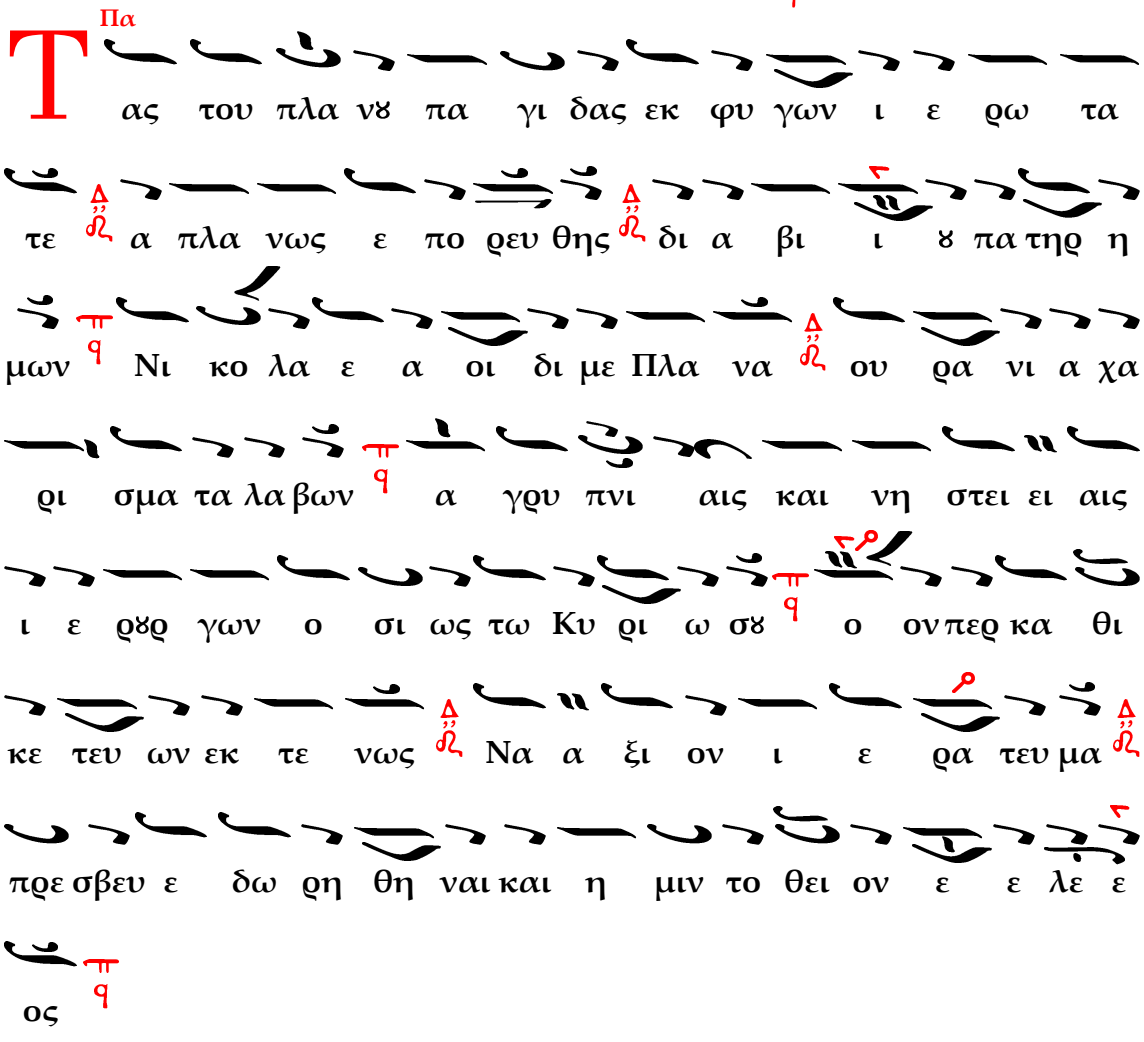

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα

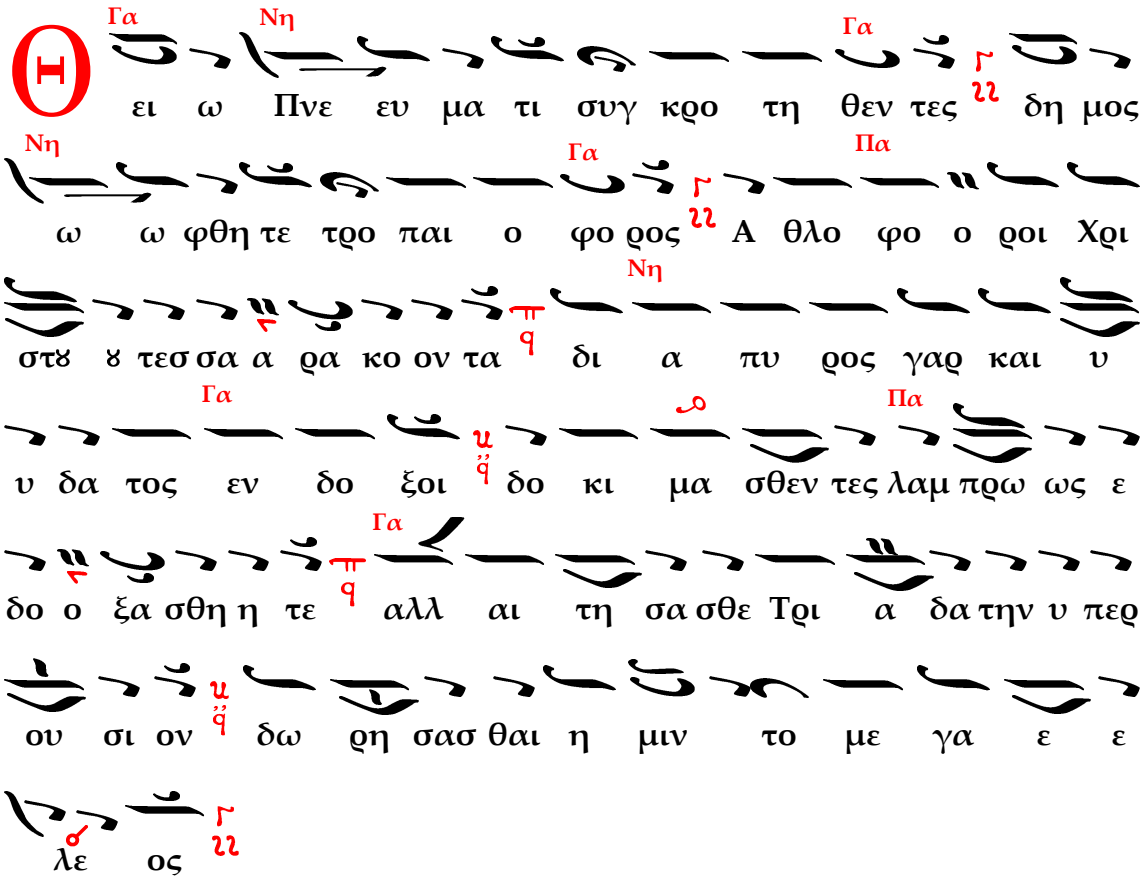

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος Γα

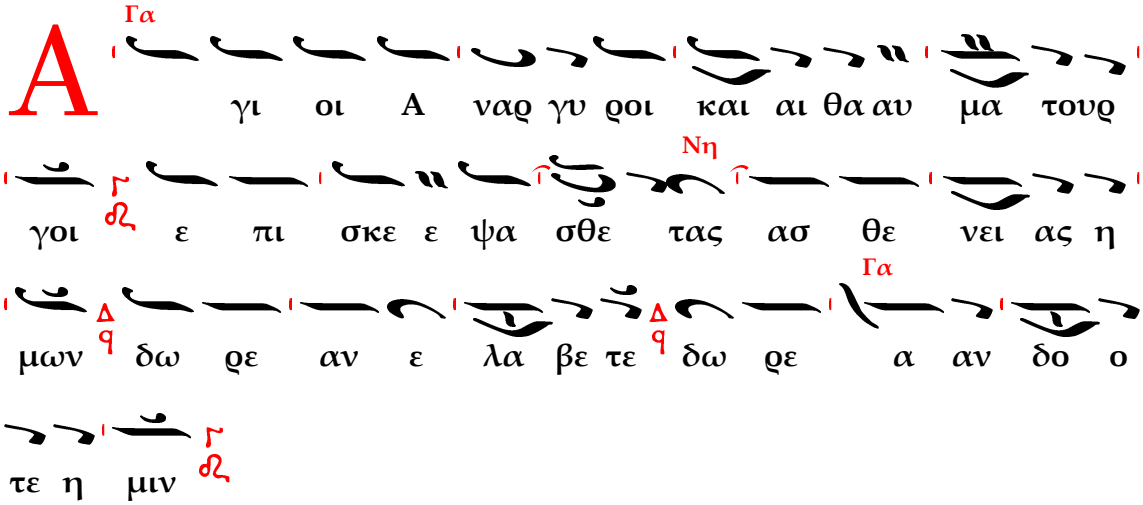

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

(Κατὰ τὰς Α΄, Β΄, Γ΄, Δ΄ Κυριακὰς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου).

Ἦχος πλ. Νη

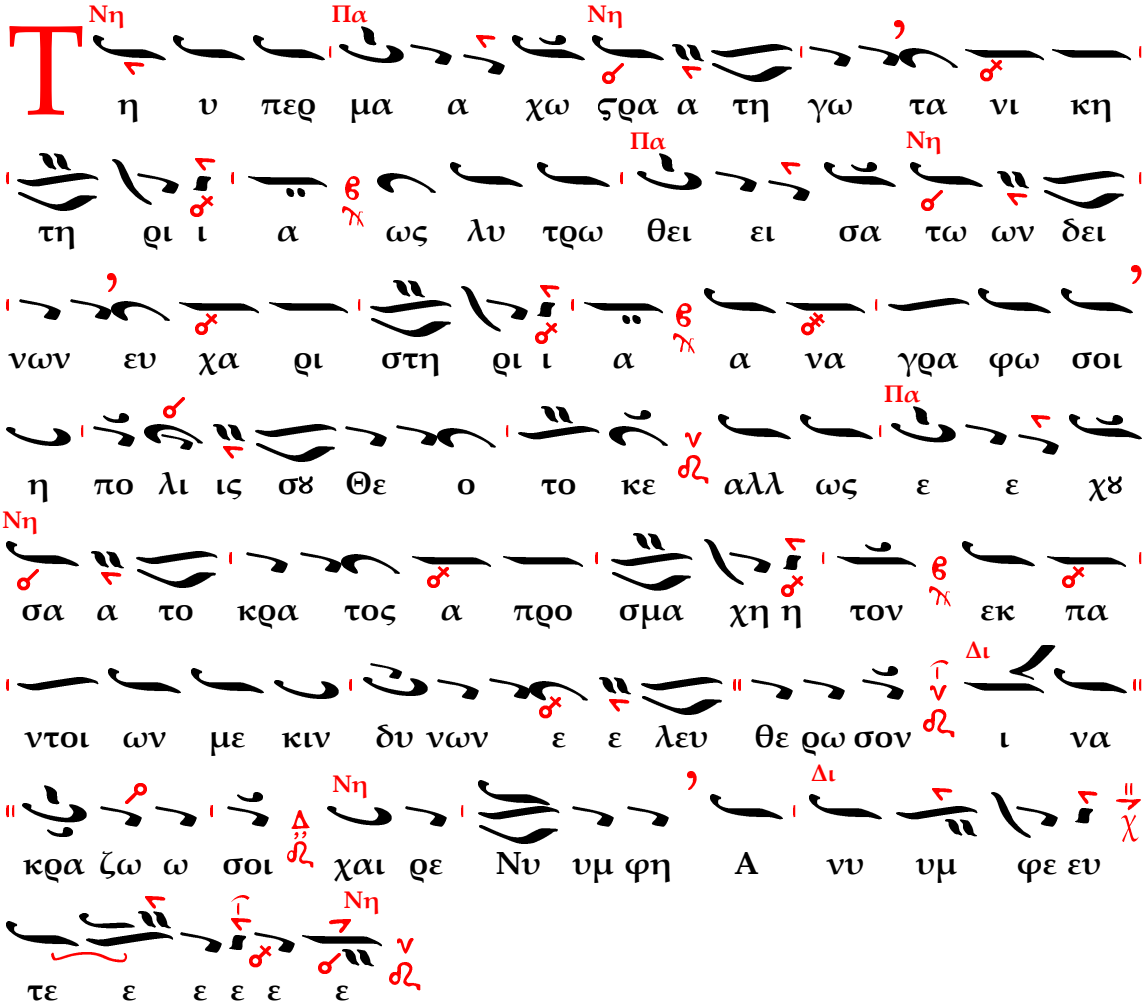

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Τρισάγιον Κυριάκου Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος πλ. Πα

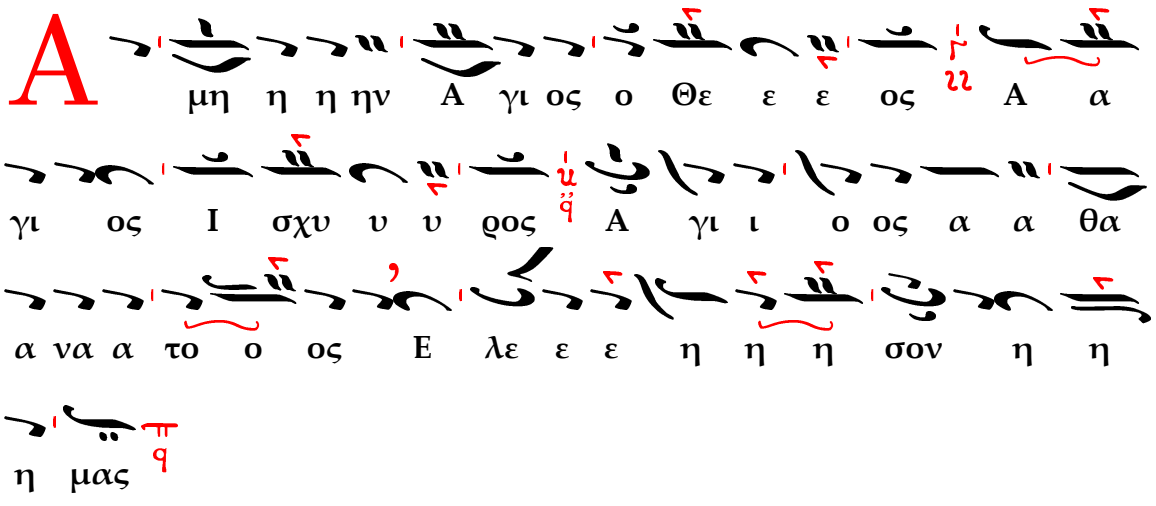

Τὸ τρίτον.

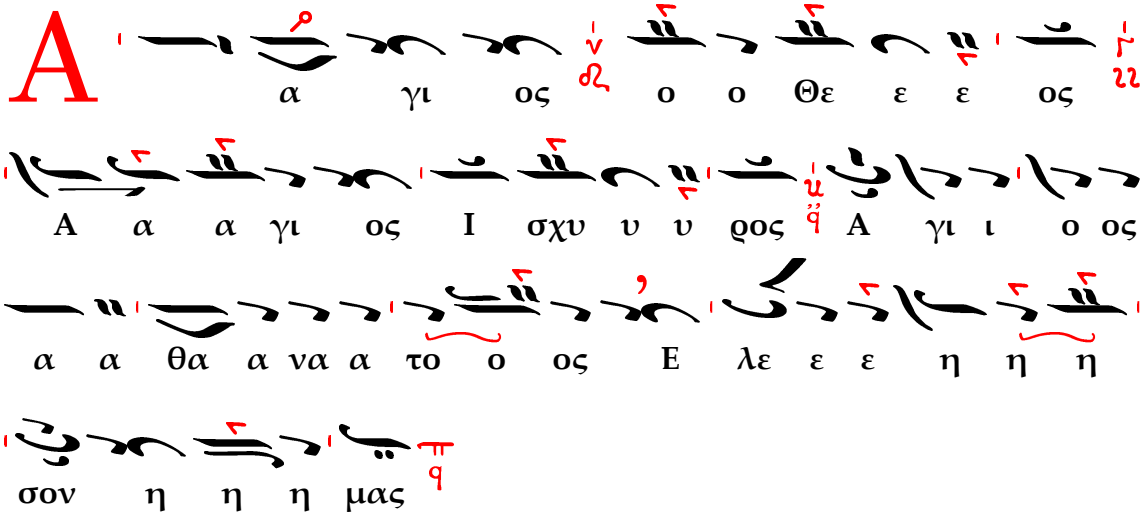

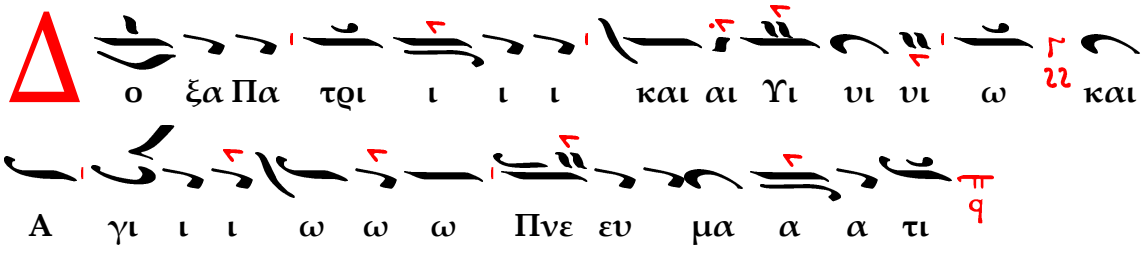

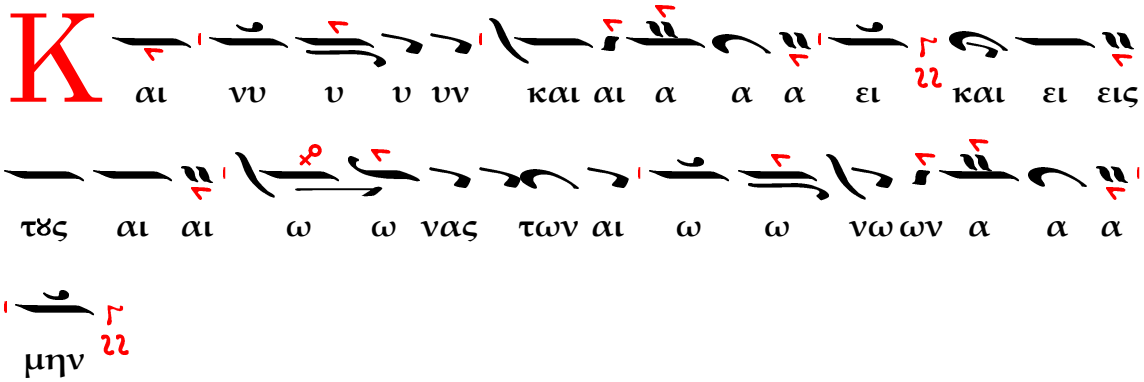

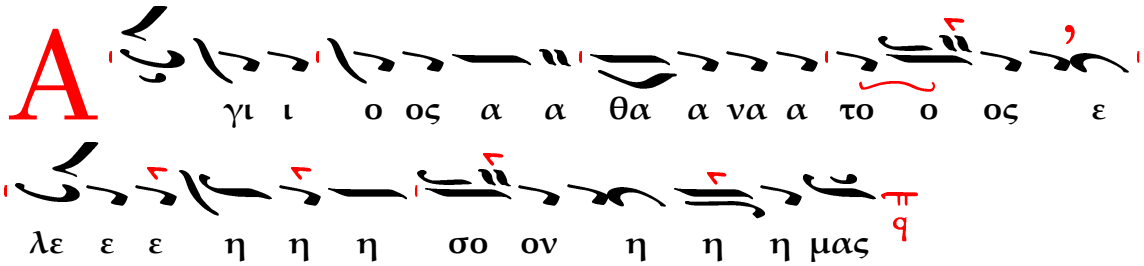

Δύναμις.

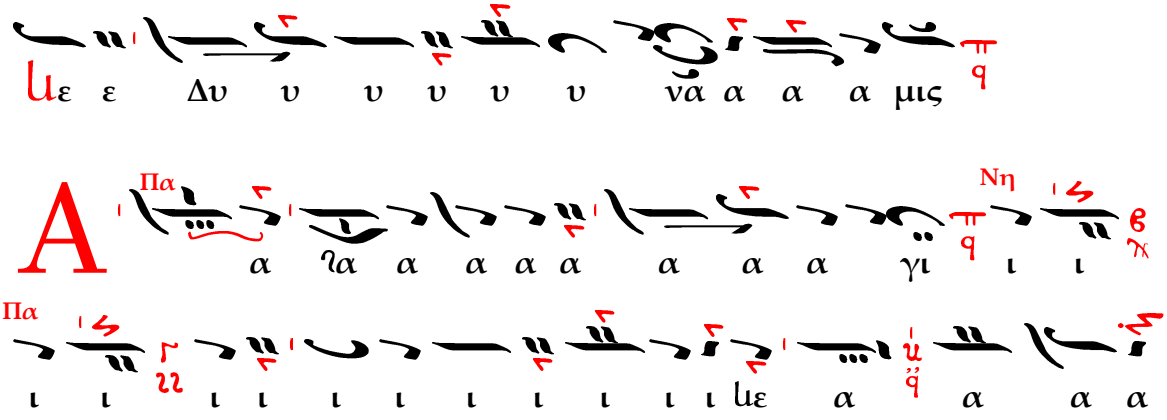

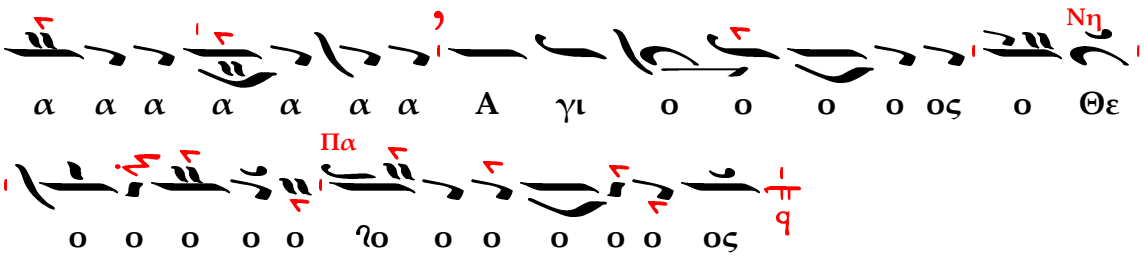
α α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε
ο ο ο ο ο ϱο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

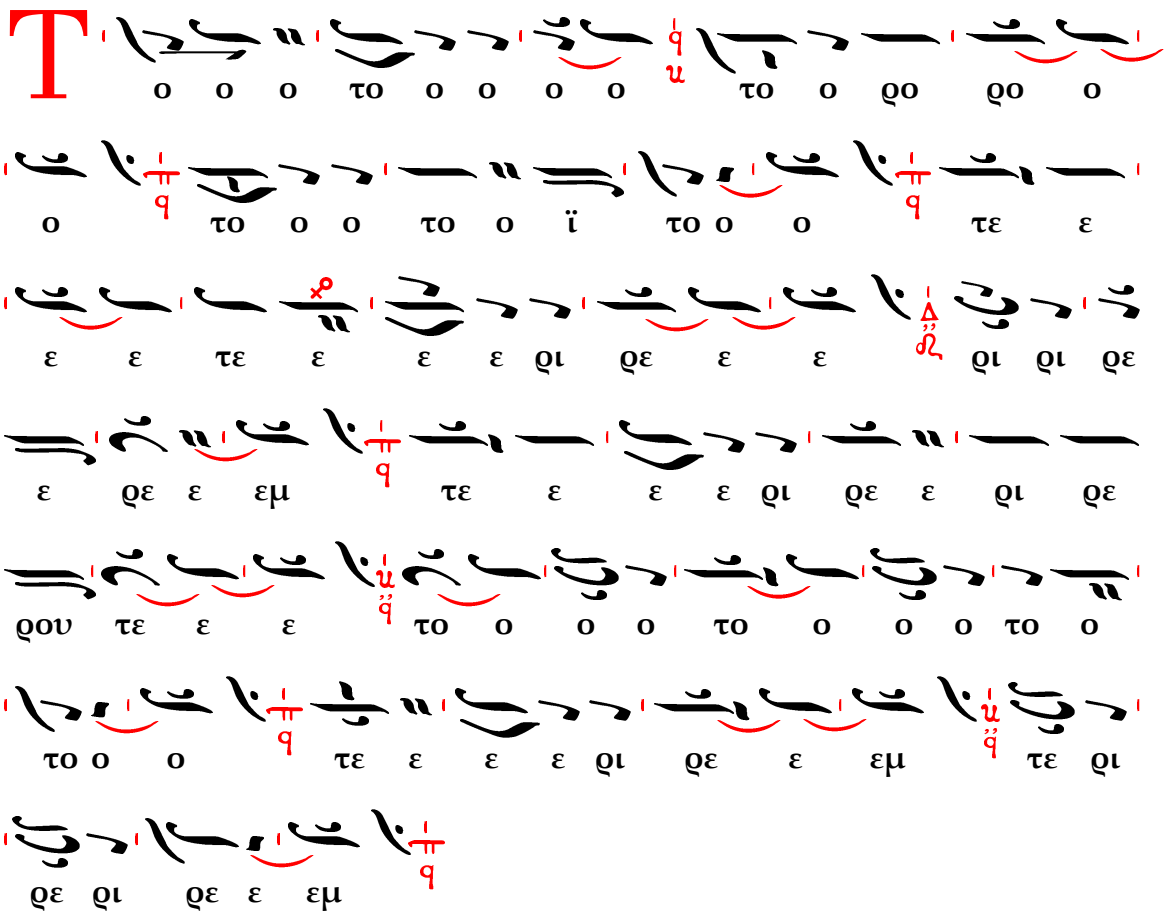
Τ ο ο ο το ο ο ο ο το ο ϱο ϱο ο
ο το ο ο το ο ϊ το ο ο τε ε
ε ε τε ε ε ε ϱι ϱε ε ε ϱι ϱι ϱε
ε ϱε ε εμ τε ε ε ε ϱι ϱε ε ϱι ϱε
ϱου τε ε ε το ο ο ο το ο ο ο το ο
το ο ο τε ε ε ε ϱι ϱε ε εμ τε ϱι
ϱε ϱι ϱε ε εμ

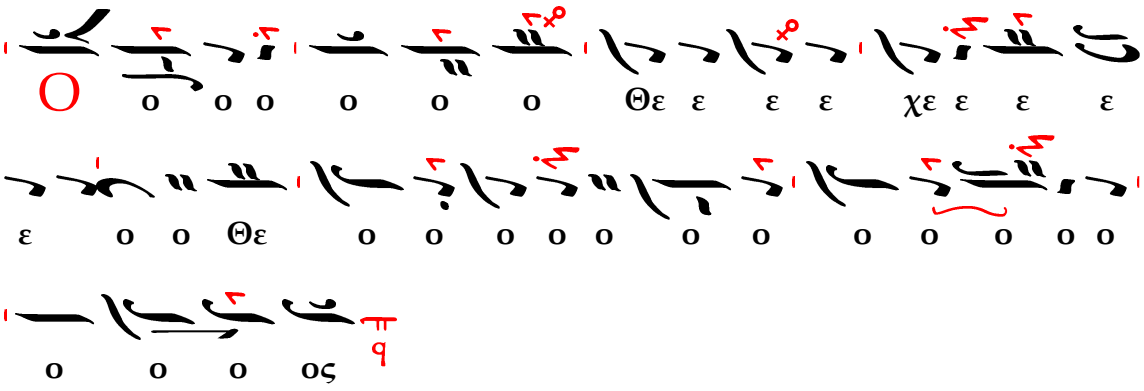
Ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε χε ε ε ε
ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος

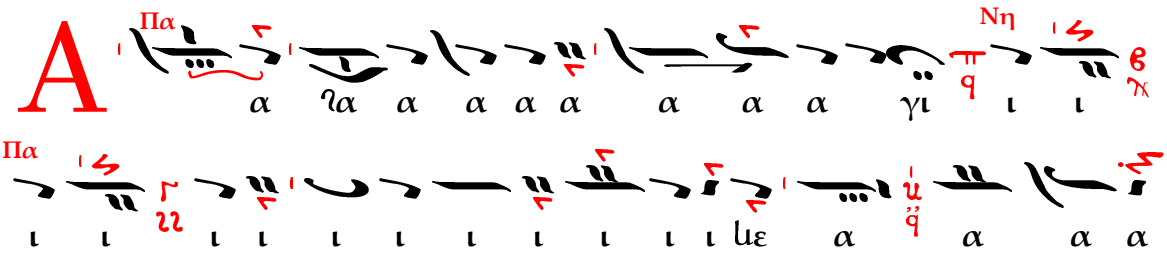
Α α ϱα α α α α α α α γι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α α

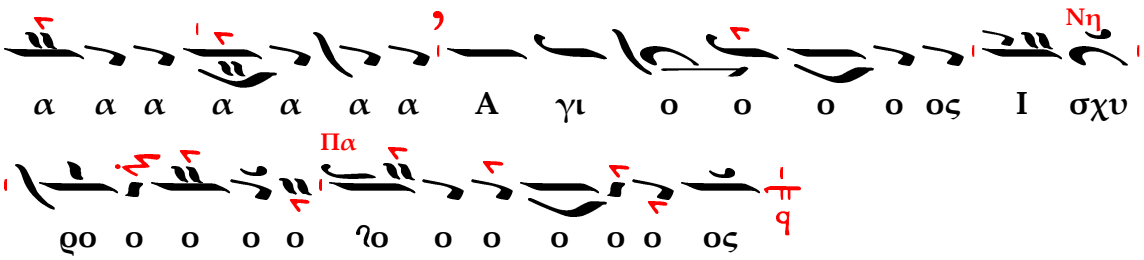
Νη
α α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος Ι σχυ
Πα
ρο ο ο ο ο ϱο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

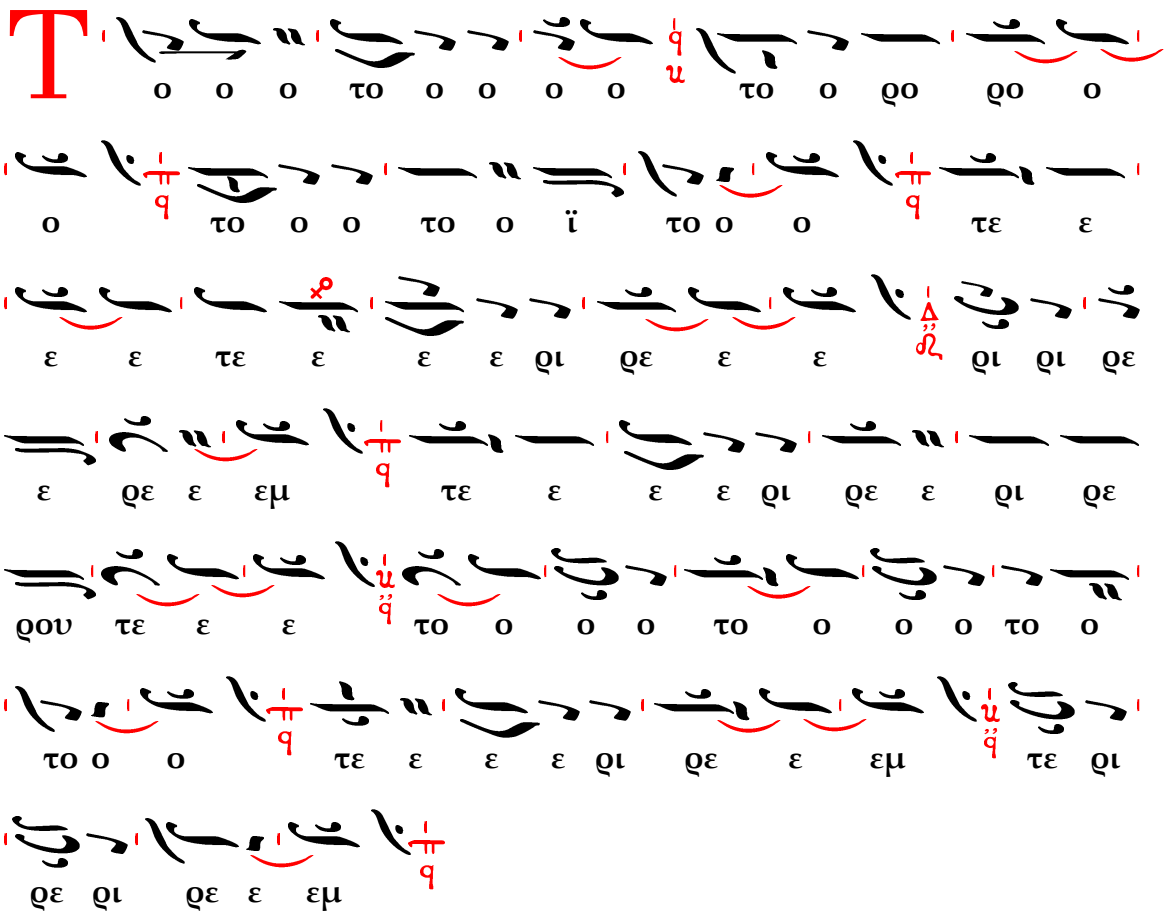
Τ
ο ο ο το ο ο ο ο το ο ρο ρο ο
ο το ο ο το ο ϊ το ο ο τε ε
ε ε τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρι ρε
ε ρε ε εμ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε
ρου τε ε ε το ο ο ο το ο ο ο το ο
το ο ο τε ε ε ε ρι ρε ε εμ τε ρι
ρε ρι ρε ε εμ

Ι
ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ
υ Ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος

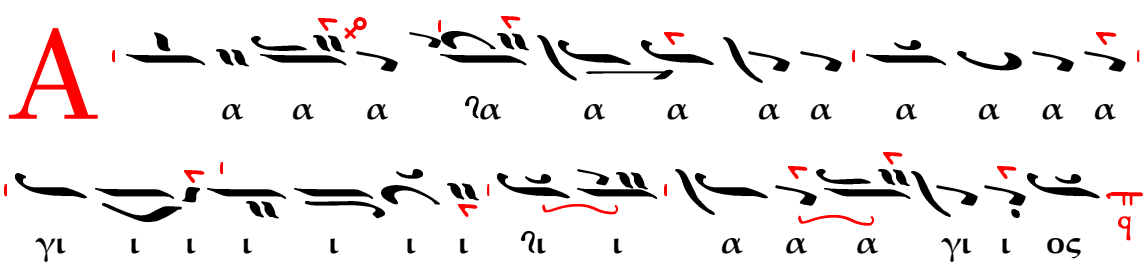
Α
α α α ϱα α α α α α α α α
γι ι ι ι ι ι ι ϱι ι α α α γι ι ος

α θα α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α χα α α α

Κράτημα

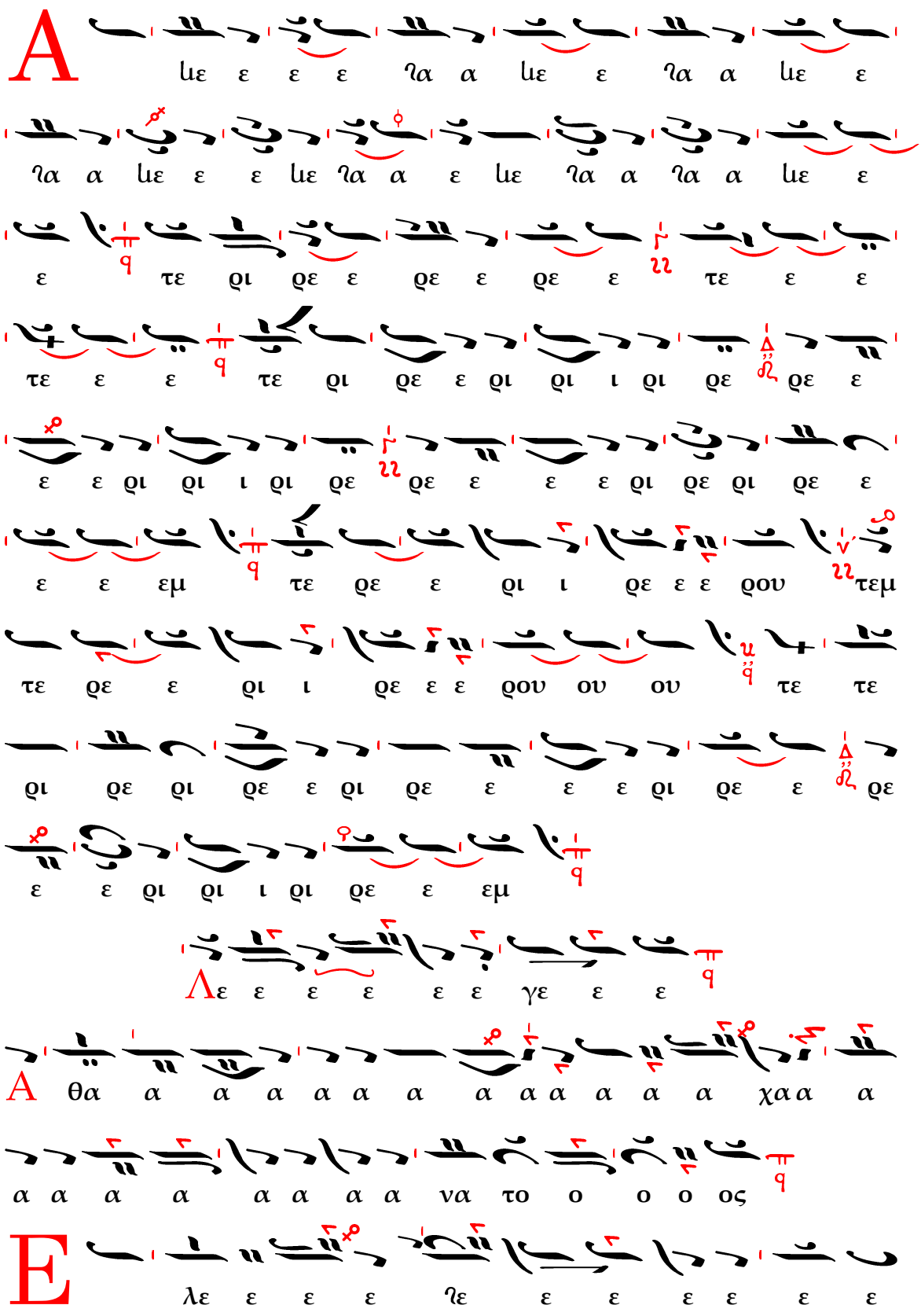
Α
ιιε ε ε ε ηα α ιιε ε ηα α ιιε ε
ηα α ιιε ε ε ιιε ηα α ε ιιε ηα α ηα α ιιε ε
ε τε ρι ρε ε ρε ε ρε ε τε ε ε
τε ε ε τε ρι ρε ε ρι ρι ι ρι ρε ρε ε
ε ε ρι ρι ι ρι ρε ρε ε ε ε ρι ρε ρι ρε ε
ε ε εμ τε ρε ε ρι ι ρε ε ε ρου τεμ
τε ρε ε ρι ι ρε ε ε ρου ου ου τε τε
ρι ρε ρι ρε ε ρι ρε ε ε ε ρι ρε ε ρε
ε ε ρι ρι ι ρι ρε ε εμ
Λε ε ε ε ε ε γε ε ε
Α θα α α α α α α α α α α α α χα α α
α α α α α α α α να το ο ο ο ος
Ε
λε ε ε ε ηε ε ε ε ε ε ε

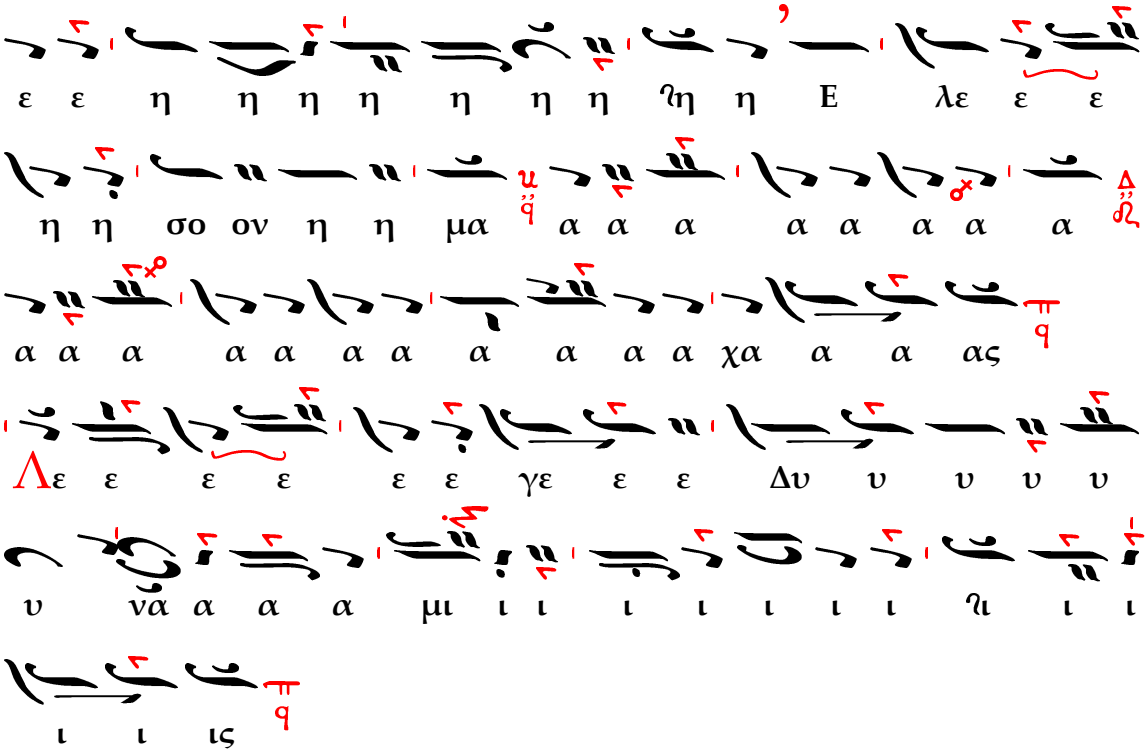

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα
τὰ ἐν τῷ Τριῳδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.
Τοῦ Τριῳδίου (Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας).
(Ἑβρ. ιά΄ 24-26, 32-40).

Ὁ ἀναγνώστης· Ὠδὴ τῶν Πατέρων. Προκείμενον ἦχος πλ.δ΄.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Ἢ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ϩϥ Νη ϙ

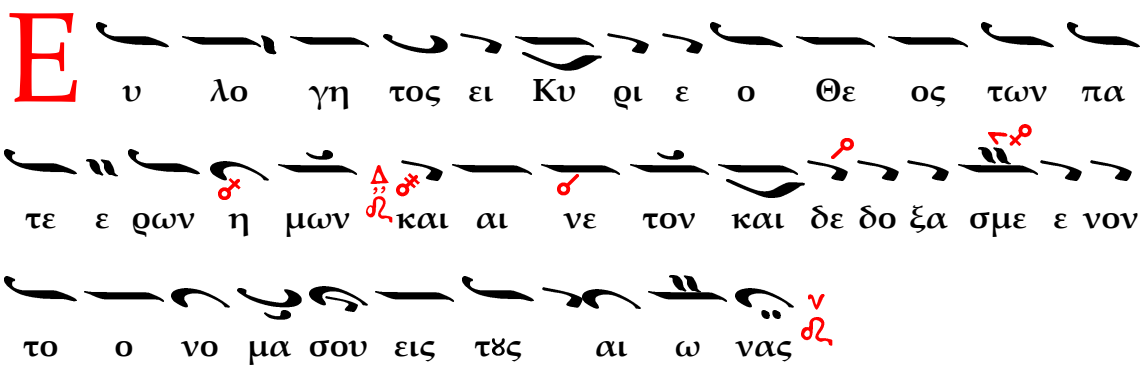

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά

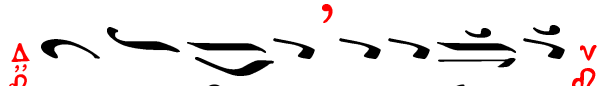

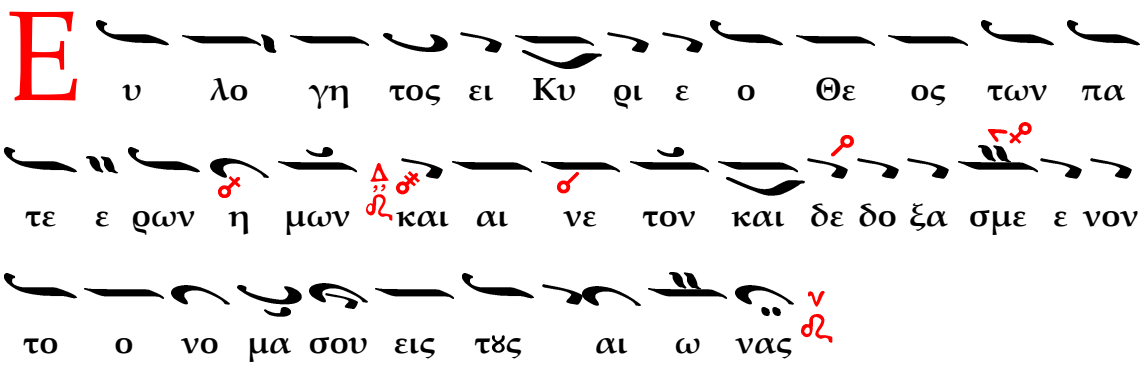

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

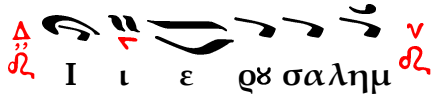

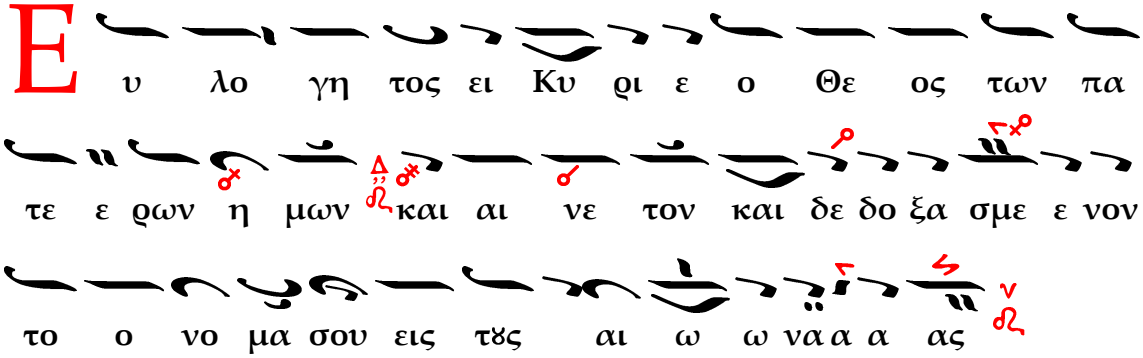

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς «μέγας γενόμενος» ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ

προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Ἀλληλούϊα (γ΄). Ἦχος πλ. δ΄. (Ψαλμὸς ϟη΄).

Ἦχος

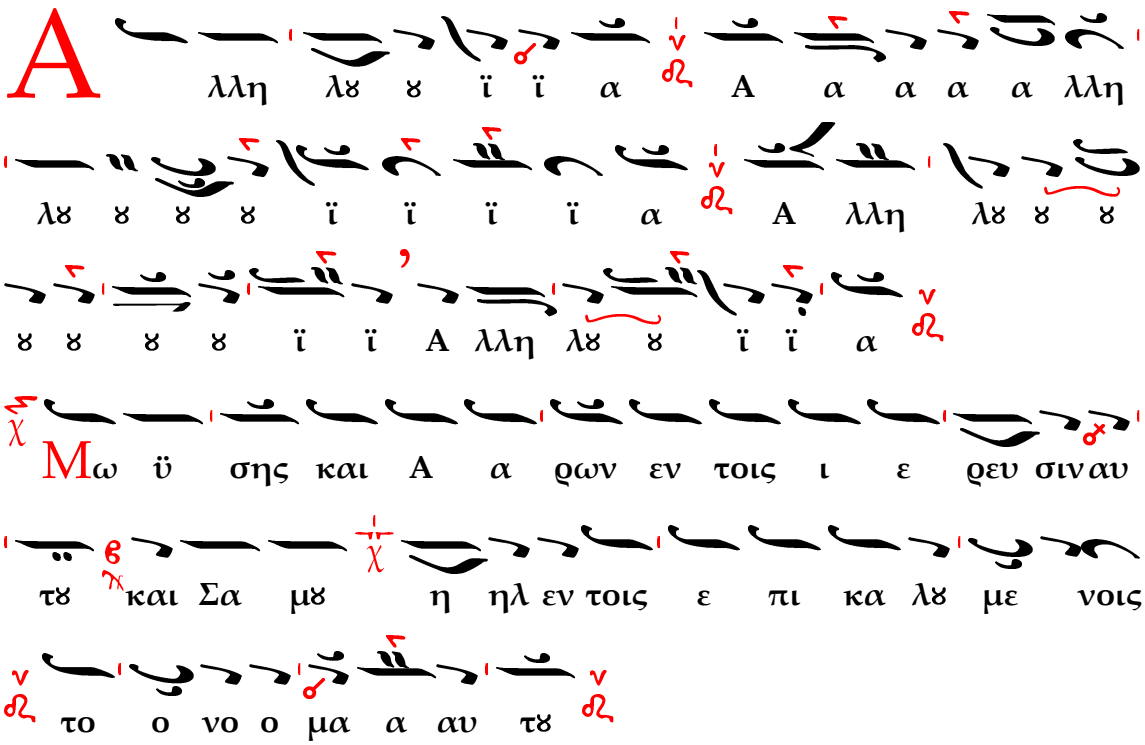

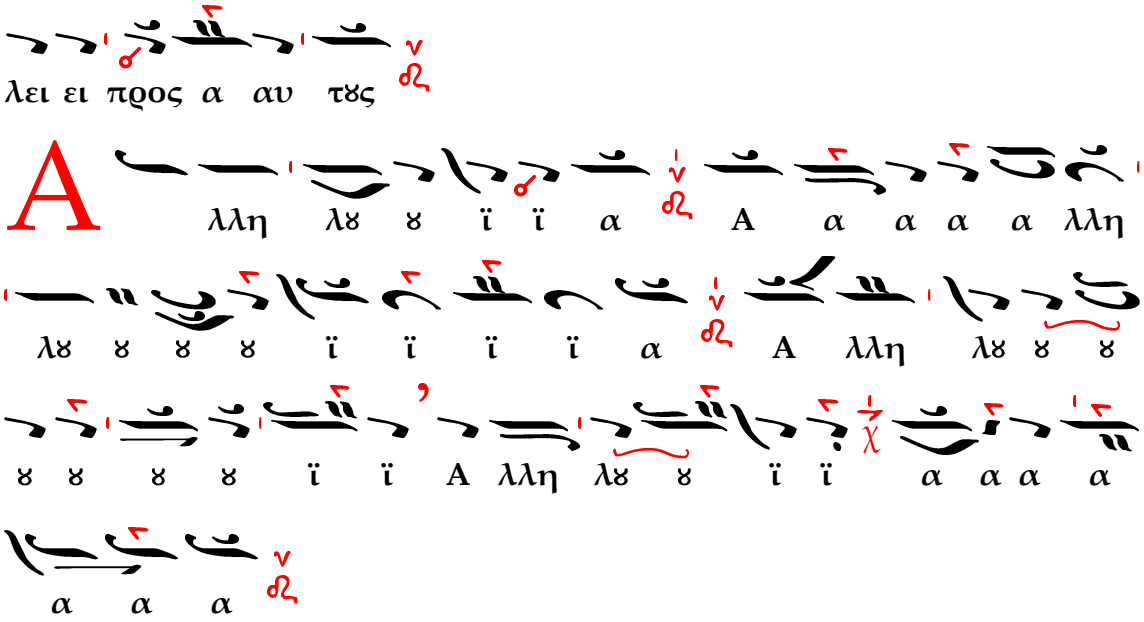

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν (Ἰω. α΄ 44-52).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὑρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ᾽ ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἦχος ἰἰ Δι

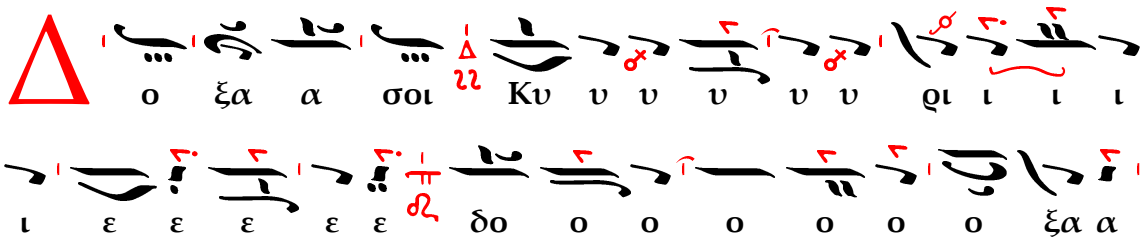

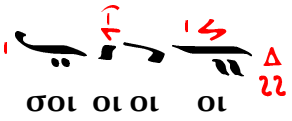

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῇ Παρασκευῇ.

Ἦχος πλ. δ Πα

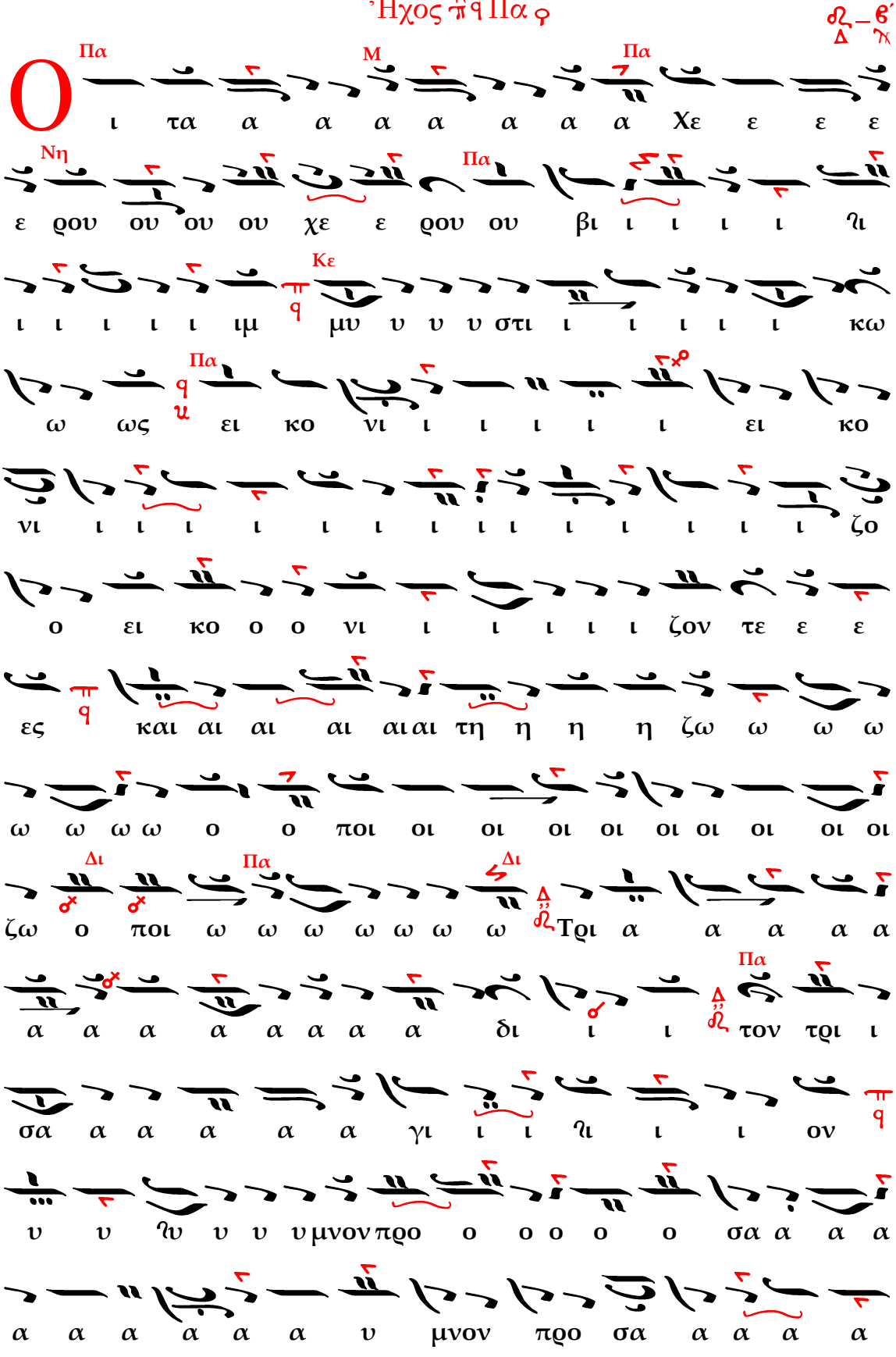

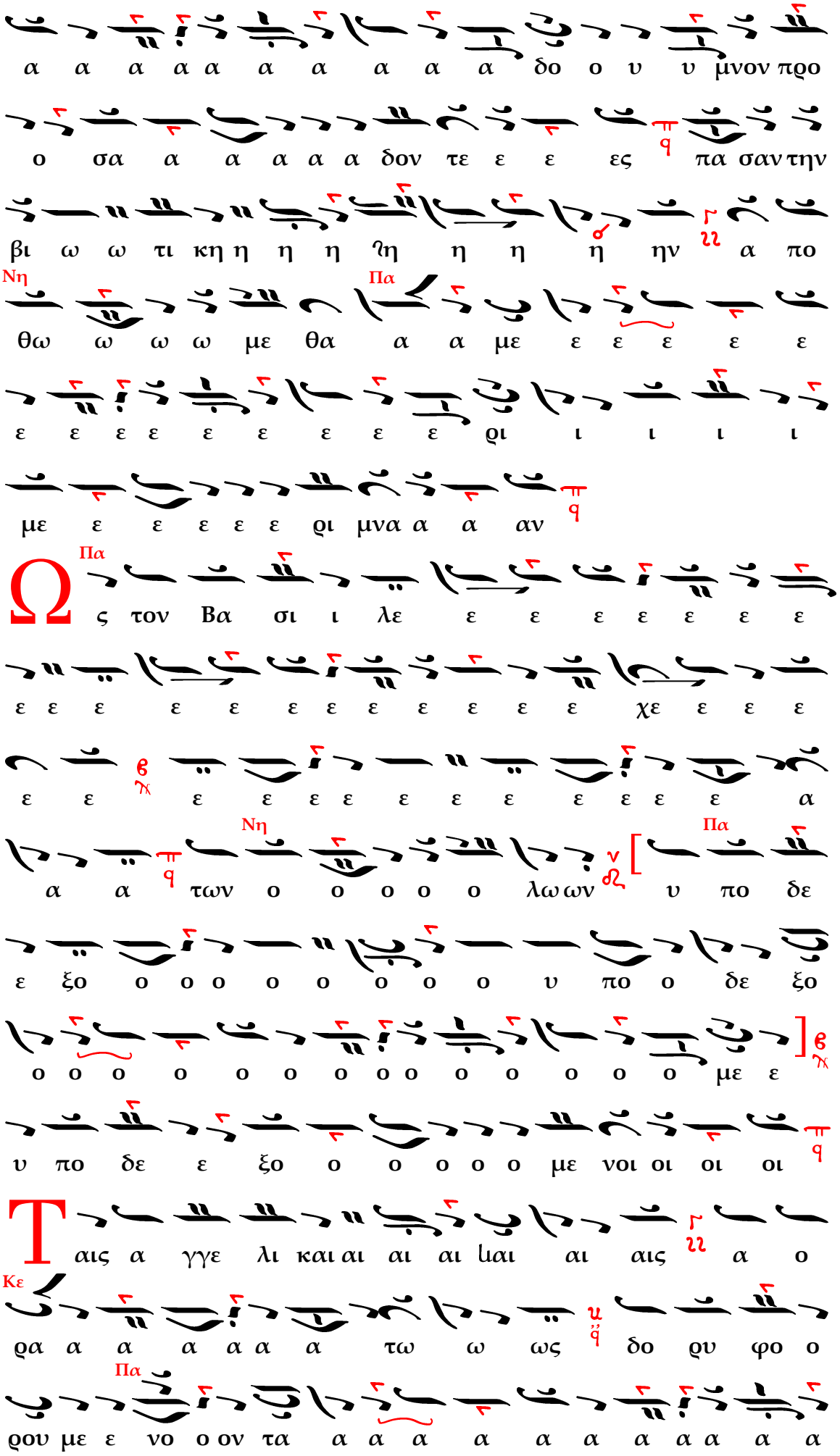
α α α α α α α α α α δο ο υ υ μνον προ
ο σα α α α α α δον τε ε ε ες πα σαν την
βι ω ω τι κη η η η ?η η η η ην α πο
Νη Πα
θω ω ω ω με θα α α με ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
με ε ε ε ε ε ρι μνα α α αν
Πα
ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε
ε ε χ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α
Νη Πα
α α των ο ο ο ο ο λω ων υ πο δε
ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο υ πο ο δε ξο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο με ε
υ πο δε ε ξο ο ο ο ο ο με νοι οι οι οι
αις α γγε λι και αι αι αι ιαι αι αις α ο
Κε
ρα α α α α α τω ω ως δο ρυ φο ο
Πα
ρου με ε νο ο ον τα α α α α α α α α α α

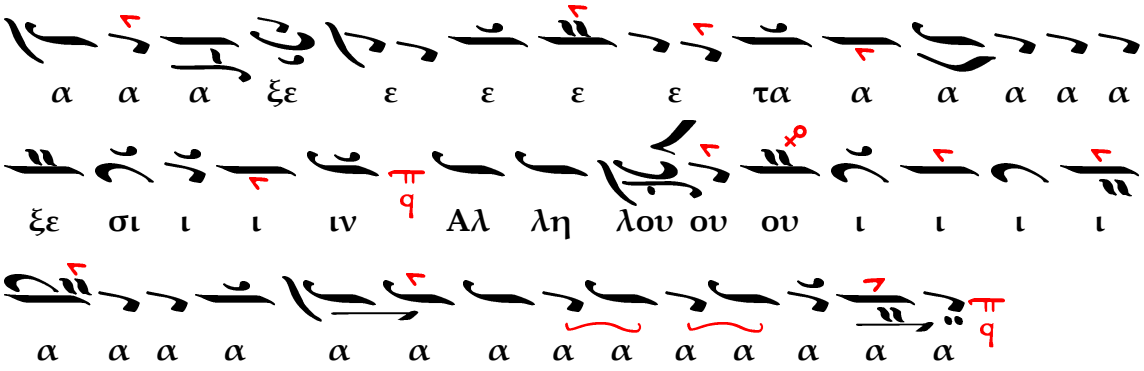

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικὰ παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοὐπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

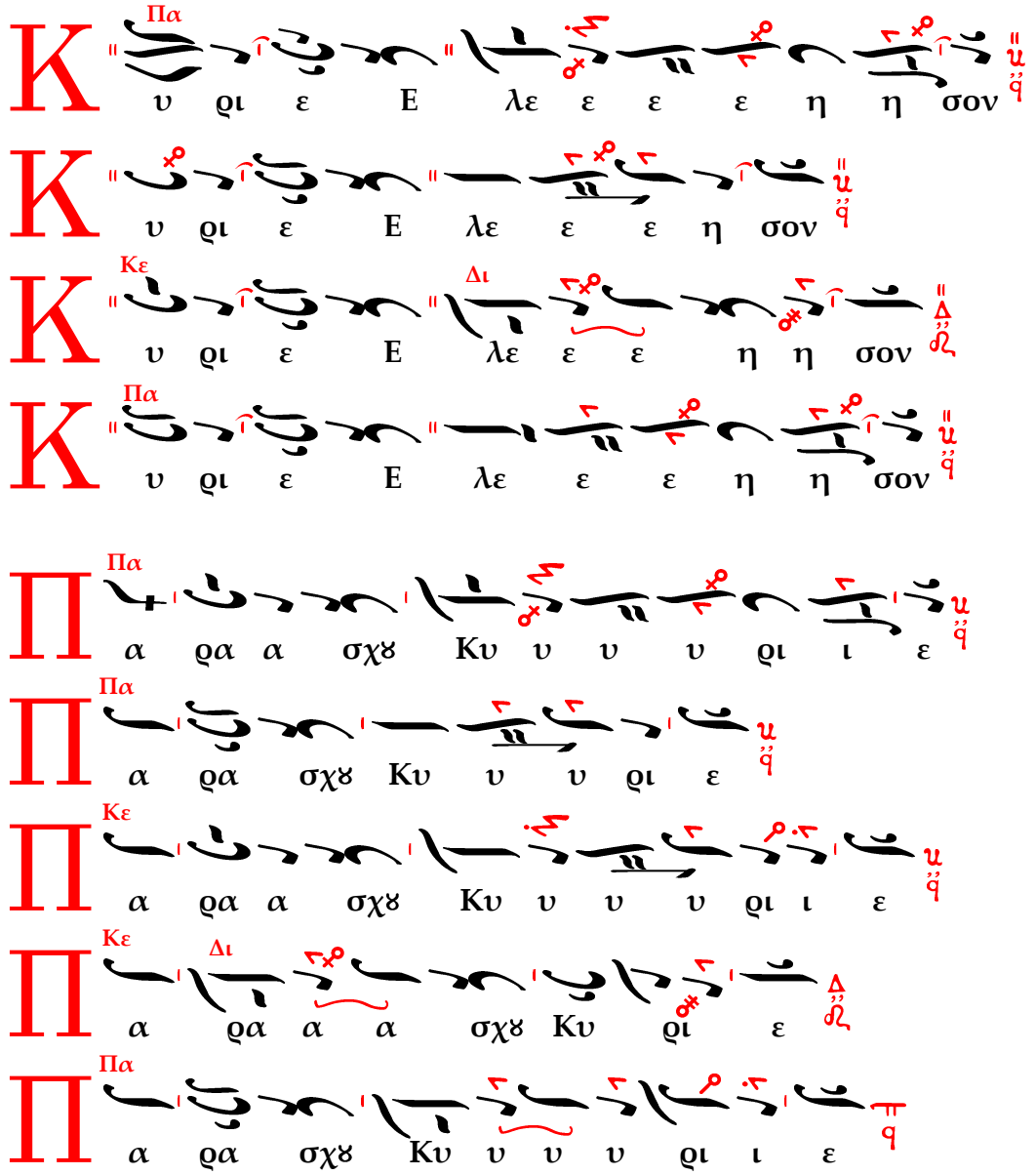

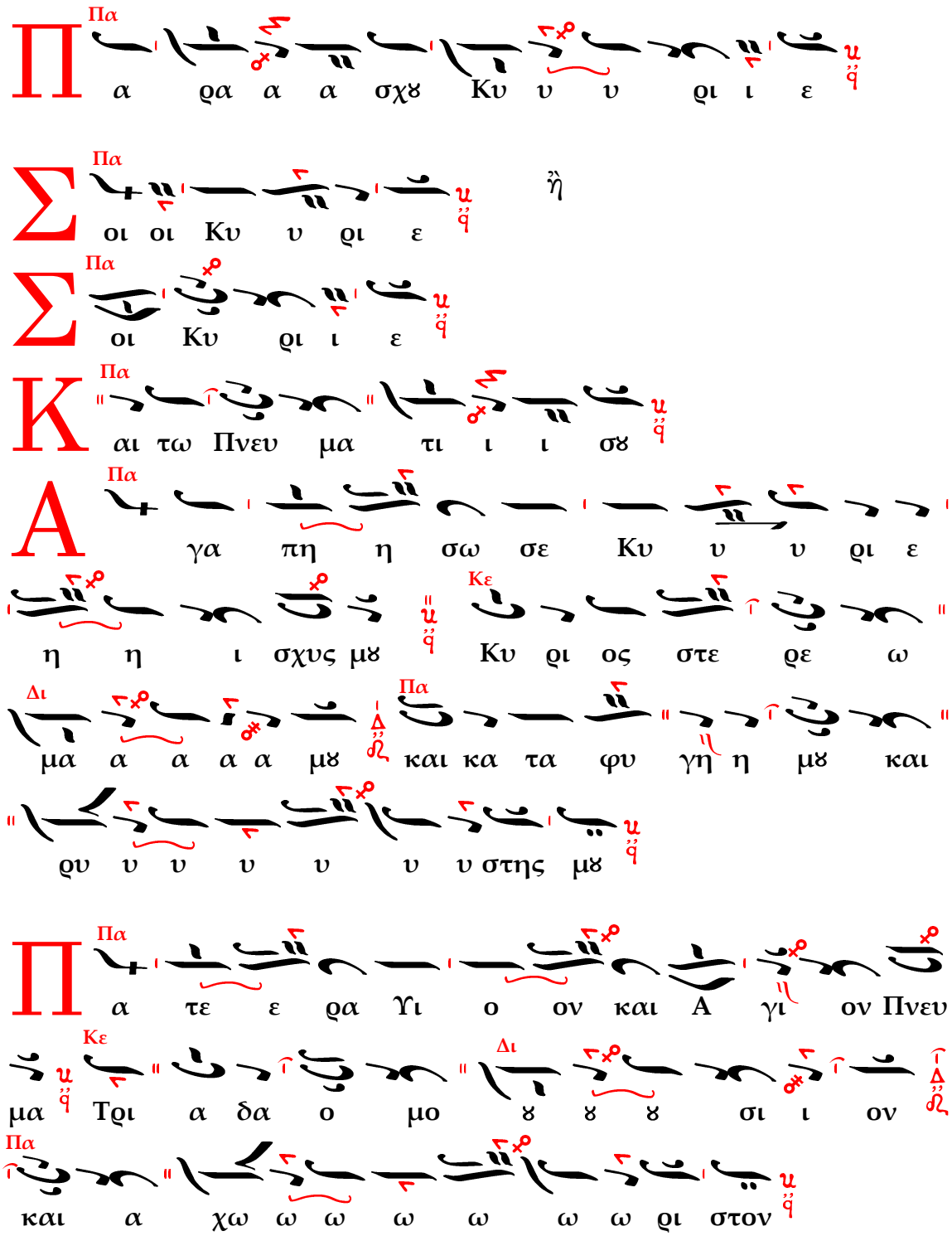

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

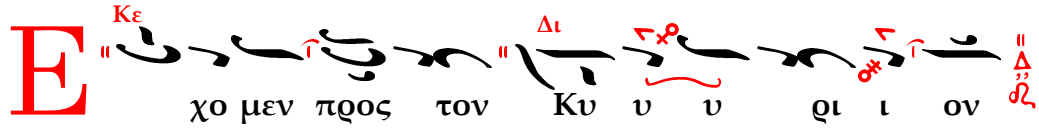

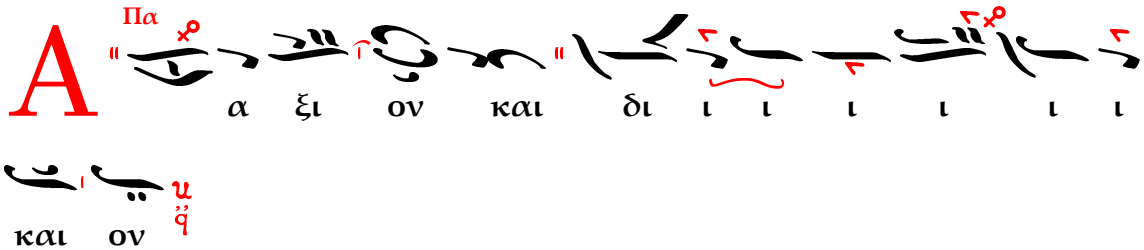

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος ἀρχαῖον, συντμηθέν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι

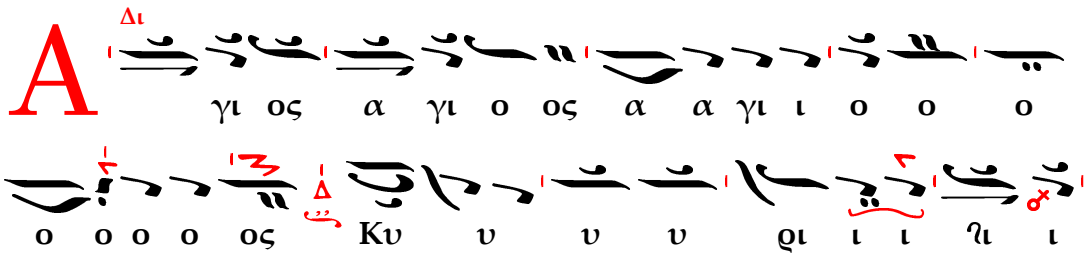

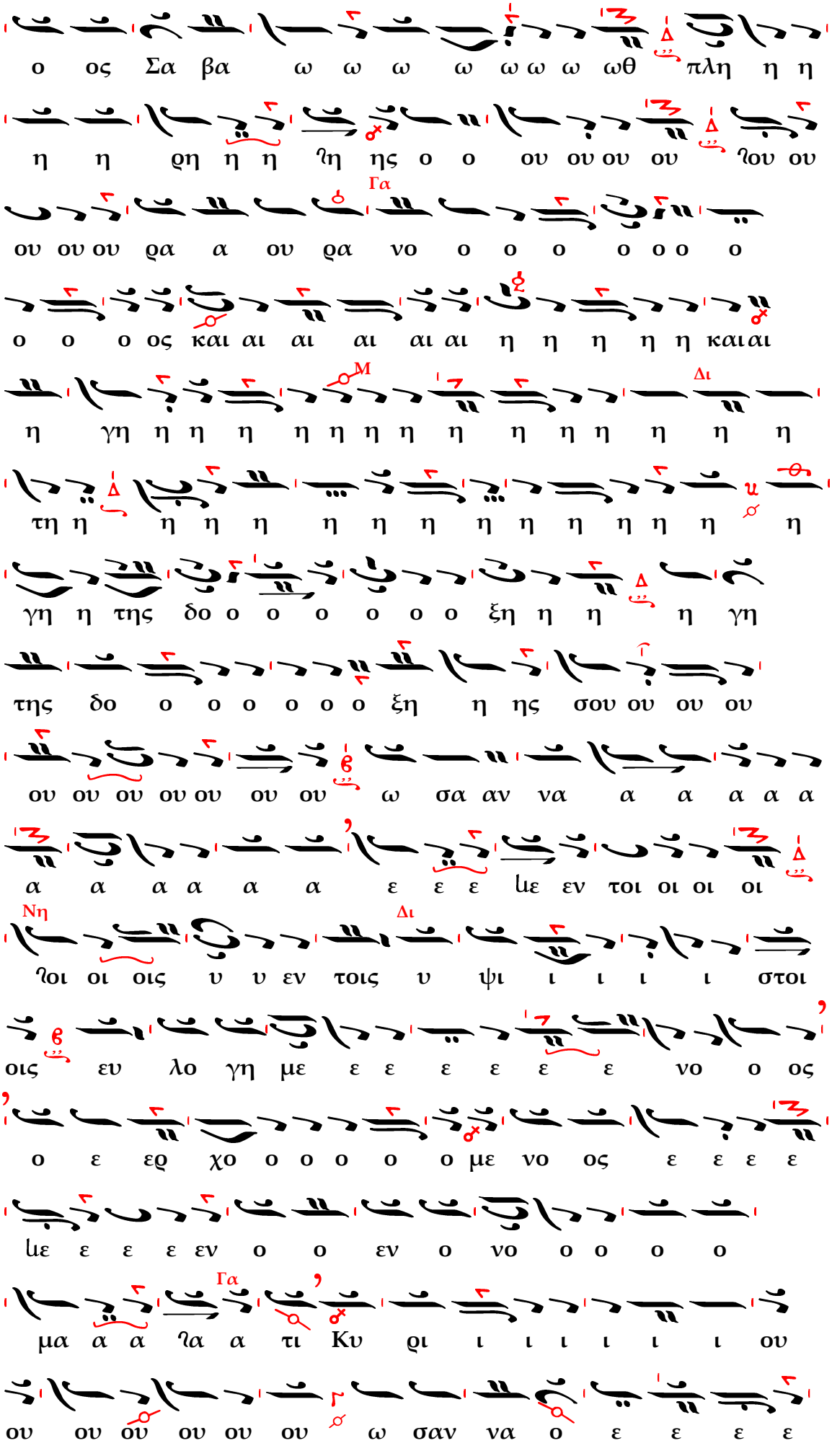
ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ω ωθ πλη η η
η η ρη η η ηη ης ο ο ου ου ου ου ηου ου
ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η η η και αι
η γη η η η η η η η η η η η η η η
τη η η η η η η η η η η η η η η
γη η της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η η γη
της δο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α
α α α α α α ε ε ε ιε εν τοι οι οι οι
ηοι οι οις υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι
οις ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε νο ο ος
ο ε ερ χο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε
ιε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο
μα α α ηα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ου
ου ου ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε ε ε

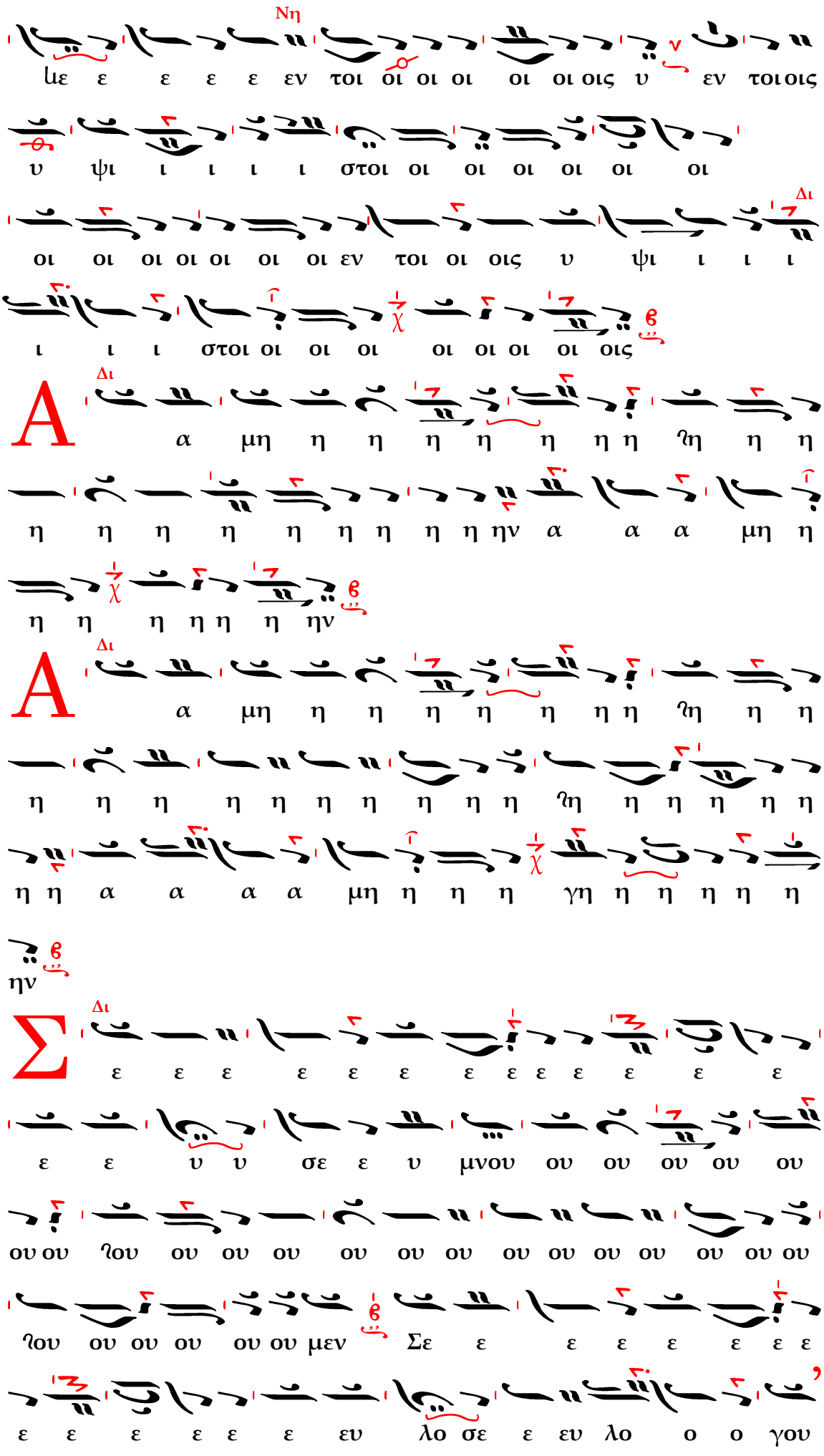
Νη
Δι
Δι
Δι
Σ
Δι

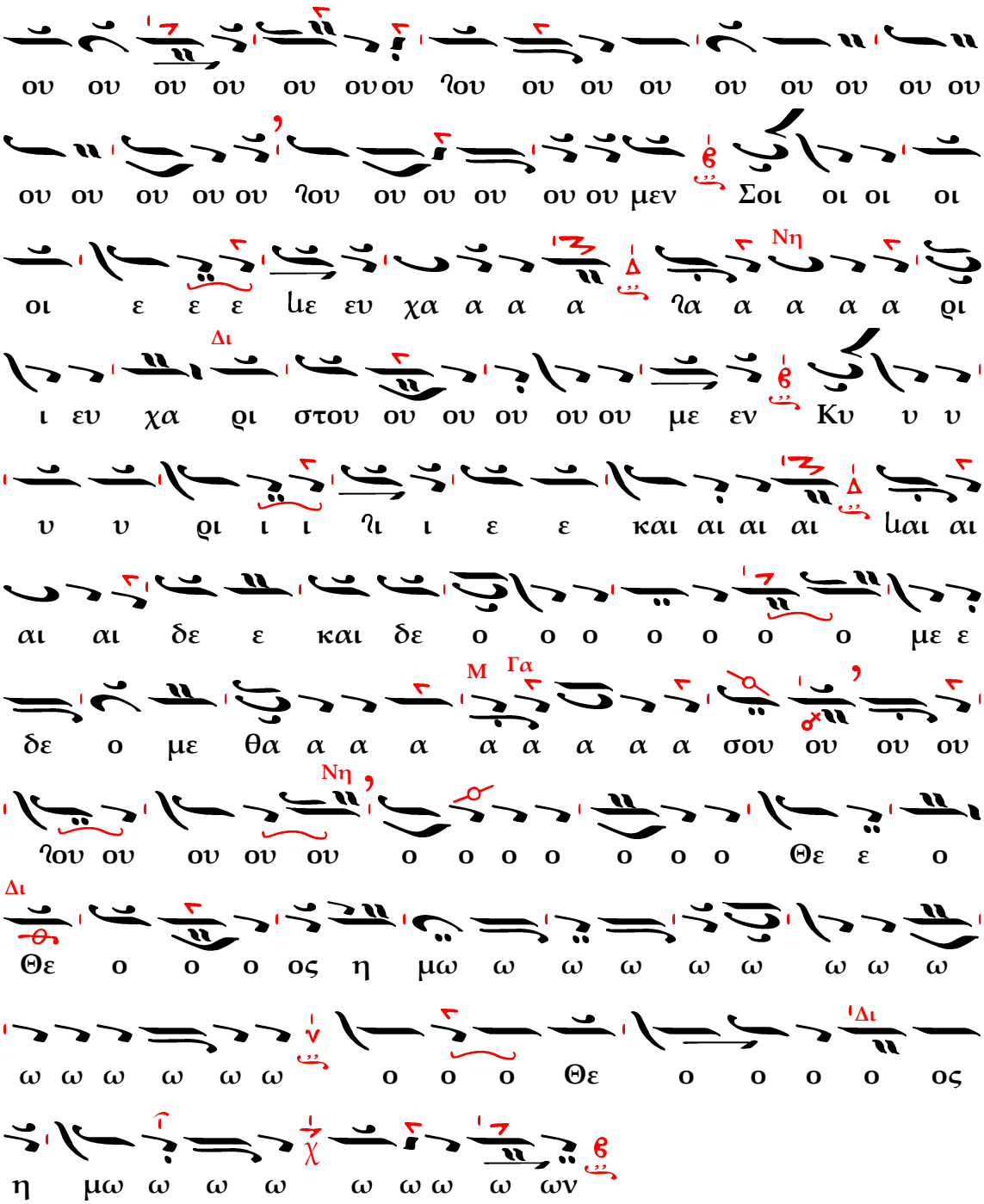

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

Ἦχος Γα

Ε

πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα

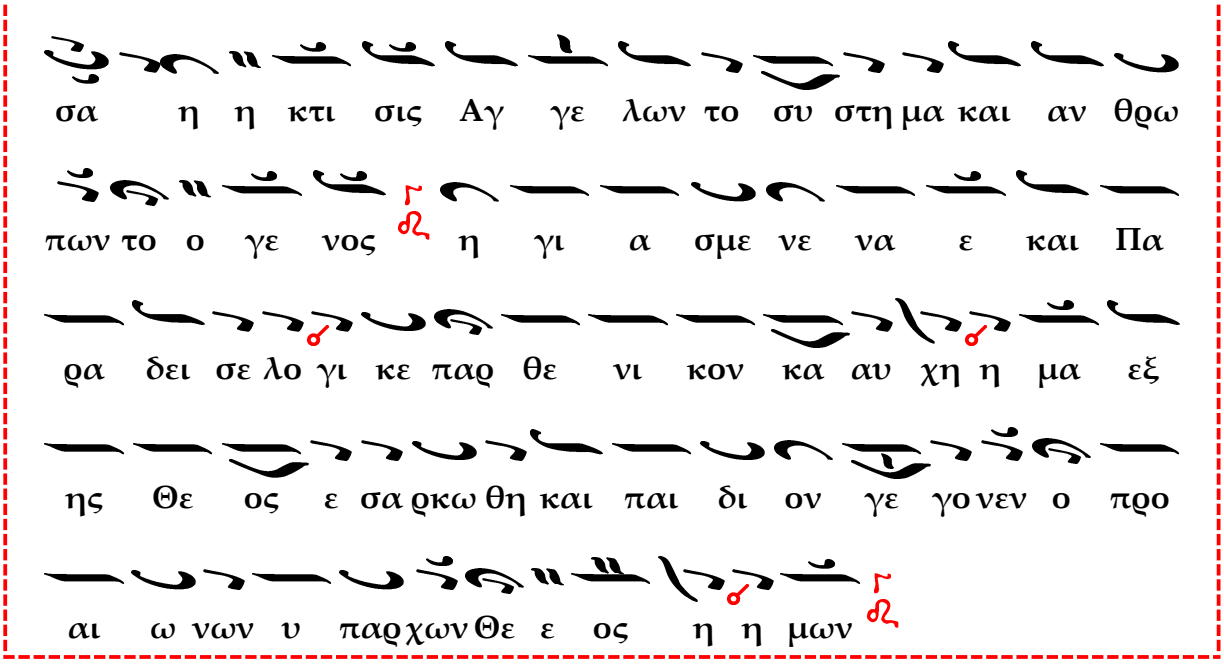

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ. α

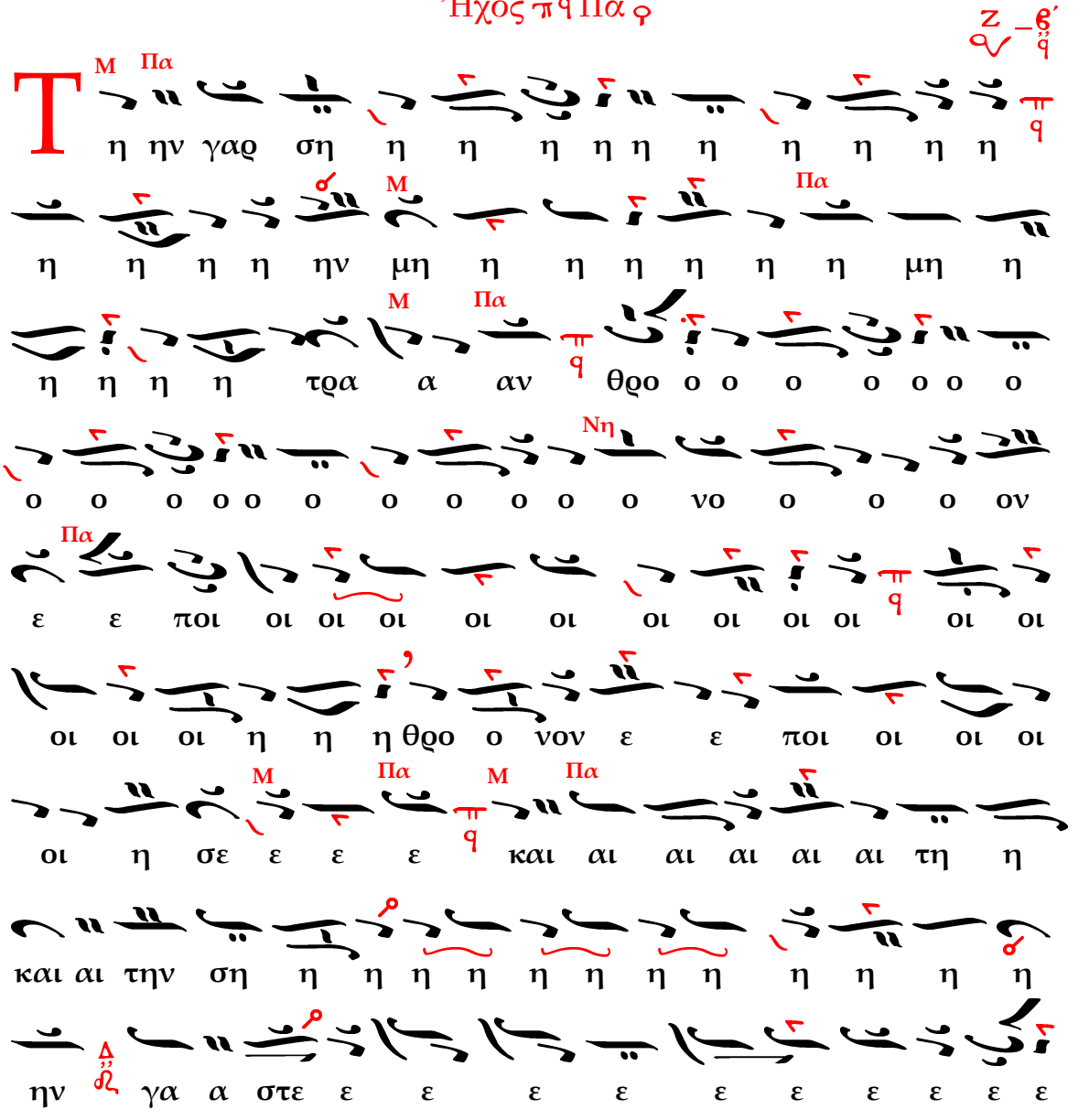

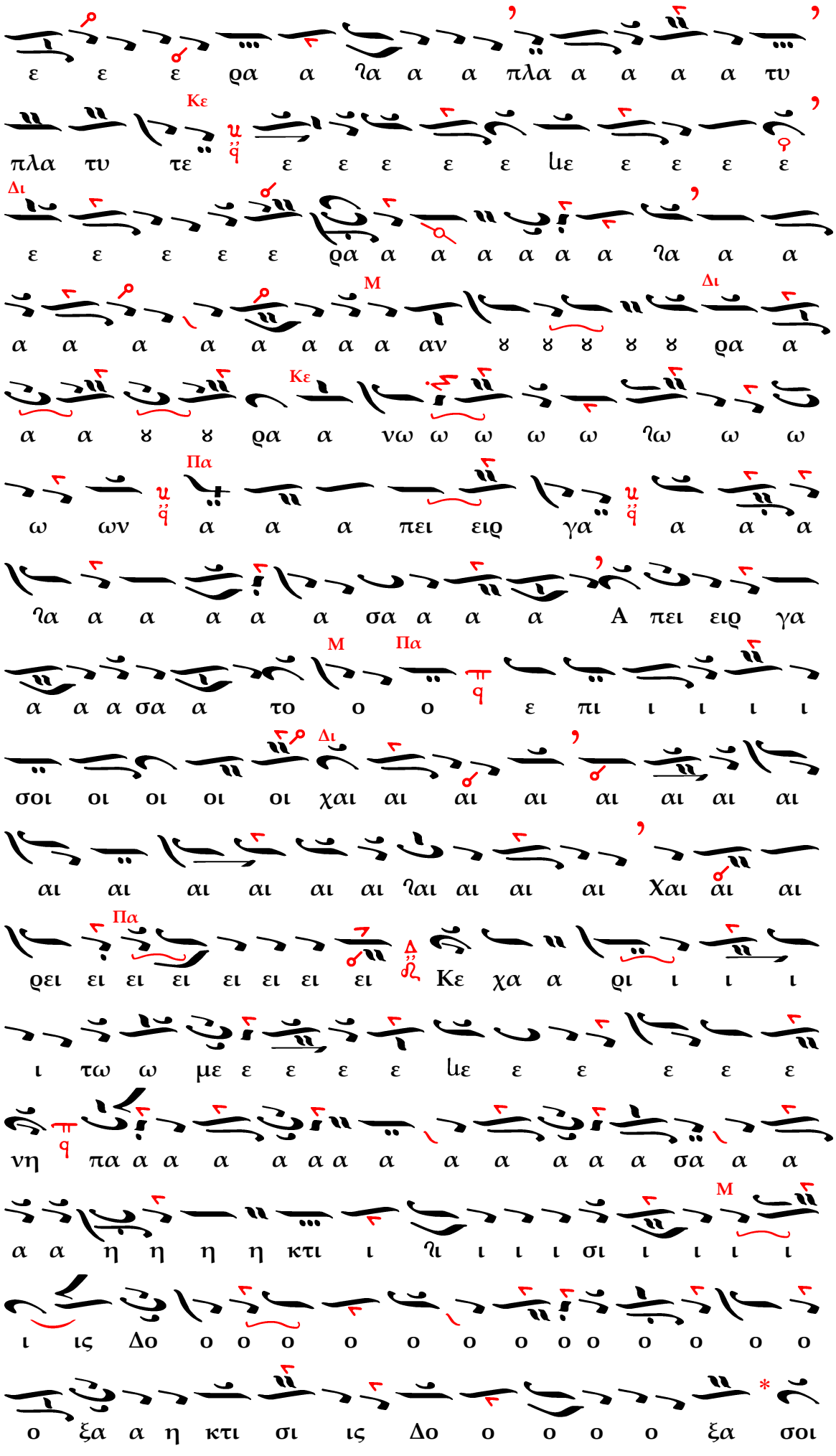
ε ε ε ρα α ⸗α α α πλα α α α α τυ
πλα τυ τε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ρα α α α α α α ⸗α α α
α α α α α α α α αν ϩ ϩ ϩ ϩ ϩ ρα α
α α ϩ ϩ ρα α νω ω ω ω ω ⸗ω ω ω
ω ων α α α πει ειρ γα α α α
⸗α α α α α α σα α α α Α πει ειρ γα
α α α σα α το ο ο ε πι ι ι ι ι
σοι οι οι οι οι χαι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι ⸗αι αι αι αι Χαι αι αι
ρει ει ει ει ει ει ει ει Κε χα α ρι ι ι ι
ι τω ω με ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε
νη πα α α α α α α α α α α α σα α α
α α η η η η κτι ι ⸗ι ι ι ι σι ι ι ι ι
ι ις Δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ξα α η κτι σι ις Δο ο ο ο ο ξα σοι

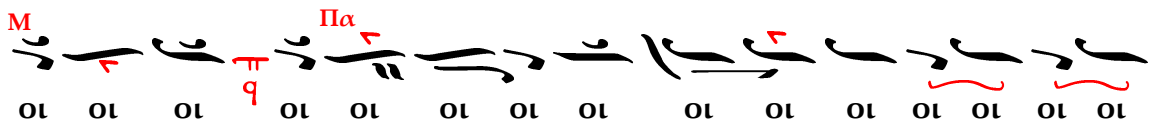

Ἕτερον τέλος *

Ἐτονίσθη α΄ Ἰουνίου ˏ βι΄ , ἐξηγήθη ι΄ Φεβρουαρίου ˏ βια΄ , ἀντεγράφη ιδ΄ Μαρτίου βιδ΄ , Ι.Α.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος

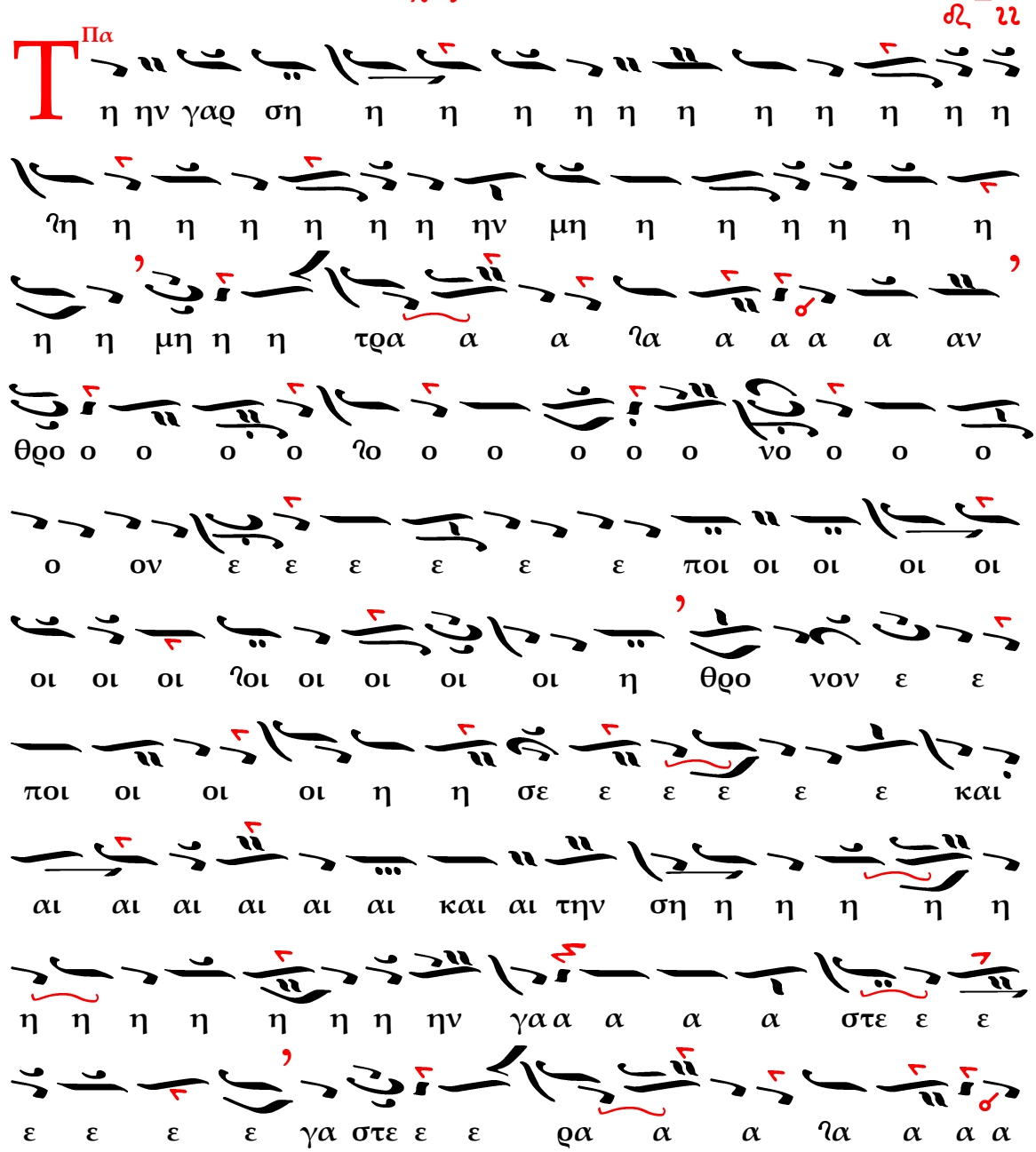

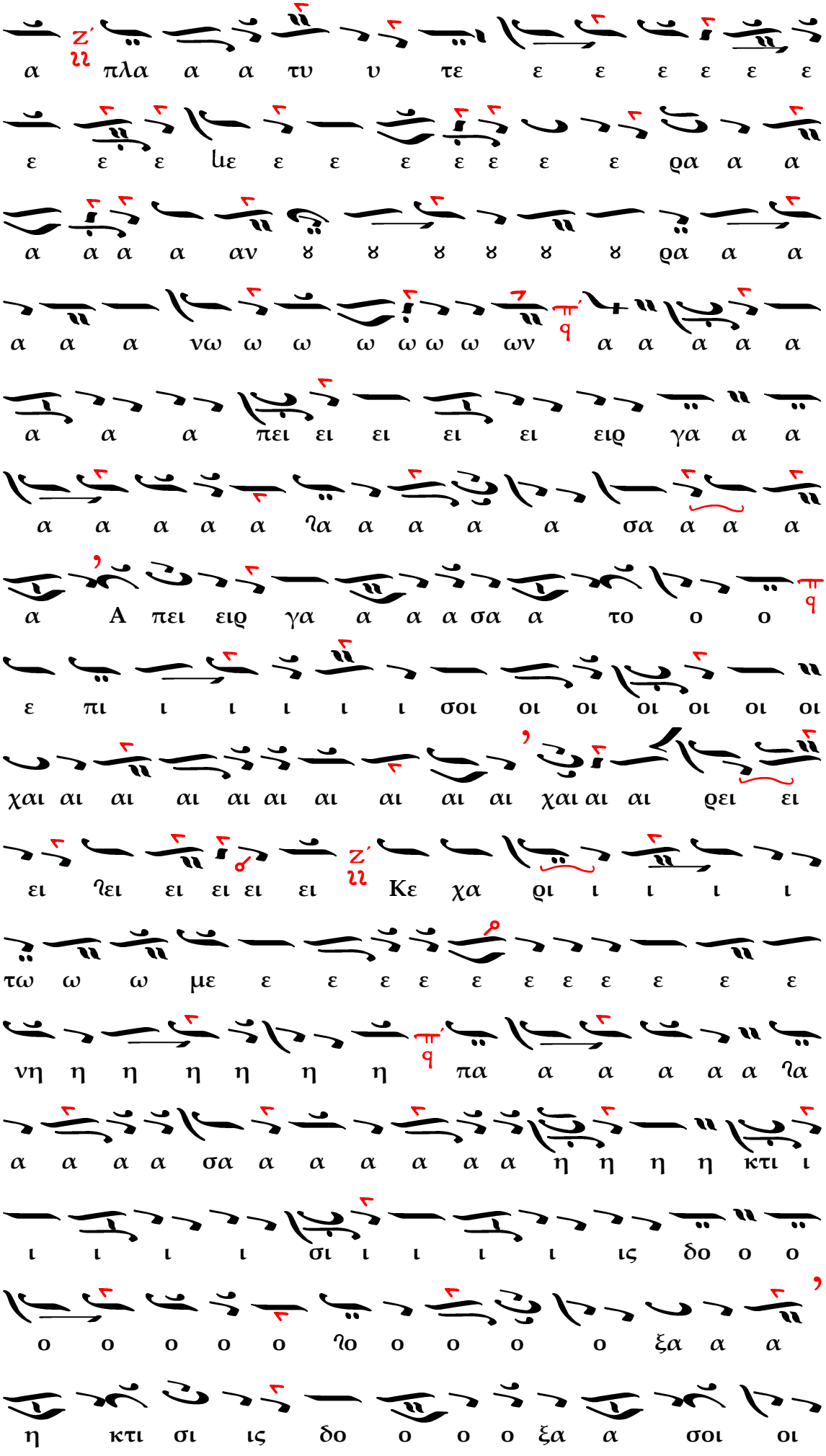
α πλα α α τυ υ τε ε ε ε ε ε
ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α
α α α α αν ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ρα α α
α α α νω ω ω ω ω ω ω ων α α α α α
α α α πει ει ει ει ει ειρ γα α α
α α α α α ια α α α α σα α α α
α Α πει ειρ γα α α α σα α το ο ο
ε πι ι ι ι ι ι σοι οι οι οι οι οι οι
χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι ρει ει
ει ιει ει ει ει ει Κε χα ρι ι ι ι ι
τω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
νη η η η η η η πα α α α α α ια
α α α α σα α α α α α α η η η η κτι ι
ι ι ι ι σι ι ι ι ι ις δο ο ο
ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ξα α α
η κτι σι ις δο ο ο ο ξα α σοι οι

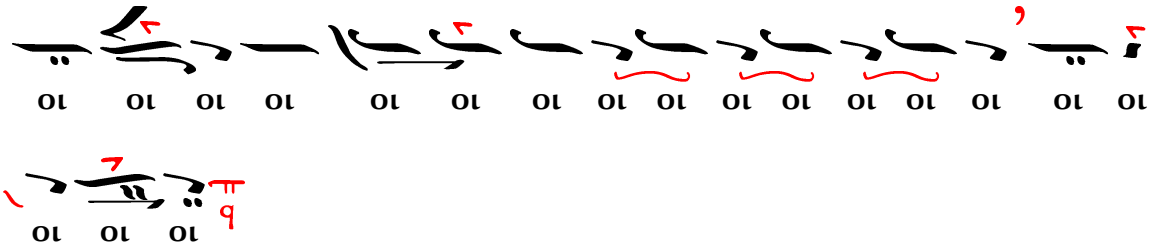

Ἐτονίσθη ιδ΄ Ἰουνίου ˏ βι΄ , ἐξηγήθη ι΄ Φεβρουαρίου ˏ βια΄ , Ι.Α.

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος

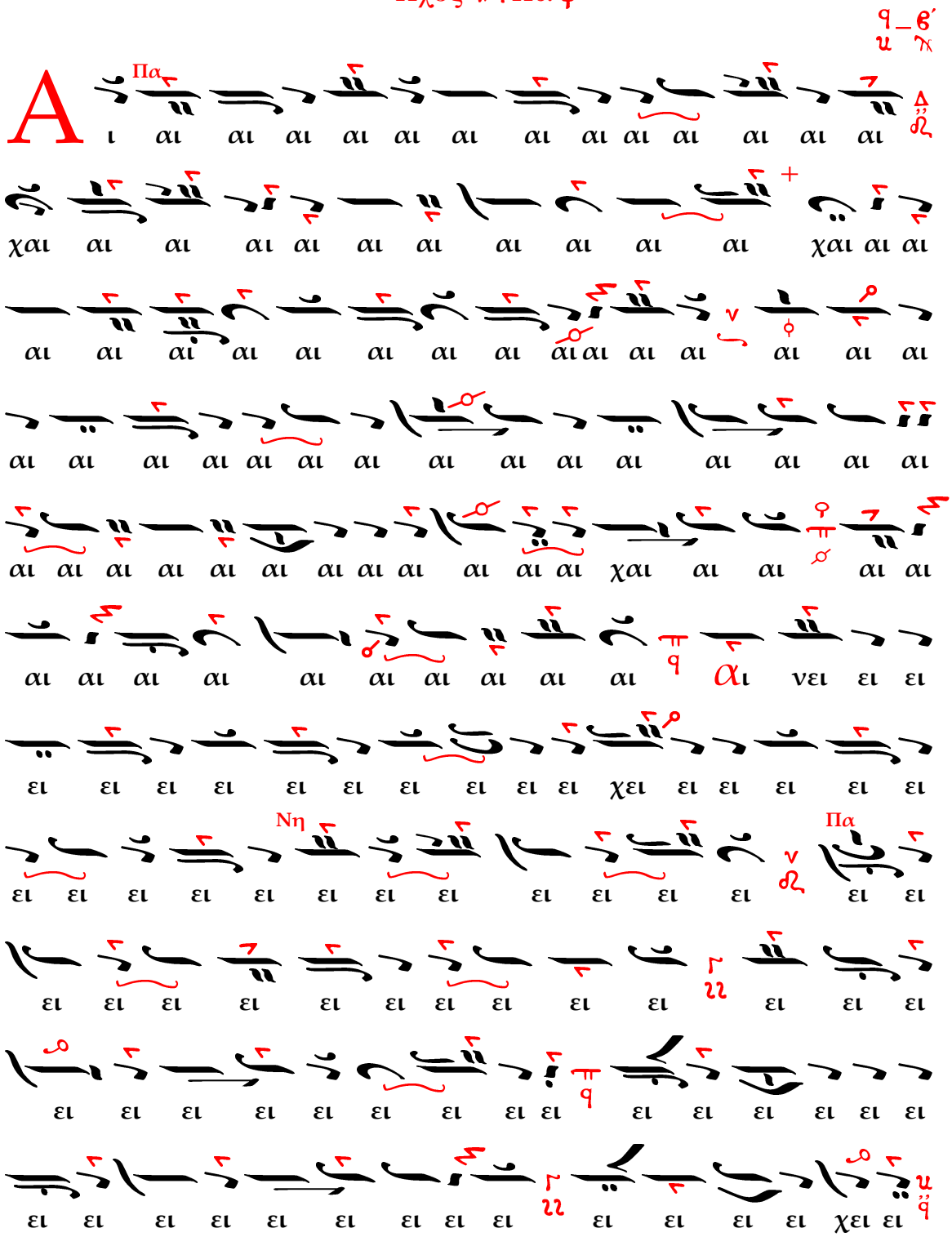

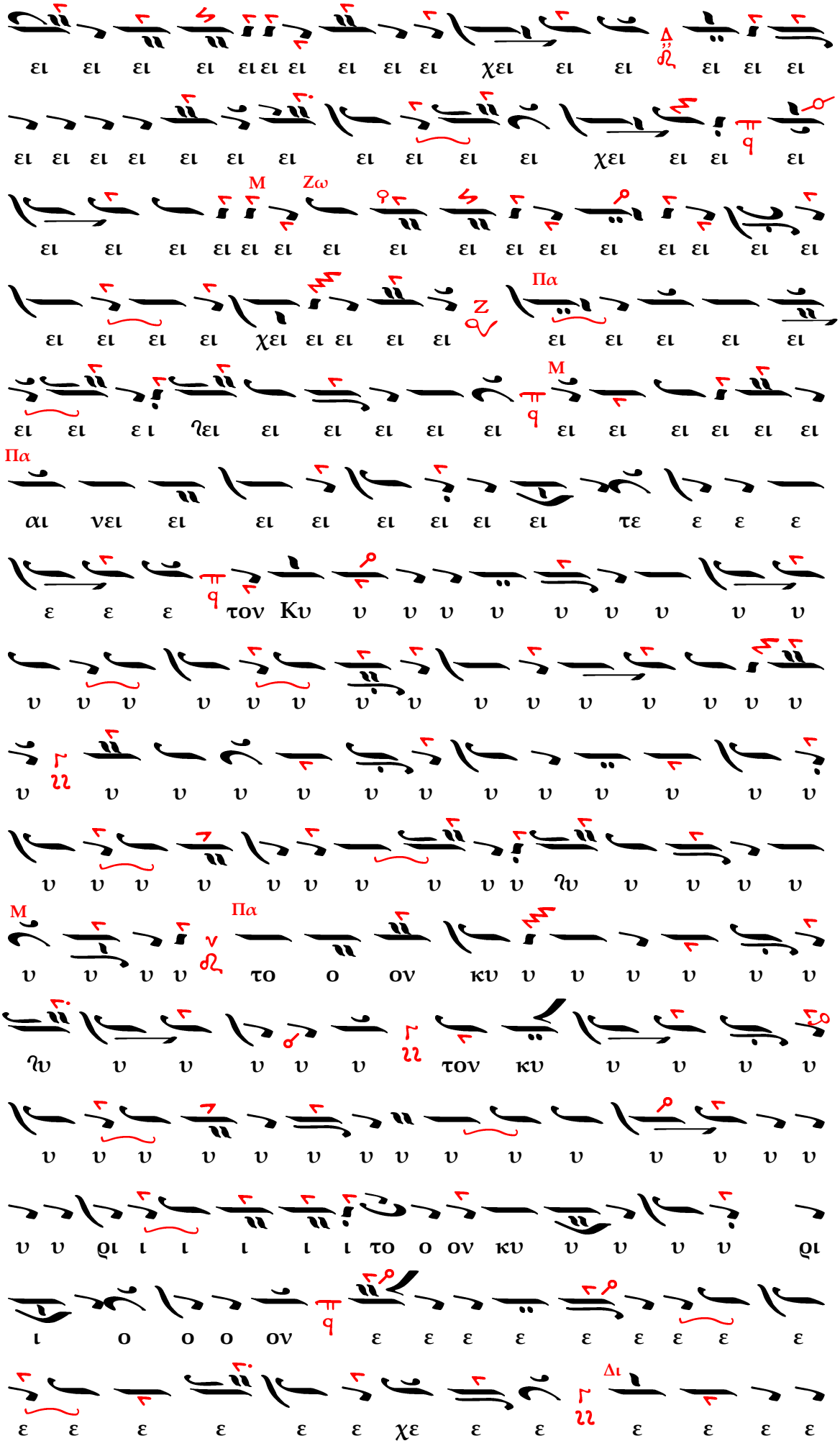
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει
M Zω
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
Πα
ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
M
ει ει ει ϩει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
Πα
αι νει ει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε
ε ε ε τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ϩυ υ υ υ υ
M Πα
υ υ υ υ το ο ον κυ υ υ υ υ υ υ
ϩυ υ υ υ υ υ τον κυ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ ϱι ι ι ι ι ι το ο ον κυ υ υ υ υ ϱι
ι ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Δι
ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

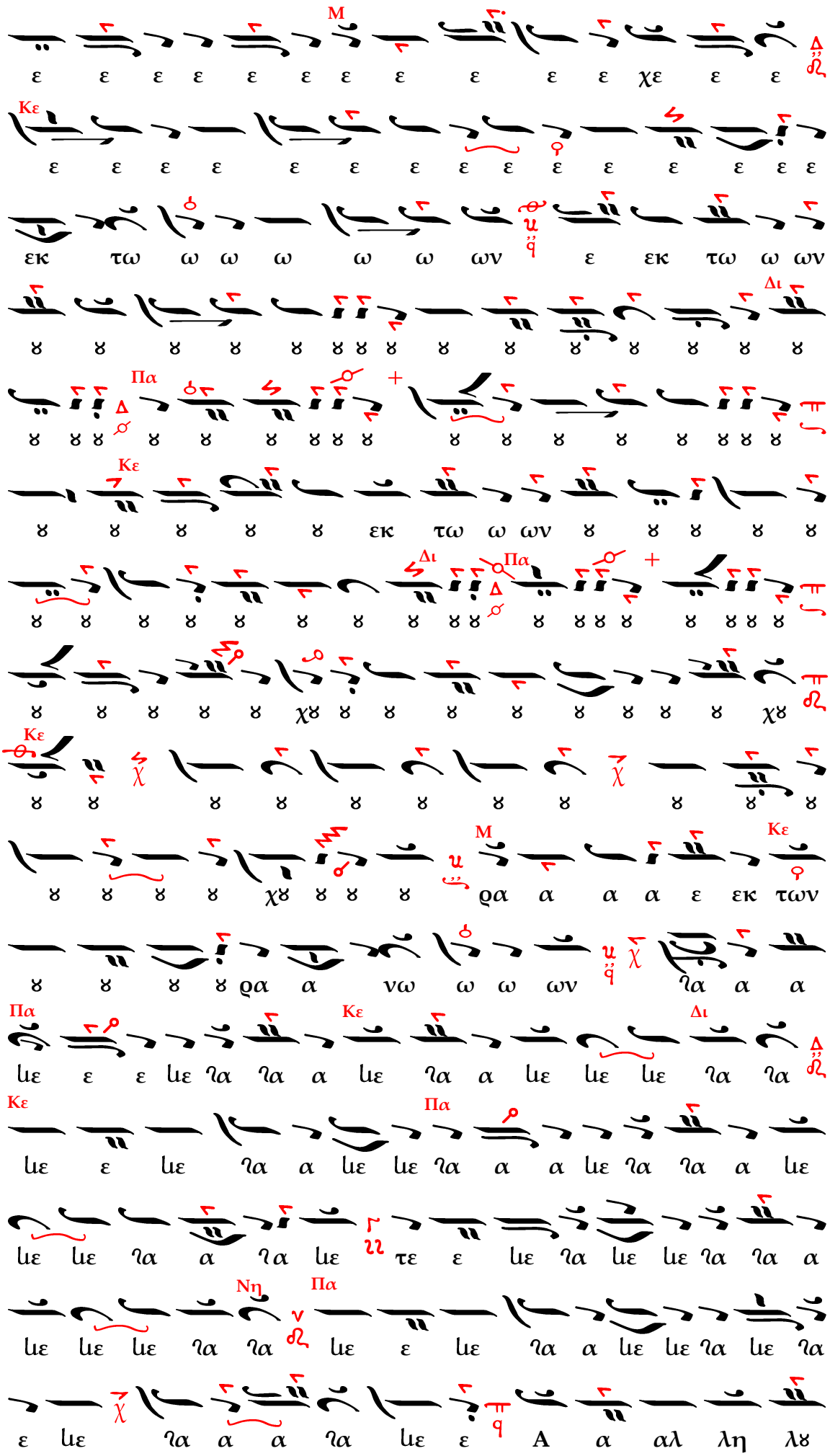
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
εκ τω ω ω ω ω ω ων ε εκ τω ω ων
ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ
ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ
ϗ ϗ ϗ εκ τω ω ων ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ
ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ
ϗ χϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ χϗ ϗ ϗ ϗ ϗ
ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ ϗ
ϗ ϗ ϗ ϗ ρα α α α ε εκ των
ϗ ϗ ϗ ϗ ρα α νω ω ω ων ϙα α α
ιε ε ε ιε ϙα ϙα α ιε ϙα α ιε ιε ιε ϙα ϙα
ιε ε ιε ϙα α ιε ιε ϙα α α ιε ϙα ϙα α ιε
ιε ιε ϙα α ϙα ιε τε ε ιε ϙα ιε ιε ϙα ϙα α
ιε ιε ιε ϙα ϙα ιε ε ιε ϙα α ιε ιε ϙα ιε ϙα
ε ιε ϙα α α ϙα ιε ε A α αλ λη λϗ

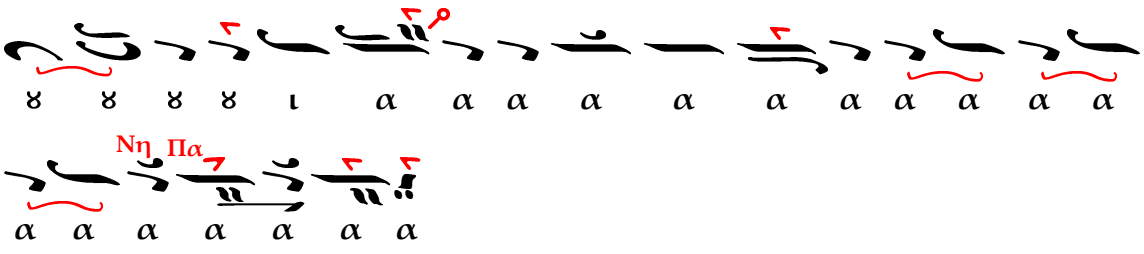

Ἦχος Δι

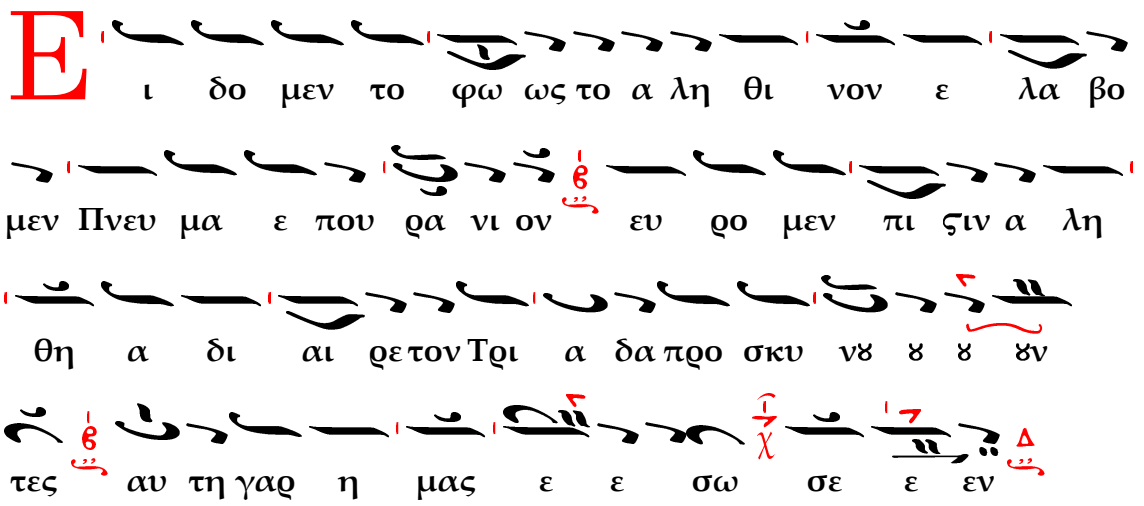

Ἦχος Δι

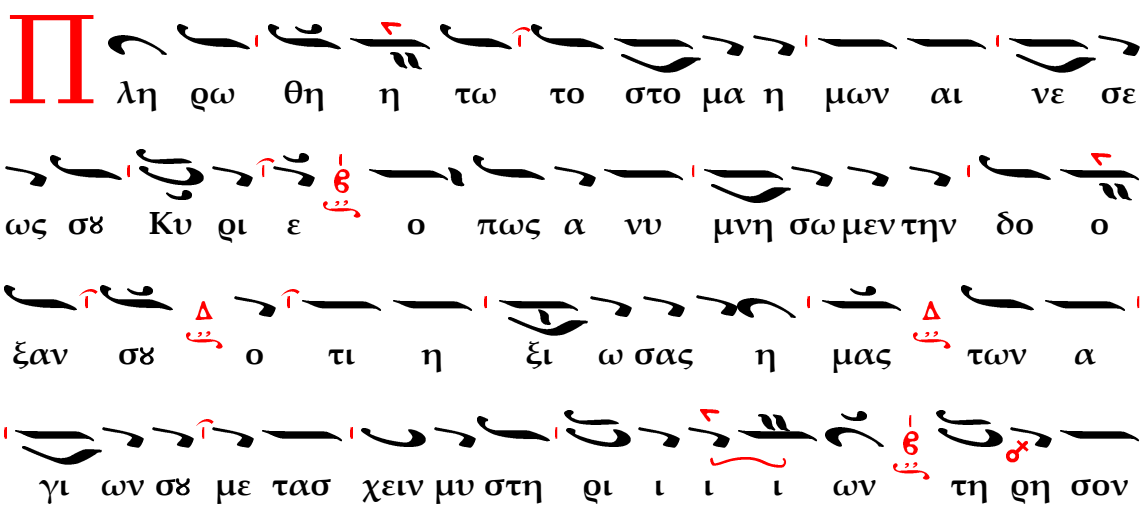

Ἦχος πλ. Δι

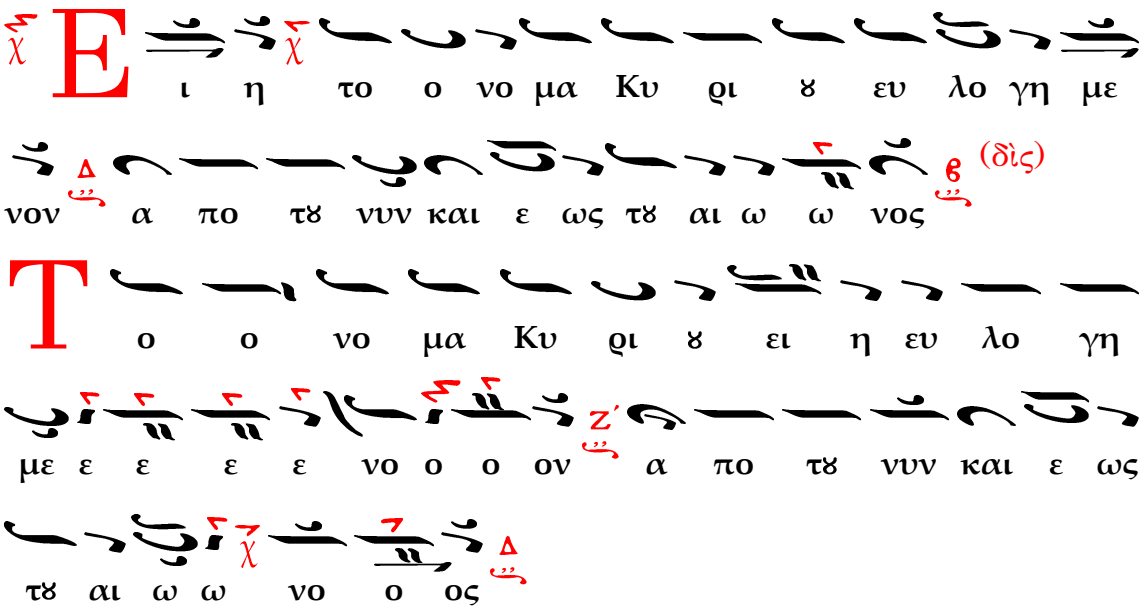
Ε
ι η το ο νο μα Κυ ρι ϑ ευ λο γη με
νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος (δὶς)
Τ
ο ο νο μα Κυ ρι ϑ ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϑ νυν και ε ως
τϑ αι ω ω νο ο ος